

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 5Cb/92/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120268427
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Mezöszállási
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2025:6120268427.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v právnej veci žalobcu: SOSTEAM SLOVAKIA, s. r. o., so sídlom Budatínska 43, Bratislava 851 06, IČO: 45 414 408, v konaní zastúpený: Advokátska kancelária MULARČÍK A PARTNERI, s. r. o., so sídlom Nám. M. Benku 15, Bratislava 811 07, IČO: 36 860 522, proti žalovaným: 1. KOPI TRANS s.r.o., so sídlom Komenského 22, Komárno, IČO: 36 539 104, v konaní zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Roman BLAŽEK, s.r.o., so sídlom Pohraničná 4, Komárno 945 01, IČO: 36 721 123, 2. Union poisťovňa, a. s., so sídlom Karadžičova 10, Bratislava 813 60, IČO: 31 322 051, o zaplatenie 26.633,86 eur s príslušenstvom, sudcom Mgr. Petrom Mezöszállásim takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie istiny 9 054,28 eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania z a s t a v u j e.

II. Žalovaný v 1. rade je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 4 438,98 eur spolu s
- 5,00 % úrokom z omeškania ročne od 02.07.2019 do zaplatenia zo sumy 250,76 eur
- 5,00 % úrokom z omeškania ročne od 10.07.2019 do zaplatenia zo sumy 481,42 eur
- 5,00 % úrokom z omeškania ročne od 10.07.2019 do zaplatenia zo sumy 1.187,44 eur
- 5,00 % úrokom z omeškania ročne od 10.07.2019 do zaplatenia zo sumy 431,44 eur
- 5,00 % úrokom z omeškania ročne od 10.07.2019 do zaplatenia zo sumy 968,24 eur
- 5,00 % úrokom z omeškania ročne od 10.07.2019 do zaplatenia zo sumy 661,48 eur
- 5,00 % úrokom z omeškania ročne od 12.07.2019 do zaplatenia zo sumy 400,00 eur
- 5,00 % úrokom z omeškania ročne od 07.08.2019 do zaplatenia zo sumy 58,20 eur.

III. Súd žalobu proti žalovanému v 2. rade z a m i e t a.

IV. Žalobca m á nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v 1. rade v rozsahu 100%.

V. Žalovaný v 2. rade m á nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica domáhal voči žalovaným zaplatenia 26.633,86 eur s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že dňa 16.04.2019 došlo na diaľnici D2 na 46 kilometri k škodovej udalosti v dôsledku defektu kolesa s následným prerazením nádrže a uvoľnením pohonných hmôt na vozovku. Vinníkom tejto škodovej udalosti bol žalovaný v 1. rade, ktorý škodovú udalosť spôsobil nákladným vozidlom SCANIA S410, evidenčné číslo vozidla: A.. V dôsledku tejto škodovej udalosti došlo ku kontaminácií vozovky a príľahlého terénu pohonnými hmotami čím došlo k ekologickej škode. Správcom predmetnej cestnej komunikácie je Národná diaľničná spoločnosť, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 45, 821 09 Bratislava, IČO: 35 919 001 (ďalej len „správca komunikácie“). Držiteľom a vlastníkom vozidla bol v čase škodovej udalosti žalovaný v 1. rade. Tento

zodpovedá za vznik škodovej udalosti, preto mu v súlade s § 43 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o cestnej premávke“), vznikla povinnosť odstrániť znečistenie predstavujúce prekážku cestnej premávky. Keďže tento druh poškodenia vyžaduje kvalifikovaný zásah subjektu špecializovaného na odstraňovanie poškodenia vozovky (nie je reálne, aby bežný vinník dopravnej nehody dokázal odstrániť a zabrániť ďalšiemu rozširovaniu škody vzniknutej únikom pohonných látok a prevádzkových kvapalín vlastnými prostriedkami), správca komunikácie mal pre tento prípad so žalobcom uzavrieť Zmluvu o spolupráci zo dňa 18.06.2014 a Zmluvu o odstraňovaní prekážok zo dňa 18.06.2014 (ďalej len „zmluva o odstraňovaní prekážok“). Na základe objednávky zo dňa 16.04.2019 správcu komunikácie žalobca pristúpil k zásahu. Cieľom činnosti žalobcu bolo zabezpečenie prejazdnosti cestnej komunikácie, odstránenie poškodenia vozovky a zabránenie ďalšiemu šíreniu škody, ktorá sa mohla v prípade oneskoreného zásahu prejaviť aj vo vážnom narušení životného prostredia. Poistná udalosť bola žalovanému v 2. rade ako zodpovednému poisťovateľovi riadne nahlásená. Pri svojej činnosti žalobca vynaložil náklady v celkovej výške 26 284,66 eur, ktoré deklaroval prostredníctvom faktúr č. 19100273 zo dňa 17.06.2019, č. 19100278 zo dňa 25.06.2019, č. 19100279 zo dňa 25.06.2019, č. 19100280 zo dňa 25.06.2019, č. 19100281 zo dňa 25.06.2019, č. 19100282 zo dňa 25.06.2019, č. 19100296 zo dňa 27.06.2019, č. 19100373 zo dňa 23.07.2019 vystavených žalovanému v 1. rade.

1.1 Dňa 10.07.2019 žalobca prostredníctvom spoločnosti Green recovery s.r.o., IČO: 483 346 34, so sídlom Dunajská 15/A, 811 08 Bratislava svoj nárok uplatnil podľa § 15 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z.z.“) priamo voči žalovanému v 2. rade ako zodpovednému poisťovateľovi. Žalovaný v 2. rade listom zo dňa 09.07.2019 (preklep v dátume, nakoľko list žalovaný v 2. rade zaslal spoločnosti Green recovery až ako odpoveď na list zo dňa 10.07.2019) zaslal spoločnosti Green recovery s.r.o. vyrozumienie k oznámeniu škodovej udalosti, v ktorom zamietol poskytnutie poistného plnenia.

1.2 Žalobca pasívnu legitímáciu žalovaného v 1. rade odvodzoval z ustanovení § 420a zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (OZ) a pasívnu legitímáciu žalovaného v 2. rade z ustanovení § 427 a nasl. OZ. Predmetné nákladné vozidlo SCANIA S410 bolo v čase škodovej udalosti poistené u žalovaného v 2. rade.

1.3 V ďalšom žalobca poukazoval na znenie § 43 ods. 1 zákona o cestnej premávke, § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení (PZP), § 15 ods. 1 zákona o PZP, § 524 ods. 1 OZ, § 524 ods. 2 OZ, § 525 ods. 1 OZ, § 525 ods. 2 OZ.

1.4 Podľa názoru žalobcu zákon o PZP legitimuje poisteného na náhradu škody poisťovateľom v prípade, že v dôsledku jeho konania došlo k poškodeniu vecí. Možno konštatovať, že táto podmienka bola v momente úniku pohonných látok na vozovku naplnená. Jedinou podmienkou pre uhradenie nákladov poškodeného z PZP vinníka dopravnej nehody preto ostáva, aby jeho nároky boli uplatnené a preukázané. V prípade predmetnej poistnej udalosti žalobca splnil obe zákonom normované podmienky, napriek tomu žalovaný v 2. rade protiprávne odmietol poskytnúť poistné plnenie.

2. Okresný súd Banská Bystrica rozhodol vo veci platobným rozkazom sp. zn. 8Up/603/2020 dňa 23.4.2020, ktorý obaja žalovaní napadli odporom. Žalovaný v 1. rade v podanom odpore tvrdil, že žalovaný v 1. rade mal pre toto vozidlo riadne uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla so spoločnosťou Union poisťovňa, a. s. (žalovaný v 2. rade). Škodová udalosť bola oznámená poisťovni a evidovaná pod číslom 6491-2019. Žalovaný v 2. rade listom z 9.7.2019 informoval žalobcu, že nárok na poskytnutie poistného plnenia mu nevznikol, nakoľko znečistenie vozovky odstraňuje Hasičský záchranný zbor, pričom takýto zákrok je hradený z 8% odvodu na to určeného, a teda uplatňované náklady nemožno charakterizovať ako skutočnú škodu na strane žalobcu. Žalovaný v 1. rade sa pridržiaval argumentácie žalovaného v 2. rade obsiahnutej v jeho vyjadreniach zo dňa 9.7.2019 a 5.11.2019, a teda mal za to, že znečistenie vozovky mal odstraňovať Hasičský záchranný zbor, okrem toho náklady na odstránenie pohonných látok považoval za nedostatočne preukázané a namietal jednotlivé vyfakturované položky, keď faktúra môže byť považovaná za relevantný dôkaz len v prípade, ak je nepochybné, že v nej uvedené údaje odrážajú reálne uskutočnené plnenie. Žalovaný v 1. rade si vyfakturované služby neobjednal, nemal možnosť sa vopred oboznámiť s jednotlivými cenami a nemal možnosť ich porovnať s cenami iných poskytovateľov

daných služieb, pričom k jednotlivým faktúram mal aj iné výhrady, ako napr. akú trasu vozidlo VW Multivan absolvovalo, ako dlho trval zákrok, koľko osôb ho vykonávalo, aké množstvo materiálu bolo skutočne použité, ako bola určená jednotková cena jednotlivých položiek, a či je primeraná, aké ochranné pomôcky boli použité a tiež nie je zjavné aké množstvo odpadu bolo skutočne odstránené. Žalobca podľa názoru žalovaného v 1. rade neodstraňoval prekážku na diaľnici s možnou hrozbou vzniku ropnej havárie a po termíne 25. 4. 2019 konal nad rámec Zmluvy o odstraňovaní prekážok uzatvorenej medzi žalobcom a Národnou diaľničnou spoločnosťou, a.s. V tejto súvislosti žalovaný v 1. rade považoval za potrebné uviesť, že záväzok podľa predmetnej zmluvy vzniká v prípade, ak príslušné zložky Hasičského a záchranného zboru ekologický odpad neodstránia, resp. ho odstránia len čiastočne – ku škodovej udalosti však Hasičský a záchranný zbor prizvaný nebol a to aj napriek tomu, že mu táto povinnosť vyplýva zo zákona a žalovaný v 2. rade sa nepriamym spôsobom finančne podieľal na jeho činnosti.

2.1 V súlade s § 15 zákona o PZP je žalobca povinný svoj nárok preukázať. S poukazom na odôvodnenie stanoviska o odmietnutí poskytnutia poistného plnenia žalovaného v 2. rade zo dňa 9. 7. 2019 a 5. 11. 2019, ako aj na výhrady voči predloženým faktúram mal žalovaný v 1. rade za to, že žalobcovi nevznikol nárok na zaplatenie sumy 26.633,86 eur spolu s príslušenstvom.

3. Žalovaný v 2. rade v podanom odpore uviedol, že mu nie je známe, na základe akej právnej skutočnosti, resp. na základe akej právnej povinnosti, škodu odstraňoval práve žalobca, a prečo k dopravnej nehode nebol privolaný Hasičský a záchranný zbor. Poukázal pritom na znenie § 3 ods. 1 písm. c/ zákona č. 315/2001 o Hasičskom a záchrannom zbere, a teda že zbor plní úlohy aj pri nežiaducich udalostiach, ktorou je v súlade s § 2 ods. 6 písm. a/ zákona č. 314/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov stav, keď dôjde k úmrtiu alebo k poškodeniu zdravia, majetku alebo životného prostredia alebo k ich bezprostrednému ohrozeniu. Žalovaný v 2. rade mal za to, že zo zákona má práve Hasičský a záchranný zbor zasiahnuť pri nežiaducich udalostiach, ako je bez akýchkoľvek pochybností aj únik pohonných látok pri dopravnej nehode, keď môže dôjsť k poškodeniu životného prostredia alebo aj jeho bezprostrednému ohrozeniu. Práve Hasičský a záchranný zbor disponuje materiálno-technickým vybavením na odstránenie takýchto nežiaducich stavov. Na úhradu jeho nákladov spojených so zaobstaraním tohto vybavenia a jeho údržby žalovaný v 2. rade podľa § 68 ods. 1 zákona č. 39/2015 o poisťovníctve každoročne odvádza 8% z prijatého poistného z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu. Aj vládny návrh zákona z roku 2006, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu, a ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 95/2002 Z. z. o poisťovníctve vo svojej dôvodovej správe uvádza, že účelom § 68 je zlepšiť materiálno-technické vybavenie Hasičského a záchranného zboru, ktoré slúži na záchranu ľudských životov a materiálnych hodnôt v cestnej doprave. Žalovaný v 2. rade mal za to, že nemôže byť zaviazaný na úhradu sumy, ktorú žiada žalobca, ak pre prevádzkovanie prostriedkov na záchranu materiálnych hodnôt v cestnej doprave odvádza žalovaný v 2. rade každoročne časť zo svojho prijatého poistného. V zmluve o spolupráci uzavretej medzi žalobcom a Národnou diaľničnou spoločnosťou, a.s. zo dňa 18.06.2014, ktorú žalobca predložil v súdnom konaní, sa v čl. V ods. 1 uvádza, že žalobca odstráni ekologický odpad, ak príslušné zložky hasičského a záchranného zboru daný ekologický odpad neodstránia, resp. odstránia ho len čiastočne. Ako žalovaný v 2. rade opätovne uviedol - Hasičský a záchranný zbor na miesto dopravnej nehody privolaný nebol, preto žalobca postupoval nielen v rozpore so zmluvou, ale aj v rozpore so zákonným ustanoveniam, pretože v prípade, ak skutočne došlo k úniku pohonných látok, bolo nutné túto udalosť oznámiť Hasičskému a záchrannému zboru.

3.1 Pre prípad, že by súd ustálil, že žalobca bol oprávneným subjektom na odstránenie škody po dopravnej nehode, žalovaný v 2. rade uviedol, že žalobca sa žiadnym spôsobom nevyjadril k faktúram, ktoré predložil. Žalobca neuviedol, na základe akej skutočnosti si žalobca uplatnil náhradu sumy za subdodávateľské faktúry, keďže nepreukázal príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a subdodávateľskými faktúrami, tiež neuviedol, prečo v deň vzniku škodovej udalosti zasahovali aj subdodávatelia žalobcu, a na základe akého dojednaní, keď v rovnaký deň zasahoval aj samotný žalobca. Tiež uviedol, že mu nie je známe na základe akých skutočností vykonával žalobca svoje práce ešte v dňoch 25.4.2019, 29.4.2019, 2.6.2019 a 8.6.2019, keď nehoda sa stala 16.4.2019. V tejto súvislosti žalovaný v 2. rade navrhol, aby žalobca riadne zdôvodnil všetky predložené faktúry, preukázal príčinnú súvislosť medzi vzniknutou škodou a fakturovanými sumami a riadne preukázal nutnosť a účelnosť vyfakturovaných úkonov, ktoré vykonal žalobca a jeho subdodávatelia..

4. K podaným odporom žalovaných sa vyjadril žalobca vyjadrením zo dňa 24.7.2020, podľa ktorého je nesporné a nespochybniteľné, že škodovú udalosť zo dňa 16.04.2019 spôsobil žalovaný v 1. rade, a to tak, ako opísal v návrhu na vydanie platobného rozkazu. Správca predmetnej cestnej komunikácie Národná diaľničná spoločnosť, a.s. mala pre takýto prípad uzavretú so žalobcom Zmluvu o spolupráci zo dňa 18.06.2014 a Zmluvu o odstraňovaní prekážok zo dňa 18.06.2014, ktoré boli ako prílohy pripojené k návrhu. Spôsob riešenia odstraňovania škodovej udalosti je výlučne v dispozícii správcu predmetnej cestnej komunikácie. Pre okamžitý, rýchly zásah správca kontaktoval žalobcu, ktorý zasiahol na mieste škodovej udalosti a odstránil škodu. Túto povinnosť si mal splniť žalovaný v 1. rade podľa § 43 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov. Keďže si však takáto škodová udalosť vyžaduje kvalifikovaný zásah, žalovaný v 1. rade ako vinník škodovej udalosti by nedokázal odstrániť a zabrániť ďalšiemu rozširovaniu škody. V takom prípade má povinnosť odstrániť prekážky cestnej premávky správca cesty bezodkladne na náklady toho, kto spôsobil prekážku cestnej premávky. Z uvedeného jednoznačne vyplynulo, že správca cestnej komunikácie má zákonom zverenú povinnosť odstrániť poškodenia cestnej komunikácie. Žalovaný v I. rade si objednal služby, ktoré vykonal žalobca dňa 16.04.2019 a dokazuje to aj objednávkový formulár žalobcu, ktorý je riadne opečiatkovaný a podpísaný žalovaným v I. rade. Povinný odvod, ktorý uvádza žalovaný v 2. rade vo výške 8 % z PZP pre Hasičský a záchranný zbor, je použitý na úhradu nákladov spojených s obstaraním materiálo-technického vybavenia, jeho údržbou a s prevádzkovaním, a to tým, že sa podieľa na odstraňovaní týchto následkov a nie, že ich vykonáva výlučne sám.

4.1 Podľa názoru žalobcu jediným subjektom, ktorý spôsobil škodovú udalosť bol žalovaný v 1. rade. Preto žalovaný v 1. rade mal aj povinnosť odstrániť následky tejto škodovej udalosti, avšak tak nevykonal. Na náklady žalovaného v 1. rade a na základe jeho objednávky tak urobil žalobca a riadne to potvrdil predložením faktúr k návrhu. Argumentácia žalovaného v 1. rade, že si takéto služby neobjednal, neobstojí, nakoľko žalovaný v 1. rade si nesplnil svoju povinnosť a prekážku cestnej premávky neodstránil a deklaruje to aj podpísanou a opečiatkovanou objednávkou na formulári žalobcu. Reálna škoda, ktorá je dodnes neuhradená, bola spôsobená žalobcovi aj napriek tomu, že vykonal všetky práce na základe uzavretej zmluvy so správcou cestnej komunikácie a objednávky žalovaného v 1. rade, teda ako jediný vynaložil na odstránenie cestnej prekážky finančné prostriedky. Žalobca vykonal všetky potrebné práce na odstránenie cestnej prekážky a na základe týchto prác a použitého materiálu vystavil žalovanému v 1. rade faktúry, v ktorých sú uvedené skutočnosti ako počet najazdených kilometrov motorového vozidla žalobcu, ktoré sa dostavilo na miesto škodovej udalosti, odborná sila – vrátane zabezpečenia vozidla, rizikový príplatok pre odbornú silu, pomocná sila 4 osôb, rizikový príplatok pre pomocnú silu, elektrocentrála, osvetľovacie zariadenia, zabezpečenie miesta zásahu, náklady na dispečing, náklady na predpísané ochranné pomôcky a BOZP, náklady na odborný dozor, biodegradačný roztok a aké množstvo ho bolo použité. Všetky položky uvedené vo faktúrach poukazujú na použitie pracovníkov, materiálu potrebných pri zásahu na odstránenie škodovej udalosti, ktorá tvorila prekážku v cestnej premávke. Subdodávateľské faktúry, ktoré si žalobca uplatňuje v súdnom spore sú oprávnené uplatňované, nakoľko vykonaním prác žalobcom v mieste zásahu, žalobca následne odovzdal spoločnosti Hydropol-Rudolf Polák, spol. s r.o., IČO: 35 735 279, so sídlom Rájska 1, 811 08 Bratislava, nebezpečný odpad-výkopová zemina s obsahom nebezpečných látok na spracovanie. Spoločnosť SOS Autoservis NON-STOP s.r.o., IČO: 43 982 656, so sídlom Rumančekova 40, 841 02 Bratislava prepravovala kontajner, ktorý viezol výkopovú zeminu z miesta škodovej udalosti.

4.2 Žalobca zaslal žalovanému v 1. rade aj dva listy zo dňa 27.06.2019 a 23.07.2019, v ktorých žalovaného v 1. rade žiadal, aby uhradil z priložených faktúr DPH, nakoľko plnenie z PZP sa nevzťahuje na daňové povinnosti podľa zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty. Všetky faktúry, ktoré si žalobca uplatňuje na úhradu v tomto konaní sú opodstatnené a majú reálny základ. Práce, spotrebovaný materiál, subdodávateľské faktúry nie sú fiktívne vytvorené, ale odrážajú skutočné náklady, ktoré bolo potrebné vynaložiť na odstránenie škodovej udalosti, ktorá tvorila prekážku v cestnej premávke, čo spôsobil žalovaný v 1. rade. Žalobca vykonával práce na odstránení škodovej udalosti aj v iných dňoch okrem dňa kedy došlo k škodovej udalosti, a to z dôvodu, že príľahlý terén po škodovej udalosti bol kontaminovaný vytečením pohonných hmôt a na základe vzoriek odobratých spoločnosťou Hydropol-Rudolf Polák, spol. s r.o., IČO: 35 735 279, so sídlom Rájska 1, 811 08 Bratislava (subdodávateľská faktúra č. 41/2019) bola zistená kontaminácia zeminy zo dňa 22.05.2019. Vzorky boli odobraté ešte v deň škodovej udalosti, avšak tie boli zaslané do akreditovaného laboratória Labeko v Piešťanoch, ktoré potvrdilo kontamináciu zeminy. Po tomto zistení žalobca bol povinný odstrániť kontaminovanú zeminu, ktorá by inak mohla mať dopad na životné prostredie a spôsobiť tým ekologickú škodu. Preto žalobca bol

nútený tieto práce vykonať aj v iné dni, okrem dňa kedy nastala škodová udalosť a takisto spolupracovať so subdodávateľmi, ktorý sa podieľali na odstraňovaní škodovej udalosti.

4.3 Všetky tvrdenia žalovaného v 1. rade v odpore voči vydanému platobnému rozkazu považoval žalobca za účelové v snahe vyhnúť sa zodpovednosti plniť. Žalovaný v 1. rade vo svojom odpore mylne uvádzal, že žalobca neodstraňoval prekážku na diaľnici s možnou hrozbou vzniku ropnej havárie. Žalobca trval na tom, čo uviedol, a to, že všetky práce, ktoré vykonal žalobca aj po termíne škodovej udalosti bolo potrebné vykonať. Žalovaný v 1. rade bez pochyby spôsobil škodovú udalosť, bez pochyby si objednal služby od žalobcu a podaním odporu voči celému platobnému rozkazu sa snaží zbaviť zodpovednosti plniť, aj keď si je vedomý čo spôsobil škodovou udalosťou, a že nezabezpečil odstránenie tejto škodovej udalosti. Žalobca bol tým subjektom, ktorý sa postaral o odstránenie škodovej udalosti a vznikli mu aj náklady, ktoré vynaložil pri odstránení škodovej udalosti. Predložené dôkazy podľa názoru žalobcu potvrdzujú jeho tvrdenia ohľadom riadneho uplatňovania nároku žalobcu voči žalovanému v 1. a 2. rade, ktorý je preukázaný, oprávnený a dôvodný.

5. Dňa 22.9.2020 doručil žalovaný v 2. rade vyjadrenie k vyjadreniu žalobcu. Žalovaný v 2. rade sa stotožnil s odporom žalovaného v 1. rade a rovnako trval na všetkých skutočnostiach, ktoré uviedol už skôr v odpore. Zopakoval, že napriek zmluve medzi správcou cesty a žalobcom mal v prvom zásahu zasahovať Hasičský a záchranný zbor, na činnosť ktorého sa finančne podieľa žalovaný v 2. rade, a nie žalobca, bez ohľadu na to, že má so správcou cestnej komunikácie uzavreté predmetné zmluvy. Uvedenú skutočnosť podporuje aj to, že samotné zmluvy predpokladajú prvotný zásah Hasičského a záchranného zboru, a až následne, ak tento ekologický odpad nebude odstránený Hasičským a záchranným zborom, má byť privolaný žalobca. Žalobca preto pri svojom zásahu nepostupoval v súlade s obsahom dojednaných zmlúv.

5.1 K samotnej Objednávke na čistenie komunikácie a trávnatého porastu zo dňa 16.04.2019, ktorú k svojmu vyjadreniu pripojil žalobca, žiadal žalovaný v 2. rade o špecifikáciu, kedy, kde a za akých okolností mala byť táto Objednávka žalovaným v 1. rade podpísaná a rovnako o uvedenie, či táto Objednávka bola podpísaná priamo konateľom spoločnosti žalovaného v 1. rade alebo osobou, ktorá má poverenie na zastupovanie spoločnosti žalovaného v 1. rade. Z predloženej Objednávky bez uvedenia špecifikácie osoby, ktorou mala byť podpísaná, nie je možné určiť či bola Objednávka podpísaná osobou, ktorá môže za žalovaného v 1. rade konať, a ktorej úkony majú žalovaného v 1. rade priamo zaväzovať. Žalobca ani vo svojom vyjadrení žiadnym spôsobom nepreukázal nutnosť a účelnosť vyfakturovaných úkonov, ktoré mal vykonať on sám a jeho subdodávateľa. Napriek skutočnosti, že žalobca uvádza vo svojom vyjadrení o. i. fakturáciu za prácu 4 osôb, rizikové príplatky, kontajner na výkopovú zeminu atď., na predloženej fotodokumentácii sú viditeľné maximálne dve pracujúce osoby, nalievanie cca. 4 roztokov, ďalej je viditeľná malá časť zeminy, ktorá je odhrnutá a následne zahrabaná, jeden pracovný nástroj - fúrik a čistenie vozovky. Tieto zadokumentované skutočnosti vyvracajú vierohodnosť a preukázateľnosť faktúr žalobcu. Ako už uviedol žalovaný v 1. rade samotné preukázanie tovaru a služieb len na základe faktúr nie je dostačujúce. Faktúra môže byť považovaná za relevantný dôkaz len v prípade, ak je nepochybné, že v nej uvedené údaje odrážajú reálne uskutočnené plnenie. Dôkazné bremeno na preukázanie riadneho plnenia z faktúr je na žalobcovi. Žalovaný v 2. rade mal za to, že ani na základe predloženej fotodokumentácie žalobca neunesol svoje bremeno tvrdenia a riadne nepreukázal opodstatnenosť fakturovaných súm a ani vo svojom vyjadrení nevedol na základe akej skutočnosti požaduje úroky z omeškania od dátumov, ktoré uvádza vo svojom žalobnom návrhu. Na základe vyššie uvedených skutočností, a na základe skutočností uvedených v odporoch žalovaného v 1. a 2. rade, žalovaný v 2. rade navrhol, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú a nepreukázanú, a priznal žalovanému v 2. rade náhradu trov konania v plnom rozsahu.

6. K vyjadreniu žalovaného v 2. rade doručil súdu dňa 9.11.2020 svoje vyjadrenie žalobca. Žalobca poukázal na skutočnosť, že žalovaný v 2. rade svoje tvrdenie o odstraňovaní následkov nehôd s únikom pohonných látok prostredníctvom Hasičského a záchranného zboru žiadnym spôsobom nezodôvodňuje, neposkytuje k nim skutkový ani právny výklad. Jediným argumentom žalovaného v 2. rade je, že sa finančne podieľa na činnosti a to povinným odvodom. Ale Hasičský a záchranný zbor nie je jediný subjekt, ktorý sa podieľa na odstraňovaní prekážok a následkov po dopravnej nehode alebo škodovej udalosti. Žalobca dal do pozornosti súdu, že sa podieľa (neznamená, že sám vykonáva) a teda je plne v dispozícii správcu miestnej cestnej komunikácie ako si splní svoje povinnosti vyplývajúce mu z § 43 zákona o cestnej premávke. Keďže svoju povinnosť si nesplnil žalovaný v 1. rade, ktorá mu vyplývala priamo zo

zákona, správca si splnil svoju povinnosť a keďže nemal nikde stanovené akým spôsobom to má urobiť (dispozične právo správcu), tak pre taký prípad mal so žalobcom uzavretú zmluvu, ktorú sme už súdu predkladali pri podanom návrhu. Navyše žalobca postupoval v zmysle dojednaných zmlúv a keďže zo strany hasičov nedošlo k odstráneniu škody, vykonal tak žalobca. Podľa žalobcu má žalovaný v 2. rade preukázať svoje absurdné tvrdenie, že žalobca nepostupoval v zmysle dojednaných zmlúv. Žalobca nemá povinnosť, ani to nevyplýva zo zákona či z podpísaných zmlúv, aby volal na miesto dopravnej nehody/škodovej udalosti hasičov.

6.1 Žalobca preukázal objednanie si služby žalovaným v 1. rade objednávkou, ktorú predložil súdu, ktorá je riadne podpísaná a opečiatkovaná žalovaným v 1. rade. Preto je nepochopiteľné zo strany žalovaného v 2. rade jeho vyjadrenie k tejto skutočnosti a žiadosť, aby žalobca špecifikoval skutočnosti týkajúce sa tejto objednávky. Žalovaný v 1. rade si objednávkou službu u žalobcu riadne objednal a na svoj súhlas toto podpísal a opečiatkoval. Žalobca nemal žiadnu pochybnosť o tom, že objednávku podpísala osoba, ktorá je oprávnená za žalovaného v 1. rade konať, keďže k samotnému podpisu bola aj pečiatka.

6.2 Tvrdenie žalovaného v 2. rade o tom, že z priloženej fotodokumentácie sú viditeľné maximálne dve pracujúce osoby, nalievanie 4 roztokov biodegradačného roztoku, malá časť zeminy, fúrik a čistenie vozovky, sú len domnienky ničím nepodložené. Žalobca pri vyfakturovaní vychádza z reálne vynaložených nákladov (viď dôkaz protokol č. 1 zo dňa 25.04.2019), počet osôb podieľajúcich sa na čistení a odpratávaní nie je vymyslený – navyše žalovaný v 2. rade zabudol na skutočnosť, že osoba, ktorá priebeh čistenia okrem iného aj dokumentovala na fotoaparát sa tiež podieľala ako ostatní pri odstraňovaní následkov, ktoré spôsobil žalovaný v 1. rade.

6.3 Zo dňa 25.04.2019 bol vypracovaný protokol č. 1 z riešenia mimoriadneho zhoršenia vôd (ďalej len „MZV“) č. 052-017-2019-BA od Slovenskej inšpekcie životného prostredia (ďalej len „SIŽP“). Predmetom tohto protokolu bol výsledok riešenia MZV, ohláseného a riešeného dňa 16.04.2019, ku ktorému došlo na diaľnici D2, km 46,6 vpravo od cesty v smere do ČR na nespevnenom teréne v okrese Malacky. Šetrenie bolo vykonané SIŽP za účasti žalobcu, ktorý zabezpečoval práce spojené s odstraňovaním následkov dopravnej nehody vrátane vykonania opatrení na odstránenie škodlivých následkov. Vinníkom bez pochybností tejto dopravnej nehody bol žalovaný v 1. rade. V protokole je uvedené, že na základe vizuálnej obhliadky pracovníkom SIŽP B. C. v rámci ohláseného mimoriadneho zhoršenia vôd zo dňa 16.04.2019 o 15.40 hod. za účasti žalobcu, ktorý zabezpečoval za účasti NDS a.s. (správcou) práce spojené s odstraňovaním následkov po dopravnej nehode, vrátane vykonania opatrení na odstránenie škodlivých následkov MZV, zistil, že ťahač s návesom po poškodení palivovej nádrže zostal stáť na vozovke pri krajnici a z poškodenej nádrže uniklo na vozovku (pravá krajnica) a nespevnený terén cca 350 litrov znečisťujúcej látky t. j. motorovej nafty z ťahača prevádzkovaného žalovaným v 1. rade. Následkom toho došlo k úniku nafty na povrch pôdy, čím došlo k naplneniu § 41 ods. 1 vodného zákona. Ďalej sa v tomto protokole uvádza, že pracovníci žalobcu odstránili znečistenie z vozovky za použitia postreku Bioversal a sorbentu EKODRY v množstve 70 kg. Vizuálnou obhliadkou bolo zistené, že zasiahnutá plocha ropnými látkami predstavovala odhadom pás o rozmeroch cca 30x2 m, pričom prevažná časť uniknutej nafty vytiekla na nespevnený terén. V čase obhliadky pracovníka SIŽP bola nafta už vsiaknutá v zemine. Vzhľadom k tejto skutočnosti bolo potrebné vykonať hydrogeologický prieskum a vypracovanie posudku odborne spôsobilou osobou. Dopravnú nehodu prešetrovali príslušníci Diaľničného oddelenia PZ Malacky. Pôvodcom MZV podľa § 41 ods. 4 vodného zákona v znení neskorších predpisov je ten, kto prevádzkoval zariadenie v čase, keď MVZ vzniklo, a keď sa preukázala príčinná súvislosť s prevádzkovaním zariadenia. Z tohto nepochybne vyplýva, že vinníkom bol žalovaný v 1. rade a tento dokument aj reflektuje položky uvedené vo faktúrach, koľko, čoho a prečo bolo nutné vynaložiť na odstránenie škodlivého následku spôsobeného žalovaným v 1. rade. Po tomto protokole od SIŽP boli uložené povinnosti žalobcovi, ktoré si aj splnil. Okrem podpisu protokolu pracovníkom SIŽP je tento dokument podpísaný samotným žalovaným v 1. rade ako aj opečiatkovaný.

6.4 Správca miestnej cestnej komunikácie má povinnosti, ktoré mu vyplývajú z ustanovenia § 43 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke. Na splnenie svojej povinnosti mal správca so žalobcom riadne podpísanú zmluvu o spolupráci a zmluvu o odstraňovaní prekážok. Keďže v prípade tejto dopravnej nehody ide o nakladanie s nebezpečným odpadom, subjekt ktorý odstraňuje škodlivý následok po dopravnej nehode musí disponovať oprávneniami k nakladaniu s nebezpečným odpadom. Správca takýmito oprávneniami nedisponuje a práve za takýmto účelom má uzavreté zmluvy so žalobcom. Dokonca ani Hasičský a záchranný zbor SR nedisponuje príslušnými oprávneniami na nakladanie s

nebezpečným odpadom. Žalobca je subjekt, ktorý oprávneniami k nakladaniu s nebezpečným odpadom disponuje a teda je špecializovaným subjektom, ktorý vykonáva takúto činnosť. Na to, aby si správca splnil zákonnú povinnosť, uzavrel so žalobcom zmluvu, žalobca odstránil škodu spôsobenú žalovaným v 1. rade a teda je aj jediným subjektom, ktorý si uplatňuje pohľadávku na súde.

6.5 Žalobca dal do pozornosti súdu aj skutočnosť, ktorá je uvedená v zákone č. 17/1992 Zb. o životnom prostredí, a to v ustanovení § 19: každý, kto zistí, že hrozí poškodenie životného prostredia alebo že k nemu už došlo, je povinný urobiť v medziach svojich možností nevyhnutné opatrenia na odvrátenie hrozby alebo na zmiernenie následkov a bez meškania ohlásiť tieto skutočnosti orgánu štátnej správy; povinnosť zasiahnuť nemá ten, kto by tým ohrozil život alebo zdravie svoje alebo blízkej osoby. Žalovaný v 1. rade nekonal podľa zákona o životnom prostredí, naproti tomu žalobca si splnil aj tieto zákonné povinnosti, nakoľko zabránil ďalšiemu šíreniu ekologickej škody a eliminoval tak vplyv škody na životné prostredie.

7. Dňa 1.6.2021 súd otvoril pojednávanie vo veci. Právny zástupca žalobcu predniesol žalobný návrh súhlasne s jeho písomným vyhotovením, ako aj jeho vyjadreniami, a po vykonanom dokazovaní navrhol tomuto vyhovieť a súčasne poukázal na to, že návrh žalobcu tak z právneho hľadiska ako aj skutkového vymedzenia je listinnými dôkazmi preukázaný. Poverená zamestnankyňa žalovaného v 2. rade s návrhom nesúhlasila a po vykonanom dokazovaní navrhla tento návrh zamietnuť. Na to, aby boli splnené podmienky úspešnosti žaloby by mal žalobca preukázať v súlade s uzatvorenou zmluvou medzi NDS a žalobcom písomnú výzvu. Uvedená výzva je obsahom spisu, ale je z toho istého dňa, kedy sa stala dopravná nehoda, nie je preto zrejmé, za akých okolností došlo k udeleniu uvedenej výzvy. Naďalej žalovaný v 2. rade trval na tom, že predmetnú ekologickú haváriu mal v prvom rade odstrániť hasičský zbor z dôvodov, ktoré sú uvedené vo vyjadrení. Sám žalovaný prispieva na to 8 % zo svojich príjmov. Je pravdou, že podľa čl. 2 odsek 3 zmluvy na vykonanie odstránenia prekážky je potrebný i súhlas účastníka dopravnej nehody, čo v predmetnom prípade žalobca do spisu predložil z toho istého dňa, kedy sa stala dopravná nehoda, avšak nie je zrejmé, kto požiadavku za žalovaného v 1. rade podpísal, či bola osoba na to oprávnená. S najväčšou pravdepodobnosťou to bol vodič žalovaného v 1. rade a na ozrejenie uvedených skutočností navrhla menovaného predvolať a vypočuť ho k vyššie namietnutým okolnostiam. K samotným faktúram predloženým žalobcom žalovaný v 2. rade vzniesol námietky z dôvodu ich neprehľadnosti, účelnosti a nepreukázania rozsahu skutočne vynaložených prác. V neposlednom rade namietal i uplatnenie úrokov z omeškania voči žalovanému v 2. rade, nakoľko žalovaný v 2. rade svoju platobnú povinnosť má iba v prípade, ak poistený (žalovaný v 1. rade) neplatí. Minimálne nemožno úroky počítať od splatnosti istiny, ktorú istinu žalobca žalovanému v 1. rade vyúčtoval. Povinnosť odstrániť ekologickú haváriu vyplýva priamo zo zákonného znenia o hasičskom zbore, a že či bola volaná alebo nie, k tomu sa zrejme vie vyjadriť navrhnutý vodič nákladného auta žalovaného v 1. rade. S najväčšou pravdepodobnosťou hasičský zbor privolaný bol. Právny zástupca žalobcu uviedol, že samotná spolupráca medzi žalobcom a NDS vzhľadom na akútnosť prípadov odstránenia prekážky je riešená tak, že sa najprv telefonicky objedná výkon a následne – tým istým dňom – sa zadá aj písomná objednávka. Podľa všetkého hasičský zbor nebol prizvaný k dopravnej nehode, túto povinnosť mal mať vodič nákladného auta. K samotnej objednávke žalovaného v 1. rade - z obsahu protokolu č. 1 zo dňa 25.4.2019 vyplýva, že konateľ žalovaného v 1. rade pán D. E. bol telefonicky kontaktovaný v čase dopravnej nehody a udelil súhlas na udelenie objednávky žalobcovi a podľa všetkého pri zadaní objednávky bol podpísaný pravdepodobne vodičom a menovaný vodič použil pečiatku žalovaného v 1. rade, teda má sa za to, že konal v mene žalovaného v 1. rade. Ohľadne úrokov z omeškania je pravdou, že zákon o PZP v ustanovení § 11 ods. 7 určuje lehotu na plnenie (žalovaného v 2. rade) 3 mesiace a 15 dní. Vyrozumenie o škodovej udalosti bolo doručené 9.7.2019, takže lehota na plnenie uplynula 24.11.2019.

Žalovaný v 2. rade v časti úrokov z omeškania poukazoval na § 11 ods. 6 zákona o PZP, teda, že splatnosť nastáva po ukončení vyšetrovania, alebo po právoplatnom rozhodnutí príslušného orgánu. Žalovaný v 2. rade vyjadril nesúhlas s uplatnenou sumou žalobcu a zastal názor, že k omeškaniu žalovaného v 2. rade nedošlo.

Právny zástupca žalobcu na preukázanie rozsahu prác navrhol vypočuť vedúceho zásahovej jednotky. Čo sa týka samotného rozsahu týchto prác poukázal na komplikovanosť prác spočívajúcu v tom, že podkladom pre určenie rozsahu opatrení muselo byť vypracovanie hydrogeologického rozboru, preto práce boli opätovne vykonávané v niekoľkých dňoch opakovane. Opätovne odkázal na svoje vyjadrenie zo dňa 26.10.2020, v ktorom poukazoval na trestnoprávne dôsledky porušenia zákona č.

17/1992 o životnom prostredí, že žalovaný v 1. rade nesplnil svoju preventívnu povinnosť, ani následnú ohlasovaciu povinnosť, a že za žalovaného v 1. rade úkony vykonával z poverenia NDS žalobca. Žalovaný v 2. rade uviedol, že k základu nároku nemá pripomienky. K samotnému rozsahu škody navrhol súdu poskytnúť mu lehotu za účelom odbornej konzultácie, prípadne k vypracovaniu posudku týkajúceho sa rozsahu vykonaných prác, či sú odôvodnené a potrebné na odstránenie ekologickej havárie. Na strane druhej žalovaný v 2. rade navrhol žalobcovi, aby za účelom odstránenia pochybností vo vyúčtovaní jednotlivých položiek preukázal množstvo najazdených kilometrov, a to kópiou z knihy jász vozidla, rozpisom jednotlivých pracovných činností, záznamom zo zásahu a inými listinnými dôkazmi, ktoré sa týkajú najmä najazdených kilometrov a rozsahu práce pracovníkov.

7.1 Súd následne odročil pojednávanie s tým, že žalovaný v 2. rade v lehote 20 dní súdu predloží rozsah námietok - účinné popretie skutkových tvrdení žalobcu a konkretizáciu jednotlivých položiek vyúčtovanej sumy s tým, že tiež označí príslušný dôkaz, ktorý by mal žalobca predložiť.

8. Dňa 18.6.2021 doručil žalovaný v 2. rade podanie označené ako Popretie skutkových tvrdení žalobcu. Ako už žalovaný v 2. rade uviedol v predchádzajúcich písomných podaniach a na pojednávaní, žalobcom uplatnenú výšku škody považuje za nepreukázanú, pričom opätovne uviedol, že žalobca nemôže poskytnutie plnenia preukázať výlučne predloženými faktúrami bez doloženia podkladov, na základe ktorých boli jednotlivé položky vyfakturované. Žalovaný v 2. rade považoval za sporné nasledovné položky:

1. Faktúra č. 191000273:

- Veliteľ zásahu vrátane zabezp. vozidla – žalovaný v 2. rade považuje jednotkovú cenu za túto položku za neprimeranú; nie je známa odborná kvalifikácia veliteľa zásahu, ktorá by zodpovedala jednotkovej cene za túto položku; žalovaný v 2. rade navrhuje, aby žalobca zdôvodnil opodstatnenosť a rozsah činností veliteľa zásahu, ako aj jeho kvalifikáciu, vrátane predloženia príslušného osvedčenia o špeciálnej kvalifikácii;
- Rizikový príplatok pre veliteľa zásahu – žalovaný v 2. rade navrhuje predložiť dôkaz preukazujúci skutočnosť, že výkon činnosti veliteľa zásahu je hodnotený ako riziková práca;
- Sorbent / 10 kg balenie – žalovaný v 2. rade navrhuje predložiť dôkaz preukazujúci nákupnú cenu Sorbentu;
- Biodegradačný roztok - žalovaný v 2. rade navrhuje predložiť dôkaz preukazujúci nákupnú cenu roztoku;
- Náklady na dispečing – žalovaný v 2. rade navrhuje, aby žalobca zdôvodnil opodstatnenosť a rozsah využitia dispečerskej služby; ďalej navrhuje predložiť akýkoľvek dôkaz preukazujúci výkon dispečerskej služby (napr. záznamy o hovoroch);
- Náklady na odborný dozor – žalovaný v 2. rade navrhuje, aby žalobca zdôvodnil opodstatnenosť a rozsah činností odborného dozoru, ako aj kvalifikáciu pracovníka, ktorý odborný dozor vykonával, vrátane predloženia príslušného osvedčenia o špeciálnej kvalifikácii.

2. Faktúra č. 19100278:

- Odborná sila, vrátane zabezpečovacieho vozidla - žalovaný v 2. rade považuje jednotkovú cenu za túto položku za neprimeranú; nie je známa odborná kvalifikácia pre tohto pracovníka, ktorá by zodpovedala jednotkovej cene za túto položku; žalovaný v 2. rade navrhuje, aby žalobca zdôvodnil opodstatnenosť a rozsah činností tohto pracovníka, ako aj jeho kvalifikáciu, vrátane predloženia príslušného osvedčenia o špeciálnej kvalifikácii;
- Rizikový príplatok pre odbornú silu – žalovaný v 2. rade navrhuje predložiť dôkaz preukazujúci skutočnosť, že výkon činnosti tohto pracovníka je hodnotený ako riziková práca;
- Pomocná sila, 1. osoba – 5. osoba – žalovaný v 2. rade považuje jednotkovú cenu za túto položku za neprimeranú; nie je známa odborná kvalifikácia týchto pracovníkov, ktorá by zodpovedala jednotkovej cene za túto položku; žalovaný v 2. rade navrhuje, aby žalobca zdôvodnil opodstatnenosť a rozsah činností týchto pracovníkov, ako aj ich kvalifikáciu, vrátane predloženia príslušného osvedčenia o špeciálnej kvalifikácii;
- Rizikový príplatok pre pomocnú silu – žalovaný v 2. rade navrhuje predložiť dôkaz preukazujúci skutočnosť, že výkon činnosti týchto pracovníkov je hodnotený ako riziková práca;
- Elektrocentrála – žalovaný v 2. rade považuje túto položku za nedôvodnú, nakoľko v deň/v ročnom období, kedy bola elektrocentrála použitá (t.j. 25.04.2019) je denné svetlo v priemere 12 hodín; žalovaný v 2. rade navrhuje, aby žalobca predložil pracovné záznamy z uvedeného dňa;

- Osvetľovacie zariadenie – žalovaný v 2. rade považuje túto položku za nedôvodnú, nakoľko v deň/v ročnom období, kedy bola elektrocentrála použitá (t.j. 25.04.2019) je denné svetlo v priemere 12 hodín; žalovaný v 2. rade navrhuje, aby žalobca predložil pracovné záznamy z uvedeného dňa;
- Náklady na dispečing - žalovaný v 2. rade navrhuje, aby žalobca zdôvodnil opodstatnenosť a rozsahu využitia dispečerskej služby; ďalej navrhuje predložiť akýkoľvek dôkaz preukazujúci výkon dispečerskej služby (napr. záznamy o hovoroch);
- Náklady na odborný dozor - žalovaný v 2. rade navrhuje, aby žalobca zdôvodnil opodstatnenosť a rozsah činností odborného dozoru, ako aj kvalifikáciu pracovníka, ktorý odborný dozor vykonával, vrátane predloženia príslušného osvedčenia o špeciálnej kvalifikácii;
- Biodegradačný roztok - žalovaný v 2. rade navrhuje predložiť dôkaz preukazujúci nákupnú cenu roztoku.

3. Faktúra č. 19100279:

- Odborná sila, vrátane zabezpečovacieho vozidla - žalovaný v 2. rade považuje jednotkovú cenu za túto položku za neprímeranú; nie je známa odborná kvalifikácia pre tohto pracovníka, ktorá by zodpovedala jednotkovej cene za túto položku; žalovaný v 2. rade navrhuje, aby žalobca zdôvodnil opodstatnenosť a rozsah činností tohto pracovníka, ako aj jeho kvalifikáciu, vrátane predloženia príslušného osvedčenia o špeciálnej kvalifikácii;
- Rizikový príplatok pre odbornú silu – žalovaný v 2. rade navrhuje predložiť dôkaz preukazujúci skutočnosť, že výkon činnosti tohto pracovníka je hodnotený ako riziková práca;
- Pomocná sila, 1. osoba – 5. osoba – žalovaný v 2. rade považuje jednotkovú cenu za túto položku za neprímeranú; nie je známa odborná kvalifikácia týchto pracovníkov, ktorá by zodpovedala jednotkovej cene za túto položku; žalovaný v 2. rade navrhuje, aby žalobca zdôvodnil opodstatnenosť a rozsah činností týchto pracovníkov, ako aj ich kvalifikáciu, vrátane predloženia príslušného osvedčenia o špeciálnej kvalifikácii;
- Rizikový príplatok pre pomocnú silu – žalovaný v 2. rade navrhuje predložiť dôkaz preukazujúci skutočnosť, že výkon činnosti týchto pracovníkov je hodnotený ako riziková práca;
- Elektrocentrála – žalovaný v 2. rade považuje túto položku za nedôvodnú, nakoľko v deň/v ročnom období, kedy bola elektrocentrála použitá (t.j. 29.04.2019) je denné svetlo v priemere 12 hodín; žalovaný v 2. rade navrhuje, aby žalobca predložil pracovné záznamy z uvedeného dňa;
- Osvetľovacie zariadenie – žalovaný v 2. rade považuje túto položku za nedôvodnú, nakoľko v deň/v ročnom období, kedy bola elektrocentrála použitá (t.j. 29.04.2019) je denné svetlo v priemere 12 hodín; žalovaný v 2. rade navrhuje, aby žalobca predložil pracovné záznamy z uvedeného dňa;
- Náklady na dispečing - žalovaný v 2. rade navrhuje, aby žalobca zdôvodnil opodstatnenosť a rozsahu využitia dispečerskej služby; ďalej navrhuje predložiť akýkoľvek dôkaz preukazujúci výkon dispečerskej služby (napr. záznamy o hovoroch);
- Náklady na odborný dozor - žalovaný v 2. rade navrhuje, aby žalobca zdôvodnil opodstatnenosť a rozsah činností odborného dozoru, ako aj kvalifikáciu pracovníka, ktorý odborný dozor vykonával, vrátane predloženia príslušného osvedčenia o špeciálnej kvalifikácii.

4. Faktúra č. 19100280:

- Pomocná sila, 1. osoba – 5. osoba – žalovaný v 2. rade považuje jednotkovú cenu za túto položku za neprímeranú; nie je známa odborná kvalifikácia pre tohto pracovníka, ktorá by zodpovedala jednotkovej cene za túto položku; žalovaný v 2. rade navrhuje, aby žalobca zdôvodnil opodstatnenosť a rozsah činností tohto pracovníka, ako aj jeho kvalifikáciu, vrátane predloženia príslušného osvedčenia o špeciálnej kvalifikácii;
- Rizikový príplatok pre pomocnú silu – žalovaný v 2. rade navrhuje predložiť dôkaz preukazujúci skutočnosť, že výkon činnosti tohto pracovníka je hodnotený ako riziková práca;
- Náklady na dispečing - žalovaný v 2. rade navrhuje, aby žalobca zdôvodnil opodstatnenosť a rozsahu využitia dispečerskej služby; ďalej navrhuje predložiť akýkoľvek dôkaz preukazujúci výkon dispečerskej služby (napr. záznamy o hovoroch);
- Náklady na odborný dozor - žalovaný v 2. rade navrhuje, aby žalobca zdôvodnil opodstatnenosť a rozsah činností odborného dozoru, ako aj kvalifikáciu pracovníka, ktorý odborný dozor vykonával, vrátane predloženia príslušného osvedčenia o špeciálnej kvalifikácii.

5. Faktúra č. 19100281:

- Veliteľ zásahu - žalovaný v 2. rade považuje jednotkovú cenu za túto položku za neprímeranú; nie je známa odborná kvalifikácia veliteľa zásahu, ktorá by zodpovedala jednotkovej cene za túto položku; žalovaný v 2. rade navrhuje, aby žalobca zdôvodnil opodstatnenosť a rozsah činností veliteľa zásahu, ako aj jeho kvalifikáciu, vrátane predloženia príslušného osvedčenia o špeciálnej kvalifikácii;

- Rizikový príplatok pre veliteľa zásahu – žalovaný v 2. rade navrhuje predložiť dôkaz preukazujúci skutočnosť, že výkon činnosti veliteľa zásahu je hodnotený ako riziková práca;
- Biodegradačný roztok - žalovaný v 2. rade navrhuje predložiť dôkaz preukazujúci nákupnú cenu roztoku;
- Náklady na dispečing - žalovaný v 2. rade navrhuje, aby žalobca zdôvodnil opodstatnenosť a rozsahu využitia dispečerskej služby; ďalej navrhuje predložiť akýkoľvek dôkaz preukazujúci výkon dispečerskej služby (napr. záznamy o hovoroch);
- Náklady na odborný dozor - žalovaný v 2. rade navrhuje, aby žalobca zdôvodnil opodstatnenosť a rozsah činností odborného dozoru, ako aj kvalifikáciu pracovníka, ktorý odborný dozor vykonával, vrátane predloženia príslušného osvedčenia o špeciálnej kvalifikácii.

9. K uvedenému podaniu žalovaného v 2. rade sa vyjadril žalobca podaním doručeným súdu dňa 30.8.2021. Žalobca považoval za potrebné uviesť, že faktúry a položky v nich uvádzané sú odzrkadlením skutočne vynaložených nákladov na odstránenie škody, ktorú spôsobil žalovaný v 1. rade. Uviedol, že nie je zrejmé, z čoho žalovaný v 2. rade vychádzal pri určení neprimeranosti jednotkovej ceny napr. pri položke veliteľ zásahu vrátane zabezpečovacieho vozidla, odborná sila vrátane zabezpečovacieho vozidla. Takisto žalovaný v 2. rade rozporuje pri pomocnej sile, že považuje jednotkovú cenu za túto položku neprimeranú, avšak nijakým spôsobom neuvádza z čoho vyvodil neprimeranosť ceny. Žalobca je spoločnosť, ktorá je podnikateľom a podniká za účelom produkovania zisku, ide o podnikateľský subjekt, ktorý disponuje všetkými oprávneniami na vykonávanie prác, ktoré je nutné zabezpečiť v dôsledku dopravných nehôd. Zamestnanci žalobcu sa pravidelne zúčastňujú odborných školení. Pri rizikovom príplatku žalovaný v 2. rade uviedol, že žalobca má preukázať, že výkon činnosti tohto pracovníka je hodnotený ako riziková práca. Žalobca k tomu uvádza nasledovné: Rizikový príplatok je príplatok za sťažený výkon práce (práca na ceste za plnej premávky – kedy došlo k dopravnej nehode, práca s chemikáliami – biodegradačný roztok, hydrofóbny sorbent atď.) Zamestnávateľ môže ako dobrovoľné plnenie poskytovať mzdovú kompenzáciu za sťažený výkon práce pri pôsobení vplyvov, ktoré zamestnancovi sťažujú prácu, prípadne ho pri práci negatívne ovplyvňujú. Náklady na dispečing – ide o paušálny náklad, zahrňujúci jednak materiálne, technologické a energetické náklady na prevádzku operačného strediska spoločnosti SOSTEAM SLOVAKIA s.r.o. a zabezpečenie pohotovosti zamestnancov v režime 24 hodín / 7 dní v týždni.

9.1 Náklady na odborný dozor sú mesačné paušálne výdavky na poradenské služby v oblasti ekológie, hydrogeológie a ADR (napr. zabezpečenie odbornej pomoci a konzultácií pri nehodách s chemickými látkami). Hydrofóbny sorbent a biodegradačný roztok sú chemikálie, ktoré sú používané na zneutralizovanie a následne odstránenie pohonných hmôt a prevádzkových kvapalín, ktoré vytekli na teleso vozovky, prípadne na príľahlý terén. Tieto chemikálie si sám žalobca nakúpi a potom k nim pridáva jednotlivé zložky, ktoré tvoria obchodné tajomstvo a know how žalobcu. Preto nie je možné vypočítať jednotlivú cenu za tieto chemikálie, nakoľko po prepočítaní iných prídavných látok sa cena každého roztoku mení. Je to ako v prípade čerpacej stanice, ktorá odkupuje od rafinérie čistý produkt (benzín, naftu) a potom si každá čerpacia stanica pridá do toho aditíva, čo tvorí predmet jej know how produktu a predáva to za cenu, ktorú si sama určí. Z tohto dôvodu žalobca nemôže žalovanému v 2. rade uviesť aké látky, prípadne iné prídavné aditíva primiešava do vyššie spomínaných roztokov, a to za účelom ochrany svojho obchodného tajomstva. Navyše ak žalovaný v 2. rade spochybňuje aj cenu týchto položiek, tak nech preukáže súdu všeobecnú cenu týchto položiek ako je tomu aj v prípade tvrdenej neprimeranosti cien veliteľa zásahu, odbornej sily a pomocnej sily. Celý proces fungovania žalobcu je na báze jeho vlastných nápadov, ktoré vniesol do prostredia tohto podnikania a je oprávnené, že si chce chrániť svoje obchodné tajomstvo, nakoľko toto bolo už v minulosti zneužitá a iná konkurenčná spoločnosť začala používať tie isté položky vo fakturácií bez toho, aby získala tieto informácie od žalobcu. Preto žalobca je zdržanlivý a navrhuje žalovanému v 2. rade nech pri každej jednotlivej položke uvedie s čím porovnáva neprimeranosť jednotlivých fakturovaných položiek a potom žalobca bude vedieť zdôvodniť žalovanému v 2. rade fakturované sumy. Žalobca má riadne zabezpečený personál ako po odbornej stránke, tak aj po materiálnej stránke, aby splnil všetky prísne podmienky na fungovanie. K faktúram číslo 19100278 a číslo 19100279 pri položkách elektrocentrála a osvetľovacie zariadenie uvádza žalobca, že tieto činnosti boli vykonávané v nočných hodinách, vzhľadom k bezpečnosti a plynulosti premávky. Žalobca v konaní predložil aj fotografie z miesta dopravnej nehody a na nich je viditeľné, že práce prebiehali v noci a teda bolo potrebné použiť osvetľovacie zariadenie spolu s elektrocentrálou, aby nedošlo k tomu, že toto osvetlenie by prestalo fungovať. Napriek tomu, že žalobca predložil tieto fotografie do súdneho konania, opätovne ich predkladá vo farebnom formáte na odstránenie nejasností k daným položkám. Pri prácach,

ktoré sa nedajú vykonať priamo po dopravnej nehode a vyžaduje si dodatočný zásah žalobcu, žalobca vykonáva tieto práce výlučne v nočných hodinách, keďže je v tom čase je nižšia.

10. Dňa 10.11.2021 doručil žalobca súdu podklady, ktoré boli doručované žalovanému v 2. rade v rámci mimosúdneho rokovania a taktiež návrhy na doplnenie dokazovania. Žalobca žiadal na pojednávaní vypočúť zamestnanca žalobcu E. F. a svedka G. H. F., ktorý spolupracuje so žalobcom v prípade riešenia a predkladania potrebných dokumentov pri poistných udalostiach likvidátorom poistných udalostí.

11. Dňa 11.11.2021 doručil žalovaný v 2. rade vyjadrenie k sporu vrátane pripojených dôkazov. Uviedol, že medzi stranami prebehli mimosúdne rokovania, na základe ktorých žalovaný v 2. rade pristúpil k čiastočnej úhrade žalovanej istiny. Stranám sporu sa však nepodarilo dospieť k zmierlivému vyriešeniu celej právnej veci. Dňa 14.07.2021 žalovaný v 2. rade pristúpil k čiastočnej úhrade žalovanej istiny vo výške 9.054,28 Eur. Do tejto sumy boli zahrnuté nasledovné položky:

Z faktúry č. 19100273:

- Najazdené km zabezp. vozidla, VW Multivan 103,20 eur
  - Prečerpanie PHM 80,00 eur
  - Zabezpečenie miesta zásahu 60,00 eur
  - Náklady na predpísané ochranné pomôcky a BOZP, osob/hod 21,00 eur
  - Likvidácia odpadu 19,60 eur
- SPOLU 283,80 eur

Z faktúry č. 19100278:

- Najazdené km zabezp. vozidla, VW Multivan 103,20 eur
  - Zabezpečenie miesta zásahu 60,00 eur
  - Náklady na predpísané ochranné pomôcky a BOZP, osob/hod 224,00 eur
- SPOLU 387,20 eur

Z faktúry č. 19100279:

- Najazdené km zabezp. vozidla, VW Multivan 103,20 eur
  - Zabezpečenie miesta zásahu 60,00 eur
  - Náklady na predpísané ochranné pomôcky a BOZP, osob/hod 252,00 eur
- SPOLU 415,20 eur

Z faktúry č. 19100280:

- Najazdené km kontajner, Chorv.Grob - Lozorno D2 60,80 eur
  - Nakládka, vykládka kontajnera, 1. kontajner 40,00 eur
  - Nakládka, vykládka kontajnera, 2. kontajner 40,00 eur
  - Zabezpečenie miesta zásahu 60,00 eur
  - Náklady na predpísané ochranné pomôcky a BOZP, osob/hod 280,00 eur
  - Najazdené km kontajnera, Lozorno-D2-Košúty 182,40 eur
  - Najazdené km kontajnera, Košúty-Chorv.Grob 57,60 eur
  - Nakládka, vykládka kontajnera, 1. kontajner 40,00 eur
  - Nakládka, vykládka kontajnera, 2. kontajner 40,00 eur
  - Najazdené km kontajnera, Chorv.Grob-Lozorno D2 60,80 eur
  - Nakládka, vykládka kontajnera, 1. kontajner 40,00 eur
  - Najazdené km kontajnera, Lozorno-D2-Košúty 182,40 eur
  - Najazdené km kontajnera, Košúty-Chorv.Grob 57,60 eur
  - Nakládka, vykládka kontajnera, 1. kontajner 40,00 eur
  - Najazdené km kontajnera, Chorv.Grob-Lozorno D2 60,80 eur
  - Nakládka, vykládka kontajnera, 1. kontajner 40,00 eur
  - Najazdené km kontajnera, Lozorno-D2-Košúty 182,40 eur
  - Najazdené km kontajnera, Košúty-Chorv.Grob 57,60 eur
  - Nakládka, vykládka kontajnera, 1. kontajner 40,00 eur
  - Mýto 84,98 eur
- SPOLU 1.647,38 eur

Z faktúry č. 19100281:

- Najazdené km zabezp. vozidla, VW Multivan 103,20 eur
- Zabezpečenie miesta zásahu 60,00 eur

- Náklady na predpísané ochranné pomôcky a BOZP, osob/hod 14,00 eur
SPOLU 177,20 eur

Faktúra č. 19100282:

- Subdodávateľská faktúra Hydropol č. 29/2019 1.736,40 eur
- Subdodávateľská faktúra SOS Autoservis č. 003/19 335,35 eur
- Subdodávateľská faktúra SOS Autoservis č. 002/19 335,35 eur
SPOLU 2.407,10 eur

Faktúra č. 29/2019 vo výške 1.736,40 eur bola omylom započítaná a následne uhradená duplicitne!

Faktúra č. 19100296:

- Subdodávateľská faktúra Hydropol č. 41/2019 vo výške 2.000 eur

11.1 Doposiaľ tak žalovaný v 2. rade uhradil žalobcovi sumu spolu vo výške 9.054,28 eur, avšak za oprávnenú podľa vyššie uvedených položiek považuje len sumu vo výške 7.317,88 eur, tzn. sumu bez duplicitne uhradenej faktúry č. 29/2019 (9.054,28 eur – 1.736,40 eur = 7.317,88 eur). Žalovaný v 2. rade dal súdu do pozornosti, že všetky vyššie uvedené sumy sú uvedené a uhradené bez DPH, nakoľko žalobca ako platca DPH nemá nárok na poistné plnenie s DPH. DPH, ktorú si v predmetnom prípade voči žalovanému v 2. rade žalobca uplatňuje je nedôvodná. Po úhrade plnenia žalovaný v 2. rade zistil, že omylom nezapočítal faktúru č. 19100373 na sumu 291,00 eur, pričom oprávnenosť tejto položky žalovaný 2/ nenamieta.

11.2 Po doručení vyjadrenia žalobcu zo dňa 30.08.2021 žalovaný v 2. rade uznal ako dôvodné aj položky
- z faktúry č. 19100278:

Elektrocentrála 80,00 eur
Osvetľovacie zariadenie 84,00 eur
SPOLU 164,00 eur

- z faktúry č. 19100279:

Elektrocentrála 40,00 eur
Osvetľovacie zariadenie 42,00 eur
SPOLU 82,00 eur

11.3 Opäť žalovaný v 2. rade upozornil, že všetky vyššie uvedené sumy sú bez DPH. Nakoľko žalovaný v 2. rade omylom žalobcovi uhradil sumu vo výške 1.736,40 eur (duplicitná úhrada faktúry č. 29/2019), neprístupuje k úhrade dodatočne uznaných položiek, avšak tieto na sumu 1.736,40 eur započítava. Pre úplnosť žalovaný v 2. rade zároveň uviedol, ktoré položky považuje naďalej za sporné a neprimerané:

Faktúra č. 19100273:

- Veliteľ zásahu vrátane zabezp. vozidla 240,00 eur
- Rizikový príplatok pre veliteľa zásahu 60,00 eur
- Sorbent 10 kg balenie 280,00 eur
- Biodegradačný roztok 330,00 eur
- Náklady na dispečing 50,00 eur
- Náklady na odborný dozor 10,00 eur
SPOLU 970,00 eur

Faktúra č. 19100278:

- Odborná sila, vrátane zabezp. vozidla 320,00 eur
- Rizikový príplatok pre odbornú silu 160,00 eur
- Pomocná sila, 1. osoba 100,00 eur
- Pomocná sila, 2. osoba 100,00 eur
- Pomocná sila, 3. osoba 100,00 eur
- Pomocná sila, 4. osoba 100,00 eur
- Pomocná sila, 5. osoba 100,00 eur
- Rizikový príplatok pre pomocnú silu 500,00 eur
- Náklady na dispečing 50,00 eur
- Náklady na odborný dozor 10,00 eur

- Biodegradačný roztok 2750,00 eur
SPOLU 4.290,00 eur

Faktúra č. 19100279:

- Odborná sila, vrátane zabezp. vozidla 320,00 eur
- Rizikový príplatok pre odbornú silu 160,00 eur
- Pomocná sila, 1. osoba 140,00 eur
- Pomocná sila, 2. osoba 140,00 eur
- Pomocná sila, 3. osoba 140,00 eur
- Pomocná sila, 4. osoba 140,00 eur
- Rizikový príplatok pre pomocnú silu 560,00 eur
- Náklady na dispečing 50,00 eur
- Náklady na odborný dozor 10,00 eur
SPOLU 1.660,00 eur

Faktúra č. 19100280:

- Pomocná sila, 1. osoba 160,00 eur
- Pomocná sila, 2. osoba 160,0 eur
- Pomocná sila, 3. osoba 160,00 eur
- Pomocná sila, 4. osoba 160,00 eur
- Pomocná sila, 5. osoba 160,00 eur
- Rizikový príplatok pre pomocnú silu 800,00 eur
- Náklady na dispečing 50,00 eur
- Náklady na odborný dozor 10,00 eur
SPOLU 1.660,00 eur

Faktúra č. 19100281:

- Veliteľ zásahu 160,00 eur
- Rizikový príplatok pre veliteľa zásahu 40,00 eur
- Biodegradačný roztok 5.500,00 eur
- Náklady na dispečing 50,00 eur
- Náklady na odborný dozor 10,00 eur
SPOLU 5.760,00 eur.

11.4 K dôvodom, pre ktoré žalovaný v 2. rade považoval vyššie uvedené položky za sporné, uviedol, že síce opakovane žalobcu žiadal o predloženie relevantných podkladov, na základe ktorých boli vyhotovené jednotlivé faktúry, pričom samotné návrhy na doplnenie dokazovania žalovaný v 2. rade uviedol aj vo svojom podaní zo dňa 17.06.2021.

Žalovaný v 2. rade namietal fakturované sumy za

- odmenu/výkon práce veliteľa zásahu,
- odmenu/výkon práce odbornej sily,
- odmenu/ výkon práce pomocných síl,
- rizikové príplatky k výkonu práce vymenovaných osôb,
- biodegradačný roztok,
- sorbent,
- náklady na dispečing,
- náklady na odborný dozor.

K výkonu práce veliteľa zásahu, odbornej sily a pomocných síl:

Žalovaný v 2. rade už vo svojom podaní zo dňa 17.06.2021 poukazoval na to, že nie je zrejmé, o aké osoby ide, resp. akú kvalifikáciu majú osoby, ktoré sa zúčastnili zásahu v dňoch 16.04.2019, 25.04.2019, 29.04.2019, 2.6.2019 a 8.6.2019. Mailom zo dňa 27.09.2021 žalovaný v 2. rade od žalobcu žiadal zoznam osôb, ktoré sa pri zásahu zúčastnili, a to spolu s pracovnou zmluvou alebo dohodou, z ktorej bude zrejmá skutočná odmena, ktorú žalobca jednotlivým zúčastneným osobám uhradil. Uvedené dokumenty žalovaný v 2. rade požaduje z dôvodu, že sumy, ktoré si žalobca fakturuje za výkon prác jednotlivých osôb by mali zodpovedať reálne vynaloženým nákladom žalobcu. Sumy prác žalovaný 2/ považuje za neprimerané a dokonca musí uviesť, že až za prehnané. Na porovnanie žalobca poukazuje na priemernú mesačnú mzdu v roku 2019, konkrétne odvetvie ťažba a dobývanie, ktorá bola vo výške 1.240 eur, tzn. že hodinová mzda bola vo výške približne 7,75 eur (za podmienky 160

odpracovaných hodín mesačne), pričom žalobca si napr. za pomocnú silu fakturoval odmenu 20 Eur za jednu odpracovanú hodinu. Ako ďalší dôkaz žalovaný v 2. rade súdu zaslal snímku obrazovky z rozpočtového systému ODIS, s ktorým žalovaný v 2. rade pracuje pri výpočte výšky škody v prípade iných poistných udalostí, a ktorý je bežne využívaný pri oceňovaní prác a materiálov a tvorbe rozpočtov aj inými spoločnosťami (napr. stavebnými). Na tejto snímke je vidieť jednotkové ceny prác, ktoré boli potrebné aj pri zásahu v predmetnom prípade. Ide konkrétne o ručný výkop a nakladanie/vykládanie zeminy. Podľa programu ODIS je jednotková cena za ručný výkop jedného metra kubického 32,59 eur. V predmetnom prípade bolo vykovaných 33,79 ton zeminy, čo je po prepočte na metre kubické 18,77 (1 m³ = 1,8 tony, tzn. 33,79 ton = 18,77 m³). Podľa systému ODIS by sme tak za ručný výkop 18,77 m³ zeminy zaplatili 611,71 eur (18,77 m³ x 32,59 eur = 611,71 eur). K tomu je potrebné pripočítať aj nakladanie a vykládanie zeminy, pričom podľa systému ODIS je jednotková cena za nakladanie a vykládanie jedného metru kubického 7,55 eur, tzn. že by sme v predmetnom prípade za nakladanie a vykládanie 18,77 m³ zeminy zaplatili 283,43 eur (18,77 m³ x (7,55 eur x 2) = 283,43 eur). Spolu by sme tak zaplatili 895,14 eur, pričom žalobca si za tieto činnosti fakturuje v prípade pomocných síl sumu spolu vo výške 1.860,00 eur. Vzhľadom na uvedené žalovaný v 2. rade nemôže bez doloženia dôkazov zo strany žalobcu súhlasiť s tým, že fakturované sumy za výkon práce jednotlivých zúčastnených osôb sú primerané a oprávnené. Okrem iného žalovaný v 2. rade dáva súdu do pozornosti, že žalobca doposiaľ ani len neuviedol, aké činnosti tieto osoby pri zásahu vykonávali a žiadnym spôsobom neobhájil oprávnenosť fakturovaných súm. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 27.10.2021 uviedol, že náklady na „výkony pracovníkov“ boli vyčíslené podľa platného cenníka, ktorý však súdu a ani žalovanému v 2. rade doposiaľ nepredložil. Spomínaný cenník nemá žalobca zverejnený ani na svojej webovej stránke. Dokonca žalobca uviedol, že tento cenník bol známy pred zásahom a je obvyklý v porovnaní s hodinovými sadzbami iných podobných profesií, čo však doposiaľ nijako nepreukázal, a naopak žalovaný v 2. rade spolu s týmto podaním súdu predkladá dôkazy, ktoré tvrdenia žalobcu priamo popierajú. Žalobca s odkazom na ochranu osobných údajov podľa GDPR odmietol predložiť menovitý zoznam osôb zúčastnených na zásahu, čo u žalovaného v 2. rade vyvoláva dôvodnú pochybnosť o reálnej účasti všetkých osôb, za prácu ktorých si žalobca uplatňuje náhradu škody.

Vzhľadom na uvedené považoval žalovaný v 2. rade sumy fakturované za pracovnú činnosť osôb zúčastnených na zásahu za neprimerané. K rizikovým príplatkom žalovaný v 2. rade uviedol, že mzdová kompenzácia za sťažený výkon práce (rizikový príplatok) patrí zamestnancom, ktorí vykonávajú pracovné činnosti zaradené príslušným orgánom verejného zdravotníctva do 3. alebo 4. kategórie podľa osobitného predpisu, ak sa pri ich výkone vyžaduje, aby zamestnanec používal na zníženie zdravotného rizika osobné ochranné pracovné prostriedky. Za každú hodinu rizikovej práce patrí zamestnancovi popri dosiahnutej mzde mzdová kompenzácia za sťažený výkon práce najmenej 20 % minimálnej mzdy v eurách za hodinu. Mailom zo dňa 27.09.2021 žalovaný v 2. rade požiadal žalobcu o rozhodnutie príslušného regionálneho úradu verejného zdravotníctva o zaradení práce osôb zúčastnených na zásahu do tretej a štvrtej kategórie. Doposiaľ však žalobca žalovanému v 2. rade k vzniku nároku na rizikový príplatok nepredložil žiadne dôkazy, preto žalovaný v 2. rade považoval fakturované sumy za rizikové príplatky jednotlivých osôb zúčastnených na zásahu za nedôvodné a nepreukázané.

K biodegradačnému roztoku a hydrofóbnemu sorbentu žalovaný v 2. rade uviedol, že podaním zo dňa 17.06.2021 navrhoval, aby žalobca predložil nadobúdacie doklady od použitého biodegradačného roztoku a sorbentu. Žalobca odmietol predložiť nadobúdacie doklady týchto prípravkov, pričom odkazuje na svoje know how a obchodné tajomstvo. Žalobca uvádza, že k týmto chemikáliám primiešava ďalšie látky, a preto nie je možné vypočítať jednotkovú cenu týchto prípravkov. Žalovaný v 2. rade spochybnil tvrdenia žalobcu o primiešavaní ďalších látok k biodegradačnému roztoku a hydrofóbnemu sorbentu, nakoľko ide o chemikálie, ktoré sú aplikované do pôdy a podľa názoru žalovaného v 2. rade je z pohľadu ochrany životného prostredia aplikácia akejkoľvek látky bez schváleného zloženia neprípustná. Ak žalobca aplikuje pri odstránení ekologickej škody zmes látok, potom musí disponovať aj potvrdením príslušných orgánov o vhodnosti tejto zmesi na jej použitie. Neprimeranosť cien týchto chemikálií žalovaný v 2. rade spochybnil aj z dôvodu, že podľa prieskumu žalovaného v 2. rade sa ceny napr. za hydrofóbný sorbent pohybujú od 13,00 eur do 25,00 eur, o čom súdu zaslal aj dôkaz, pričom žalobca si za hydrofóbný sorbent vyfakturoval sumu 40,00 eur. Bez predloženia nadobúdacích dokladov od biodegradačného roztoku a hydrofóbného sorbentu považuje žalovaný v 2. rade sumy fakturované žalobcom za nepreukázané a neprimerané. K nákladom na dispečing a odborný dozor žalovaný v 2. rade uviedol, že z vyjadrení žalobcu je síce zrejmé, že sumy, ktoré si fakturuje za dispečing a odborný dozor sú paušálne, tzn. uplatňuje ich pri každom jednom zásahu, resp. za každý jeden deň, kedy vykonal nejakú činnosť, a to bez akejkoľvek príčinnej súvislosti s tou ktorou škodovou udalosťou. Takto fakturované položky považuje žalovaný v 2. rade za nepreukázané, nakoľko nie je

zrejma príčinná súvislosť medzi vzniknutou škodou (nákladmi žalobcu na dispečing a odborný dozor) a konaním žalovaného v 1. rade. Žalovaný v 2. rade nespochybnil, že žalobca pri výkone svojich činností používa dispečerskú službu ako takú, rovnako, že na činnosti žalobcu pri zásahu dohliada odborne kvalifikovaná osoba, žalovaný v 2. rade však nemôže súhlasiť s paušálnym nákladom týchto služieb, nakoľko takto by si žalobca mohol fakturovať za všetky činnosti, ktoré žalobca vykonáva v súvislosti so svojou podnikateľskou činnosťou, resp. ktoré slúžia na chod jeho spoločnosti, tzn. mohol by fakturovať prácu mzdovej účtovníčky, upratovačky a pod. Žalovanému v 2. rade nebolo zrejmé, ako žalobca dospel k stanoveniu fakturovaných súm, nakoľko náklady na prevádzku dispečingu a na odborný dozor nevyčíslil. Žalobca v konaní nepreukázal, kto pre neho vykonával pri predmetnej škodovej udalosti odborný dozor, a ani koľko za túto činnosť uhradil. Spôsobom, akým žalobca postupuje pri fakturácií svojich činností by sme mohli dospieť k tomu, že žalovaný v 1. rade alebo žalovaný v 2. rade budú znášať akékoľvek náklady, ktoré si žalobca vyfakturuje, a to bez toho, aby bola preukázaná ich príčinná súvislosť s konkrétnou škodovou udalosťou. Žalovaný v 2. rade upozornil na to, že podľa zákona č. 381/2001 Z. z. je povinný za poisteného uhradiť len uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody, pričom všetky vyššie vymenované položky, ktoré žalobca vyfakturoval žalovanému v 1. rade za nepreukázané a odmieta ich uhradiť.

12. Dňa 16.11.2021 súd pokračoval v nariadenom pojednávaní. Predstúpila poverená zástupkyňa žalovaného v 2. rade, ktorá predniesla svoje vyjadrenie zo dňa 12.11.2021 v tom, že od minulého pojednávania zo strany žalovaného v 2. rade došlo k vykonaniu plnenia v sume 9 054,28 eur na podklade predložených dôkazov žalobcom. V tejto časti považovala návrh už za nedôvodný. Žalovaný v 2. rade namietal naďalej zvyšnú časť žaloby, v prvom rade, že žalobca sa domáha plnenia z DPH, pričom poisťovňa plnenie vypláca bez DPH, ktorú skutočnosť žalobca následne i uznal. Namietal i úrok z omeškania, nakoľko až 16. deň po ukončení šetrenia sa môže dostať poisťovňa do omeškania. V písomnom vyjadrení ďalej poukázal na časť nároku žalobcu týkajúci sa dispečingu a odborného dozoru, ktorý zo strany žalobcu nebol preukázaný žiadnymi dôkazmi.

Právny zástupca žalobcu uviedol, že s ohľadom na čiastočné plnenie žalovaného v 2. rade berie žalobca v tejto časti svoj návrh späť a súčasne upravuje i petit návrhu v súlade s námietkami žalovaného v 2. rade (DPH a úrok z omeškania). DPH si žalobca mieni uplatniť od žalovaného v 1. rade. Na námietky žalovaného v 2. rade týkajúce sa položiek dispečingu a dozoru ako i ďalších námietok navrhol vo veci vypočuť svedka, aj prítomného zástupcu. Čo sa týka cenníka žalobcu je pravdou, že na web stránke sa nenachádza, ale žalobca ho mal schválený a nakoľko doteraz ceny namietané neboli, ani ho nepredkladal, avšak na pojednávaní ho mal k dispozícii. Právny zástupca žalovaného v 1. rade sa v plnej miere pridržiaval prednesov žalovaného v 2. rade.

Následne predstúpil E. F., zamestnanec žalobcu v postavení riaditeľ strediska Bratislava – dispečer. Uviedol, že je poradcom ako odborná verejnosť v súdno–znaleckom inžinierstve z odboru dopravy Združenia súdnoznaleckého inžinierstva z odboru dopravy. Žalobca vykonáva činnosť, a to odstraňovanie následkov ekologických havárií súvisiacich s dopravnými nehodami. Žalobca je súčasťou integrovaného záchranného systému na Slovensku. Má vozidlá s prednosťou v jazde a služba sa vykonáva permanentne, teda bez prerušenia. Žalobca má uzatvorenú zmluvu s NDS a v prípade dopravnej nehody, ak je predpoklad vzniku ekologickej havárie, a ak škodca škodu neodstráni a táto povinnosť prechádza na NSD, vyzve žalobcu na okamžitý zákrok. V tej výzve určí presné miesto, približný rozsah škody. Čo sa týka vzťahu žalobcu a Hasičského zboru SR, hasičský zbor je určený zo zákona na prvotné úkony – opatrenia na odvrátenie hroziacej škody. Hasičský zbor následky vzniku škody neodstraňuje. Práve tu spočíva rozdiel medzi žalobcom a hasičským zborom. Uviedol, že v danom konkrétnom prípade nebol prítomný na mieste, z relácie vedel, že sa stal defekt kolesa nákladného auta a následne sa roztrhla nádrž a vyteklo palivo na vozovku. K samotným úkonom poznamenal, že na mieste pracovníci žalobcu vizuálne zistia rozsah škody a hneď je volaný aj príslušný inšpektor životného prostredia, ktorý ukladá opatrenia potrebné na odvrátenie škody a súčasne ukladá opatrenia NDS aj vinníkom. Súčasne určí aj termín dokedy treba práce vykonať. Priebežne v prípade potreby sú volaní aj ďalší odborníci, v predmetnom prípade hydrogeológ za účelom ustálenia rozsahu škody a rozsahu prác na to potrebných. Po odstránení havárie sa vypracuje záverečná správa, čo bolo i v predmetnom prípade a na mieste za súčinnosti inšpektorátu životného prostredia základné práce ukončí. Žalobca má vypracovaný cenník, ktorý sa nachádza v sídle žalobcu. Na webovej stránke žalobcu zverejnený nie je z dôvodu jeho zneužitia inými subjektami, čo sa v minulosti stalo. V cenníku sú ceny bežné, zodpovedajúce aktuálnym cenám v SR. Samotnú organizáciu odstránenia ekologickej havárie má na starosti odborná sila, ktorá koná podľa pokynov inšpekcie životného prostredia a podľa rozsahu škody. Žalobca má tak svojich pracovníkov, ako aj subdodávateľov. O vykonaných prácach sú spísané

záznamy, nie menovite, avšak je tam uvedený aj počet pracovníkov. Samotný dispečer tiež komunikuje s dopravným inšpektorátom a NDS, kedy je správny čas na vykonanie úkonov za účelom zabezpečenia plynulosti premávky, aby sa nevytvorila dopravná zápcha. Zamestnanec žalobcu uviedol, že rozdiel medzi veliteľom a odbornou silou je veľký. Nakoľko veliteľ zásahu zo zákona zodpovedá za všetko a za každého, kto sa zúčastňuje záchranej akcie vrátane policajtov aj záchranárov a jeho postavenie je upravené aj v zákone o integrovanom záchrannom systéme. Musí vedieť právne predpisy vzťahujúce sa na krízy, ako i usporiadania štátnej správy pre prípad krízovej situácie. Odborná sila je nižšou jednotkou, ktorá zodpovedá len za konkrétne úkony v rámci odstránenia havárie a je to hierarchicky dojednané v systéme žalobcu. Na dotaz žalovaného v 2. rade, či sa vedie evidencia pracovníkov podľa mena alebo podľa funkcií, zamestnanec žalobcu uviedol, že evidencia sa vedie podľa funkcií, to znamená, že nie formou menného zoznamu, ale eviduje sa len funkčné zaradenie ako veliteľ a odborná sila. Pomocná sila v evidencii sa vedie iba v počtoch. Na ďalší dotaz žalovaného v 2. rade, či by vedel žalobca predložiť žalovanému presnú evidenciu za konkrétny deň, zamestnanec žalobcu uviedol, že takú evidenciu majú a vedia ju predložiť.

Následne predstúpil svedok G. H. F., ktorý uviedol, že je členom motoristického hnutia SR, ktoré združuje automobilové kluby SR a ako znály problematiky sa na ňáho obrátil p. F. s manželkou, aby im poradil v oblasti činnosti žalobcu, a to bez podpory štátnych dotácií. V rámci spolupráce sa vypracoval cenník žalobcu, ktorého bol aktívnym tvorcom, cenník sa osvedčil a podľa jeho poznatkov cenník žalobca aj používa. Pri tvorbe cenníka súčasne sa vychádzalo aj z cenníka záchranných systémov susediacich štátov ako Rakúsko, Maďarsko a Chorvátsko. Ceny sú mierne nižšie než v susedných štátoch. To, že poisťovne si nárokovujú preukazovať mzdové náklady záchranného systému (v predmetnom prípade žalobcu) nie je bežnou záležitosťou, skôr je to výnimočné, nakoľko sa to netýka ušlého zisku ani iných mzdových nárokov. V obdobných prípadoch iné poisťovne bežne preplácajú náklady. Svedok do spisu krátkou cestou založil prehľad o vyúčtovaní nákladov pri odstraňovaní škôd záchranným systémom, kde poisťovne preplácali náklady. Jedná sa o obdobie 24.10.2014 do 25.10.2021. Do spisu krátkou cestou založil i cenník žalobcu platný od 1.1.2018.

Právny zástupca žalobcu k predloženému cenníku služieb žalobcu platného od 1.1.2018 uviedol, že podľa tohto cenníka bola vyhotovená konečná suma rovnajúca sa náhrade škody. Súdu v určenej lehote písomne upresní petit žalobného návrhu aj vzhľadom na čiastočné plnenie žalovaného v 2 rade, aj čo sa týka úrokov z omeškania a DPH. Následne bolo pojednávanie odročené s tým, že žalobca súdu v lehote do 20 dní predloží písomnú špecifikáciu petitu v súlade so svojimi prednesmi. Žalovaným v 1. a 2. rade obratom doručí cenník platný k ustáleniu výšky škody. Žalobca súdu v lehote 30 dní predloží rozpis vyúčtovania odmeny jednotlivých pracovníkov (interných aj subdodávateľov) zúčastnených na odstraňovaní havárie.

13. Dňa 2.12.2021 doručil žalobca súdu podanie, ktorým vzal čiastočne žalobu späť a upravil žalobný petit. Žalovaný v 2. rade plnil žalobcovi čiastočne v sume 9 054,28 eur. Žalobca v tomto rozsahu zobral čiastočne uplatnený nárok vo výške 9 054,28 eur späť. Avšak žalobcom uplatnené úroky z omeškania do dňa zaplatenia sumy vo výške 9 054,28 eur si aj naďalej žalobca uplatňuje a bližšie špecifikuje v upravenom petite nižšie. Žalobca trval, aby žalovaný v 2. rade uhradil žalobcovi 13 140,60 eur, čo je suma neuhradená z pôvodnej žalovanej istiny bez DPH a úroky z omeškania. K úrokom z omeškania, ktoré si žalobca uplatňoval prostredníctvom elektronického formulára žaloby (návrh na vydanie platobného rozkazu) žalobca poukázal na znenie § 517 ods. 2 OZ: Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. V prípade žalobcom uplatneného nároku posledný deň zákonnej lehoty na dobrovoľné plnenie žalovaného v 2. rade podľa § 11 ods. 6 písm. a/ a b/ v spojitosti s § 11 ods. 7 zákona o PZP (3 mesiace a 15 dní) pripadol na deň 25.10.2019. Počíta sa od 10.07.2019 - hlásenia škodovej udalosti.

Žalobca ďalej uviedol, že sumu vo výške 4 438,98 eur (DPH) požaduje žalobca od žalovaného v 1. rade aj s príslušnými úrokmi z omeškania od jednotlivých splatností faktúr.

V závere svojho podania žalobca navrhol súdu, aby po vykonaní dokazovania vydal nasledovný rozsudok

I. Žalovaný v 2. rade je povinný uhradiť žalobcovi sumu vo výške 13 140,60 eur spolu s

- 5,00 % úrokom z omeškania ročne od 26.10.2019 do 14.07.2021 zo sumy 1253,80 eur, t. j. 107,52 eur,
- 5,00 % úrokom z omeškania ročne od 26.10.2019 do 14.07.2021 zo sumy 2407,10 eur, t. j. 206,42 eur,
- 5,00 % úrokom z omeškania ročne od 26.10.2019 do 14.07.2021 zo sumy 5393,38 eur, t. j. 462,50 eur
- 5,00 % úrokom z omeškania ročne od 15.07.2021 do zaplatenia zo sumy 543,82 eur,

- 5,00 % úrokom z omeškania ročne od 26.10.2019 do zaplattenia zo sumy 2157,20 eur,
- 5,00 % úrokom z omeškania ročne od 26.10.2019 do zaplattenia zo sumy 4841,20 eur,
- 5,00 % úrokom z omeškania ročne od 26.10.2019 do zaplattenia zo sumy 3307,38 eur,
- 5,00 % úrokom z omeškania ročne od 26.10.2019 do zaplattenia zo sumy 2000,00 eur,
- 5,00 % úrokom z omeškania ročne od 26.10.2019 do zaplattenia zo sumy 291,00 eur.

II. Žalovaný v 1. rade je povinný uhradiť žalobcovi sumu vo výške 4 438,98 eur spolu s

- 5,00 % úrokom z omeškania ročne od 02.07.2019 do zaplattenia zo sumy 250,76 eur,
- 5,00 % úrokom z omeškania ročne od 10.07.2019 do zaplattenia zo sumy 481,42 eur,
- 5,00 % úrokom z omeškania ročne od 10.07.2019 do zaplattenia zo sumy 1 187,44 eur,
- 5,00 % úrokom z omeškania ročne od 10.07.2019 do zaplattenia zo sumy 431,44 eur,
- 5,00 % úrokom z omeškania ročne od 10.07.2019 do zaplattenia zo sumy 968,24 eur,
- 5,00 % úrokom z omeškania ročne od 10.07.2019 do zaplattenia zo sumy 661,48 eur,
- 5,00 % úrokom z omeškania ročne od 12.07.2019 do zaplattenia zo sumy 400,00 eur,
- 5,00 % úrokom z omeškania ročne od 07.08.2019 do zaplattenia zo sumy 58,20 eur.

III. Žalovaný v 1. a 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne uhradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %.

14. Dňa 8.12.2021 predložil žalobca súdu dôkazy, ktoré súd žiadal predložiť, a to zákazkové listy, kde sú uvedené počty pracovníkov pomocnej sily, ktoré odstraňovali následky po škodovej udalosti, a tiež výplatné pásky veliteľa zásahu a odbornej sily.

15. Žalovaný v 2. rade dňa 21.1.2022 písomne oznámil, že požiadal znaleckú organizáciu EXPERT GROUP, k. s., so sídlom Karloveské rameno 4B, 841 04 Bratislava, o vypracovanie znaleckého posudku, ktorého účelom je stanovenie výšky škody, ktorá vznikla pri poistnej udalosti, ktorá je predmetom tohto konania. Mal za to, že znalecký posudok je v predmetnom prípade jediným možným riešením na zmierlivé ukončenie sporu. Žalobca doposiaľ žiadnym dôkazom nepreukázal skutočnú výšku škody, ktorá mu vznikla. Žalobca bol niekoľkokrát požiadaný o predloženie doplňujúcich dôkazov, avšak zo strany žalobcu nebol predložený taký dôkaz, ktorý by uplatňovanú výšku škody preukázal.

Dostupné dôkazy žalovaný v 2. rade postúpil znaleckej organizácii, ktorá vyhodnotila, že na spracovanie znaleckého posudku a na určenie výšky škody sú tieto dôkazy nedostatočné. Znalecká organizácia vypracovala priebežné stanovisko, v ktorom poukázala na nedostatky a nezrovnalosti v dôkazoch, ktoré žalobca v konaní predložil, a uviedla zoznam podkladov, ktoré sú pre určenie výšky skutočnej škody v predmetnom spore nevyhnutné. Ešte pred vypracovaním uvedenej predbežnej správy žalovaný v 2. rade požiadal žalobcu o doloženie ďalších dôkazov, pričom ho oboznámil so svojím zámerom dať vypracovať znalecký posudok, avšak žalobca odmietol predloženie akýchkoľvek ďalších dôkazov. Z uvedeného dôvodu žalovaný v 2. rade požiadal súd, aby žalobcu vyzval na spoluprácu a na predloženie dôkazov podľa predbežného stanoviska znaleckej organizácie, ktoré súdu zaslal spolu s týmto podaním. Žalovaný v 2. rade dal do pozornosti súdu, že tak ako aj žalovaní v tomto spore namietali, tak aj znalecká organizácia uviedla, že samotná existencia faktúr na preukázanie nároku na náhradu škody nestačí. Rovnako poukázal, že poistený, teda žalovaný v 1. rade, nemal možnosť výberu iného dodávateľa výkopových prác, nemal možnosť ovplyvniť rozsah vykonaných prác, cenu subdodávok a pod. Je teda namieste, aby žalobca poskytol znaleckej organizácii potrebnú súčinnosť, ktorá je nevyhnutná na určenie skutočnej výšky škody.

16. Na výzvu súdu zo dňa 16.3.2022 odpovedal žalobca dňa 19.4.2022 prípisom spolu s listinnými dôkazmi. Podľa názoru žalobcu, znalec, ktorý vypracováva pre žalovaného v 2. rade znalecký posudok, nemá pre posúdenie tejto škody požadovanú kvalifikáciu a nie je zapísaný v príslušnom odbore v zozname znalcov, tlmočníkov a prekladateľov. Žalobca poukázal aj na skutočnosť, že v zmysle CSP nebol znalec na návrh strany ustanovený súdom a žalovaný v 2. rade by tak mal postupovať podľa § 209 CSP. Žalobca poukázal na skutočnosť, že znalec, ktorého si žalovaný v 2. rade zvolil na vypracovanie znaleckého posudku, nemá oprávnenie na vyjadrovanie sa k vypracovanému hydrogeologickému posudku. Preto znalecký posudok, ktorý si necháva vypracovať žalovaný v 2. rade nie je možné aplikovať na posúdenie škody a z tohto dôvodu by súd mal posúdiť ustanovenie znalca v príslušnom odbore ak to považuje za potrebné. Napriek tejto skutočnosti žalobca zaslal súdom požadované dokumenty v zmysle výzvy:

1. Stavebný denník, resp. obdobná dokumentácia k výkopovým prácam – žalobca vykonáva sanáciu geologického podlažia odborne spôsobilou osobou, ktorá vypracováva hydrogeologický posudok za účelom preukázania vykonaných prác a má za to, že plne nahrádza stavebný denník (viď hydrogeologický posudok). Žalobca v konaní predložil súdu zákazkové listy a takisto výplatné pásky

vo svojom podaní „Predloženie dôkazov“ zo dňa 08.12.2021. Zákazkové listy sú dokumentáciou k výkopovým prácam ako súd požadoval v bode 1 výzvy. Opätovne ich súdu zaslal spolu s hydrogeologickým posudkom a jeho prílohami.

2. Záznam o odbere vzoriek zeminy v zmysle platnej normy – vid' hydrogeologický posudok strany 8, 9, 10, 11, 21, 22 (z bodu 2 výzvy súdu čo požaduje znalec na vypracovanie znaleckého posudku je zrejmé, že znalec ktorý vykonáva posudok koná s nedostatočnou odbornou kvalifikáciou, nakoľko tieto informácie sa nachádzajú v samotnom hydrogeologickom posudku).

3. Záznam o množstve odčerpanej nafty z nádrže ťahača zo dňa 16.4.2019 – vid' hydrogeologický posudok strana 9. O množstve vytečených PHM bol informovaný hydrogeológ a inšpektor životného prostredia.

4. Časový postup prác, použité pracovné prostriedky a zariadenia – žalobca konštatoval, že opäť znalec pristupuje k šetreniu hydrogeologických prác nedôsledne, nakoľko v hydrogeologickom posudku na strane 9, 10, 11 je uvedené, že kontaminovaná zemina bola vykopaná ručne, kde sú uvedené presné postupy prác, dátumy prác na základe vzoriek, sanačné práce, situácia výkopu.

5. Popis prepráv a mená dopravcov, ktorí vykonávali prepravu nebezpečného odpadu vrátane platného povolenia na prepravu nebezpečného odpadu – spoločnosť žalobcu zastúpená veliteľom zásahu E. F. bola nútená prizvať prepravcu, ktorý nemá oprávnenie na prepravu nebezpečného odpadu, keďže sa jednalo o havarijný stav, čo aj vyplýva z protokolu životného prostredia SR (vid' strana 19 hydrogeologického posudku, bod 1) – odkopať kontaminovaný nespevnený terén, v ktorom došlo k úniku znečisťujúcej látky – motorovej nafty – Termín: ihneď. Napriek tejto skutočnosti sa veliteľ zásahu odvoláva na § 418 Občianskeho zákonníka: Kto spôsobil škodu, keď odvracal priamo hroziace nebezpečenstvo, ktoré sám nevyvolal, nie je za ňu zodpovedný, okrem ak toto nebezpečenstvo za daných okolností bolo možné odvrátiť inak alebo ak spôsobený následok je zrejme rovnako závažný alebo ešte závažnejší ako ten, ktorý hrozil. Podľa § 418 Občianskeho zákonníka veliteľ zásahu usúdil, že týmto svojim rozhodnutím využiť služby spoločnosti SOS Autoservis NON-STOP s.r.o. minimalizoval škody na životnom prostredí. Vo všeobecnosti pri daných škodách, keď sa nekoná včas, dochádza k rozširovaniu znečistenia v geologickom prostredí, čo priamo úmerne zvyšuje aj náklady na odstraňovanie týchto škôd. Spoločnosť žalobcu si je vedomá právnych noriem na výkon tejto činnosti, na čo má aj uzatvorenú zmluvu o spolupráci so spoločnosťou EBA, s.r.o., ktorá disponuje všetkými platnými povoleniami a oprávneniami na prepravu nebezpečného odpadu. V minulosti dochádzalo zo strany žalobcu k výpadku úhrad faktúr jeho dodávateľom, čoho dôsledkom prichádzalo k obmedzeniu poskytovaných služieb pre žalobcovu spoločnosť, čo má za následok využitie služieb prepravcu SOS Autoservis NON-STOP s.r.o., ktorý bol ochotný vykonať túto prepravu. Dlhodobý trend zo strany poisťovní v neuhrádzaní faktúr v čase splatnosti za odstraňovanie ekologických následkov po dopravných nehodách a škodových udalostiach má za následok, že sa spoločnosť žalobcu dostávala do druhej platobnej neschopnosti.

K bodom 2. – 5.: dňa 10.11.2021 bolo súdu zaslané podanie s názvom vyjadrenie žalobcu a návrhy na doplnenie dokazovania, prílohou ktorého bol hydrogeologický posudok. Tento hydrogeologický posudok bol vypracovaný za súčasti žalobcu a sú v ňom uvedené skutočnosti, ktoré súd požaduje na základe výzvy od žalobcu predložiť v zmysle bodov 2. až 5. Hydrogeologický posudok spolu s Rozhodnutím Okresného úradu Trnava, odbor starostlivosti o životné prostredie, Protokolom č. 1 Slovenskej inšpekcie životného prostredia a ostatnými prílohami hydrogeologického posudku tvoria jednotný celok vypracovaný po odstránení škody a škodlivých následkov. Tento hydrogeologický posudok nahrádza vyššie uvedené body 2.-5., čo by znalec v príslušnom odbore vedel a nebolo by potrebné duálne opisovanie skutočností nachádzajúcich sa v samotnom hydrogeologickom posudku. Žalobca pre správne vypracovanie hydrogeologického posudku je povinný poskytnúť hydrogeológovi všetky informácie, aká škoda bola spôsobená, a akú bolo potrebné odstrániť. Navyše žalobca uvádza, že hydrogeologický posudok nie je vypracovaný pri každej škode, ktorá je spôsobená pri dopravných nehodách, ale práve v prípadoch, keď ide o väčšiu dopravnú nehodu, pri ktorej dochádza aj k ekologickej havárii, ktorá môže ovplyvniť životné prostredie. Žalobca, keď bol objednaný správcom, ako tomu bolo aj v tomto prípade, je povinný zasiahnuť a je na ňom, akým spôsobom to urobí a následne na to je tu aj hydrogeológ, ktorý posudzuje a vyjadruje sa k tomu, čo všetko musí žalobca vykonať na to, aby odstránil celkový škodlivý následok. Žalobca musí konať bezprostredne a ihneď, pretože nekonaním by dochádzalo k rozširovaniu škody. Z tohto dôvodu žalobca predložil aj vyjadrenie spoločnosti EBA, s.r.o. s ktorou žalobca spolupracuje pri odbere odpadov (aj nebezpečných), ktorá v minulosti bola nútená vzhľadom k druhej platobnej neschopnosti žalobcu pozastaviť odber odpadov od žalobcu. K faktúre za biodegradačný roztok žalobca uviedol, že v jeho prípade nejde o subjekt, ktorý obchoduje s týmto roztokom, tento roztok je doplnený zo strany žalobcu o živé kultúry, ktoré kontaminovanú zeminu

rýchlejšie obnovia. Navyše k biodegradačnému roztoku je nutné prirátat' si aj cestovné, kedy žalobca musí ísť nakúpiť túto tekutinu, skladné. Faktúru, ktorú hradí žalobca svojmu dodávateľovi je jeho nákup ako odberateľa a ďalej už je na samotnom žalobcovi akú cenu si určí, čo je jeho predmetom podnikania. Žalobca vystupuje pri aplikácii tohto roztoku ako konečný užívateľ.

17. Na uvedené podanie žalobcu reagoval písomným podaním doručeným súdu dňa 6.5.2022 žalovaný v 2. rade. Oznamil, že znaleckej organizácii predložil všetky žalobcom doručené dôkazy, ktoré pripojil k svojmu podaniu zo dňa 19.04.2022. Po preskúmaní predložených dôkazov znalecká organizácia opäť zaslala stanovisko, v ktorom opätovne žiadala o zaslanie doteraz nepredložených podkladov k vyčísleniu škody. Konkrétne malo ísť o výplatné pásky pracovníkov, ktorí vykonávali sanáciu kontaminovaných zemín. V prípade, že sa na sanácii podieľali tretie osoby, žiadal tiež doložiť tieto náklady, resp. odberateľské faktúry vrátane príslušnej knihy záväzkov a úhrad. Ďalej to bol záznam o množstve prečerpanej nafty a popis, akým spôsobom bolo s naftou naložené, kalkulačný vzorec, postup a nadobúdacie doklady k živým kultúram, cestovné príkazy a knihu analytickej evidencie syntetického účtu 512 za príslušné obdobie, nájomnú zmluvu na uskladnenie nakupovaného roztoku, hlavnú knihu za príslušné obdobia (teda za obdobie 04 a 06/19 a za obdobie od 01-12/2019, ku ktorým sa viažu náklady spojené s odstraňovaním ekologickej havárie). Žalovaný v 2. rade preto opätovne žiadal súd, aby žalobcu vyzval na spoluprácu a na predloženie dôkazov podľa predbežného stanoviska znaleckej organizácie, ktoré súdu zaslal spolu s týmto podaním. Žalovaný v 2. rade vyjadril záujem na zmierlivom vyriešení sporu, avšak bez predloženia dôkazov, ktoré opakovane od žalobcu žiadal, nie je možné pristúpiť k požadovanej náhrade škody. Ako uviedla znalecká organizácia, samotná existencia faktúr na preukázanie nároku na náhradu škody nestačí. V prípade, že žalobca požadovanými dôkazmi nedisponuje, resp. tieto odmietne žalovanému poskytnúť pre účely znaleckého posudku na vyčíslenie výšky škody, má žalovaný v 2. rade za to, že uplatnená škoda nie je zo strany žalobcu preukázaná. Podľa vyjadrenia znaleckej organizácie je na vypracovanie objektívneho znaleckého posudku potrebné predložiť všetky požadované doklady. Najpodstatnejším chýbajúcim dôkazom je hlavná kniha za príslušné obdobia (teda za obdobie 04 a 06/19 a za obdobie od 01-12/2019, ku ktorým sa viažu náklady spojené s odstraňovaním ekologickej havárie).

18. Na základe výzvy súdu zo dňa 9.5.2022, aby žalobca predložil ďalšie listiny podľa požiadaviek žalovaného v 2. rade, žalobca odpovedal, že v doterajšom konaní predložil všetky relevantné dôkazy na riadne uplatnenie svojho nároku. Na žiadosť a aj výzvu súdu, žalobca predložil dôkazy nad rámec potrebného dokazovania, nakoľko žalobca si uplatňuje v konaní náhradu škody, ktorá bola spôsobená ekologickou haváriou vytečením prevádzkových kvapalín a pohonných hmôt na vozovku a mimo nej. Podľa názoru žalobcu si žalovaný v 2. rade dáva vypracovať znalecký posudok, ktorý nesúvisí s ekologickou haváriou a ani znalec nie je oprávnený sa vyjadrovať v tejto oblasti. Žalobca k dnešnému dňu poskytol pre potreby vypracovania tohto znaleckého posudku všetky podklady, vypísal položky jednotlivo v tabuľke (opätovne nad rámec) z hlavnej účtovnej knihy, čo požaduje žalovaný v 2. rade (to bolo uvedené v písomnom podaní zo dňa 27.10.2021 – vyjadrenie k doplneným námietkam). Vzhľadom na to, že nie je možné v hlavnej účtovnej knihe oddeliť položky týkajúce sa len jednej ekologickej havárie, keďže žalobca rieši prakticky ekologické havárie na dennej báze, týkajúce sa dopravných nehôd a škodových udalostí, požiadavka žalovaného v 2. rade ohľadom predloženia hlavnej účtovnej knihy nemôže byť zo strany žalobcu a ani zo strany súdu akceptovaná. Hlavnú účtovnú knihu nie je dôvod predkladať a preto žiadal súd, aby žalovaného v 2. rade poučil o tom, že dôkazy sa vykonávajú k predmetu konania. Ako už žalobca uviedol v predchádzajúcich vyjadreniach - žalobca je podnikateľom a musí byť presvedčený o tom, že ním poskytnuté informácie nebudú nikým zneužitú. Vo výzve súdu zo dňa 16.03.2022 bolo určené žalobcovi aké dôkazy má predložiť žalovanému v 2. rade. Žalobca považuje požiadavky žalovaného v 2. rade na neustále predkladanie a doplnenie podkladov, ktoré zjavne nesúvisia s prípadom nároku na náhradu škody, za neopodstatnené a bez akéhokoľvek racionálneho vysvetlenia, nakoľko má žalovaný v 2. rade k dispozícii nespočetné množstvo dôkazov, ktoré môže znalec použiť na vypracovanie znaleckého posudku vrátane toho, čo požaduje opakovane. Ide o šikanózne konanie žalovaného v 2. rade, ktoré len predlžuje celkové konanie pred súdom, ktorý pri predbežnom prejednaní sporu vyjadril svoj názor a tento by mal žalovaný v 2. rade rešpektovať. V požiadavkách žalovaného v 2. rade nejde o hospodárnosť a účelnosť konania, ale o neustále predlžovanie súdneho konania. Žalovaný v 2. rade mal na vypracovanie znaleckého posudku dostatok času aj pred samotným súdnym konaním, čo však neurobil. Navyše - keď žalobca po prvom pojednávaní navrhoval žalovanému v 2. rade osobné stretnutie za účelom mimosúdnej dohody, tento to odmietol. Preto žalobca upozornil súd aj na možnosť uplatniť zásadu sudcovskej koncentrácie, kedy žalovaný v 2. rade mal uplatniť svoje návrhy včas.

19. Dňa 28.9.2022 doručil žalovaný v 2. rade znalecký posudok č. 22/2022 znaleckej organizácie Expert Group, k.s. vyhotovený vo veci vyčíslenia skutočnej škody, ktorá vznikla žalobcovi v dôsledku škodovej udalosti zo dňa 16.04.2019 a zároveň zaslal i svoje vyjadrenie. Znalecká organizácia určila výšku škody, ktorá vznikla žalobcovi v dôsledku škodovej udalosti zo dňa 16.04.2019, ktorá je u žalovaného v 2. rade evidovaná pod č. 6491-2019 sumou 7.483,86 eur bez DPH a 8.980,64 eur s DPH. Žalobca ako platca DPH nemá nárok na poistné plnenie vrátane DPH. V tabuľke č. 9 na str. 33 znaleckého posudku sú uvedené jednotlivé položky, ktoré nebolo možné priznať spolu s odôvodnením nemožnosti priznať ich, tieto položky predstavujú sumu 14.711,02 eur bez DPH. Žalobca si žalobou uplatnil nárok v sume 22.194,88 eur bez DPH, po odpočítaní nepriznaných položiek, u ktorých žalobca nepreukázal ich vynaloženie v sume 14.711,02 eur bez DPH bola určená výška škody v sume 7.483,86 eur. Žalovaný v 2. rade uhradil žalobcovi v priebehu súdneho konania sumu 9.054,28 eur bez DPH, t.j. sumu, ktorá je vyššia ako znaleckou organizáciou stanovená výška škody. Vzhľadom k uvedenému je zrejmé, že žalobou uplatnený nárok resp. jeho zvyšok po čiastočnej úhrade žalovaným v 2. rade je nepreukázaný. Žalovaný v 2. rade mal za to, že znaleckým posudkom je preukázané, že výška škody, ako si ju žalobca vyčíslil neobstojí, tak ako to aj žalovaný v 2. rade tvrdil už v procese likvidácie poistnej udalosti ako aj v priebehu celého súdneho konania.

20. Dňa 15.11.2022 žalobca doručil svoje vyjadrenie k predloženému znaleckému posudku. Podľa žalobcu znalecký posudok nespĺňa kritéria podľa § 209 CSP, nakoľko tento nie je opatrený doložkou, že znalec si je vedomý následkov vedome nepravdivého znaleckého posudku, a keďže ide o *conditio sine qua non*, ak doložka podľa § 209 ods. 2 CSP v súkromnom znaleckom posudku absentuje, takýmto postupom je možné vykonať dôkaz, ale iba ako listinou. Znalec sa vyjadruje k hydrogeologickému posudku, a to napriek tomu, že nemá v danom obore oprávnenie. Znalec teda ani nemá čo hodnotiť a predkladať svoje úvahy ohľadom vypracovaného hydrogeologického posudku, nehovoriac o tom, že hodnotí dôkazy čo podrobnejšie je uvedené nižšie v texte. Znalec konštatuje v posudku, že spoločnosť žalobcu je personálne prepojená so spoločnosťou Hydropol I. F.. To len potvrdzuje skutočnosť, že znalec ani žalovaný v 2. rade nemajú znalosti v oblasti ekologickej havárie a jej odstraňovania. Žalobca a hydrogeológ I. F. takmer vždy spolupracujú pri ekologickej haváriách a ide o garanta zo strany hydrogeológa pre žalobcu.

Napriek tomu, že znalec v závere skonštatoval, že sa nevyjadruje k správnosti vypracovania záverečnej správy Hydropolu, toto tvrdenie nie je pravdivé, nakoľko sa vyjadruje aj k samotnému hydrogeologickému posudku. Dávame do pozornosti súdu, že znalec išiel ďaleko nad svoje oprávnenia posudzovať ekonomický charakter, pretože hodnotil aj či disponovali či už žalobca alebo samotný Hydropol oprávneniami na nakladanie s nebezpečnými látkami, alebo či boli výkopové práce vykonané v súlade s odobratými vzorkami zeminy. Žalobca nemá a ani nikdy nemal záujem si pridávať prácu navyše. Opäť tu znalec poukazuje na svoju nevedomosť, keďže aj záverečná správa Hydropolu je prísne vypracovaná pod drobnohľadom Slovenskej inšpekcie životného prostredia (ďalej len „SIŽP“) a žalovaný v 1. rade bol prítomný pri spísaní protokolu č. 1 zo dňa 25.04.2019 na SIŽP. Už z tohto protokolu č. 1 je zrejmé, že úlohu na vypracovanie záverečnej správy Hydropolu zadalo SIŽP, že žalobca bude reálne škodu odstraňovať, s čím žalovaný v 1. rade súhlasil, nakoľko podpísal predmetný protokol bez námietok. Ako sme už vyššie uviedli tak I. F. hydrogeológ a žalobca v prípade ekologickej havárie spolupracujú takmer vždy, keď dôjde k ekologickej havárii. Aj v protokole č. 1 zo dňa 25.04.2019 je uvedený žalobca ako likvidátor ekologickej škody, ktorú bude realizovať na základe vypracovaného hydrogeologického prieskumu oprávnenou osobou, čo bez pochyb RNDr. Rudolf Polák je. Podľa uložených opatrení, ktoré vyplývajú z bodu 3) protokolu č. 1 je zrejmé, že bolo potrebné zabezpečiť vypracovanie hydrogeologického posudku za účelom posúdenia rozšírenia znečistenia v nespevnenom teréne a následne ho predložiť orgánom ako SIŽP, IŽP BA, OIOV. V prípade, ak by tento hydrogeologický posudok bol pochybný, tak by sa aj oprávnené orgány voči nemu ohradili a dali by ho prekontrolovať oprávnenej nadriadenej inštitúcii. Preto mal žalobca za to, že znalecký posudok č. 22/2022 je subjektívne vyhotovený v prospech žalovaného v 2. rade (nakoniec aj v prospech žalovaného v 1. rade), kedy žalovaný v 2. rade už plnil čiastočne žalobcovi, pretože mal preukázané určité náklady vynaložené žalobcom, avšak po vyhotovení znaleckého posudku až neuveriteľne bola žalovaná suma znížená natoľko, aby ešte žalobca bol podľa tohto vypracovaného znaleckého posudku pre žalovaného v 2. rade povinný vrátiť časť plnenia žalovanému v 2. rade. Je priam až neuveriteľné, že znalci chýbalo ešte obrovské množstvo dokumentov na správne posúdenie a možno ak by žalobca predložil ešte viac požadovaných dokumentov znaleckej organizácii, tak by žalobca musel vrátiť žalovanému v 2. rade celé jeho doterajšie plnenie. Znalec nebol prítomný pri odstraňovaní ekologickej havárie a fotografie

vyhotovené žalobcom z miesta zásahu slúžia na podporu jeho tvrdenia, avšak nie sú vyhotovované podrobne, ale iba podporne.

20.1 Žalobca upozorňoval, že stavebný denník nevyhotovoval, nakoľko boli vyhotovené zákazkové listy spolu so stazkami. V nich je uvedené čo a kedy sa robilo, koľko pracovníkov vykonávalo svoju prácu, kde to bolo a aké vozidlo sa tam v danom čase nachádzalo. Opäť znalec poukazuje na nevyhotovenie stavebného denníka, avšak žalobca ani nemal povinnosť viesť si stavebný denník, tak ako je to uvedené v prílohe (stanovisko konzultanta zo dňa 16.05.2022) znaleckého posudku. Stanovisko konzultanta zo dňa 16.05.2022 odpovedá na otázku, ktorá je sugestívna, nakoľko nie je zrejmé z čoho konzultant vychádzal, že zo strany žalobcu mal byť vyhotovený stavebný denník, totiž takto položená otázka inak ako v prospech žalovaného v 2. rade ani nemôže byť zodpovedaná a je teda na mieste posúdiť z čoho vychádzal znalec pri kladení takýchto sugestívnych otázok, keď mal k dispozícii zo strany žalovaného v 2. rade (minimálne mal mať k dispozícii) zákazkové listy spolu so stazkami vyhotovenými pracovníkmi žalobcu a nie len záverečnú správu od hydrogeológa, na ktorú sa odvoláva neustále. Samotný pán Podmanický pri svojom výsluchu za žalobcu súdu ozrejmil, ako prebiehal zásah žalobcu a čo bolo vyhotovené žalobcom na správne vystavenie faktúr. Navyše nie je zrejmé z čoho konzultant vyvodil nasledovný záver: „Konštatujem, že Záverečná správa Hydropolu resp. „hydrogeologický posudok“ neobsahuje náležitosti a formu stavebného denníka. Vedenie a náležitosti stavebného denníka usmerňuje Zákon č. 50/1976 Zb. Stavebný zákon.“, keďže neuviedol vo svojom odbornom vyjadrení o akú stavbu v zmysle Stavebného zákona podľa jeho odborných skúseností ide. Jedná sa totiž o likvidáciu ekologickej škody a žalobca má za to, že so stavebným zákonom tá nemá absolútne nič spoločné. Taktiež sa jedná o službu 24 hodín / 7 dní v týždni v zložkách integrovaného záchranného systému, to znamená, že pre výpočet stavebný zákon, resp. softvér stavebných prác je irelevantný. Takisto sa žalobca už vyjadroval aj k rizikovým príplatkom a za čo sú účtované. Je zaujímavé, že znalec vo svojom posudku vie lepšie zhodnotiť a uviesť za čo sú napr. rizikové príplatky podľa neho vyplácané a komu, na rozdiel od žalobcu, ktorý to ozrejmil vo svojich predchádzajúcich písomných podaniach.

20.2 Odčerpaná nafta počas zásahu žalobcu pri ekologickej škode bola a aj je do dnešného dňa uskladnená a môže si ju žalovaný v 1. rade kedykoľvek vyzdvihnúť. Žalovaný v 1. rade sa však nezaujíma o odčerpanú naftu a do dnešného dňa sa ani len neinformoval čo sa s ňou stalo, prípadne či si pre ňu môže prísť. Zo strany spoločnosti Expert group, k. s. vypracovaním znaleckého posudku výlučne v prospech žalovaného v 2. rade, dochádza k navodzovaniu, že žalobca by mal byť podľa nich nejaký nereseriózny subjekt, ktorý má asi potrebu sa obohacovať na úkor druhých a to ponechaním si odčerpanej nafty. Z čoho však vychádzala znalecká organizácia nevedno a ide len o domnienky znalca, čo sa malo stať s odčerpanou naftou. To však nie je pravda a keďže žalobca vystupuje ako záchranný integrovaný systém, tak si plní riadne všetky svoje povinnosti a to aj v prípade, keď sa žalovaný v 1. rade o nič nezaujíma a je v postavení „nestranného pozorovateľa“. Žalovaný v 1. rade sa nezaujímal ani o škodu vzniknutú a vodič /zamestnanec/ ani samotná spoločnosť ako žalovaný v 1. rade neurobil vôbec nič pre elimináciu škody alebo jej zabráneniu, čiže vôbec nekonal. Povinnosti žalovaného v 1. rade však ukladajú aj zákony, ktoré žalobca už niekoľkokrát spomenul a aj zákon o životnom prostredí najmä § 19 zákon č. 17/1992 Zb. o životnom prostredí.

20.3 To, čo sa uvádza o vytečených kvapalinách vo vypracovanom znaleckom posudku je bezpredmetné, rozsah výkopu sa posudzuje nielen sensoricky a vzhľadom k tomu, že znalecká organizácia Expert group, k.s. nevypracovala posudok odborne spôsobilou osobou, nie sú jej ani známe postupy. Dôležité je vedieť, že po každých výkopových prácach, keď pôda vyschne, v mieste výkopu je zreteľne vidieť, kde sa ešte rozliata nafta nachádza. Podľa toho sa postupuje ďalej, čo sa ešte má vykonať, či sa má použiť biodegradačný roztok na neutralizáciu pôdy po rozliatej látke akou je nafta. Toto však znalec, ktorý vypracoval znalecký posudok pre žalovaného v 2. rade nemôže vedieť, keďže nejde o znalca kvalifikovaného v danom obore.

20.4 Žalobca mal za to, že žalovaný v 2. rade svojim konaním a doterajším postupom sleduje jedine svoj záujem na tom, že nechce škodu uhradiť žalobcovi. Žalobca mal vážne podozrenie, že takýmto konaním je veľa nehôd odložených, resp. nie sú ani odstránené vzhľadom k tomu, že je známe, že poisťovne takto škody nepreplácajú, resp. robia obštrukcie a odďaľujú preplácanie týchto škôd. Žalobca trval na tom, že takéto konanie zo strany žalovaného v 2. rade je účelové.

Žalobca dal do pozornosti súdu správanie sa žalovaného v 1. rade, ktorý počas celého konania je „nestranným pozorovateľom“ a hlavne by malo byť v jeho záujme celú danú vec vyriešiť tak, aby

škoda, ktorá bola ním spôsobená, bola aj spravodlivo odškodnená subjektu, ktorý sa na rozdiel od žalovaného v 1. rade postaral aj o jej odstránenie. Súd má od žalobcu nespočetné množstvo dôkazov, ktoré boli predložené, a ktoré potvrdzujú nárok uplatňovaný žalobcom voči obom žalovaným. Dokonca aj z výsluchov osôb ako pán F., alebo aj z výsluchu svedka F. je zrejmé, že v prípade žalovaného v 2. rade ide o neštandardný postup. Od začiatku súdneho konania žalovaný v 2. rade požaduje predkladanie dokumentov nesúvisiacich s nárokom uplatňovaným žalobcom, a tak túto svoju neschopnosť domôcť sa nesúvisiacich dokumentov sa snažil preniesť na súd. Žalovaný v 2. rade si dal vypracovať vo svoj prospech znalecký posudok, ktorý však nie je podľa žalobcu relevantný a objektívny, nakoľko aj znalec sa počas vypracovávania znaleckého posudku snažil od žalobcu domôcť dokumentov, ktoré nesúvisia s predmetom konania. Ekonomia a hydrogeológia nie sú súvisiace oblasti. Navyše žalobcovi ani nie je známe prečo sa znalec vyjadruje k mzdám zamestnancov žalobcu a zasa ide len o snahu zdiskreditovať žalobcu v očiach súdu. Je predsa absurdné, aby znalec, žalovaný v 2. rade alebo ktokoľvek iný (okrem súdu) žiadal od žalobcu predložiť hlavnú účtovnú knihu a popri tom si musel byť vedomý, že ak žalobca vystupuje ako záchranná integrovaná zložka, tak zasahuje pri niekoľkých takýchto ekologických škodách, čo sa nedá jednotlivo oddeliť od seba, hlavne ak je týchto ekologických havárií niekoľko v jednom mesiaci.

20.5 Navyše je otázne, prečo si znalecký posudok žalovaný v 2. rade nedal vypracovať ešte predtým, ako pristúpil k samotnému čiastočnému plneniu žalobcovi, a to, čo plnil, mal a považoval za preukázané. Ak teda nejde o úmyselne vypracovaný znalecký posudok v prospech žalovaného v 2. rade, ako je potom možné, že sumu, ktorú znalec považoval za preukázanú je ešte nižšia ako tá suma, čo žalovaný v 2. rade doteraz plnil.

Žalobca poukázal aj na skutočnosť existencie zákazkových listov, ktoré znalec vôbec nezohľadnil, a teda zámerne ich nebral do úvahy vo vypracovanom znaleckom posudku, pretože zo znaleckého posudku je viditeľné neustále sa odvolávanie na absenciu stavebného denníka, k čomu sa žalobca už vyjadril vyššie. Zo strany znalca došlo k opomenutiu zákazkových listov vystavených žalobcom, na základe ktorých mal znalec možnosť porovnať faktúry a záverečnú správu od Hydropolu. Tieto zákazkové listy žalobca súdu predkladal s podaním na výzvu súdu zo dňa 19.04.2022, takže už v čase vypracovania znaleckého posudku tieto záznamy mal žalovaný v 2. rade k dispozícii. Dokonca v znaleckom posudku sú spomenuté v použitých materiáloch, avšak v ďalšom texte znaleckého posudku nie sú podrobne rozoberané, a to z dôvodu, že pokiaľ žalobca predložil záverečnú správu Hydropolu ako suplementáciu stavebného denníka, tak považuje žalobca za neprípustné zo strany znaleckej organizácie, aby nadpracou a hodnotením znalca ten uvádzal a dopytoval sa externých odborníkov a vyhodnocoval dôkazy, pretože on sám na to oprávnenie ako znalec nemá a externý odborník sa odvoláva na zákon nesúvisiaci s ekologickou haváriou. Je absurdné prekročenie kompetencií znalca hodnotiť dôkazy v konaní predkladané žalobcom a aj toto je potvrdením, že znalec je zaujatý a koná iba na prospech žalovaného v 2. rade. Navyše je zarážajúce ak znalec porovnával či môže záverečná správa Hydropolu nahrádzať stavebný denník v zmysle stavebného zákona a pritom nebrať do úvahy zákazkové listy predložené žalobcom. Navyše odborný konzultant ďalej odpovedá na otázky, ktoré zjavne zasahujú aj do sféry SIŽP, k čomu by sa malo vyjadriť prvotne SIŽP, či niečo nebolo v súlade s normami, a či došlo k nejakému porušeniu všeobecných záväzných predpisov. V ďalšom texte odpovede odborného konzultanta už dochádza dokonca k domnienkam na strane 17 znaleckého posudku, čo žalobca považuje za neseriózný prístup zo strany znalca a pokiaľ je vypracovaný znalecký posudok odborne spôsobilou znaleckou organizáciou domnienky a úvahy tam nemajú čo hľadať. Navyše už aj samotná znalecká organizácia v znaleckom posudku na strane 18 pracuje s hypotézami, čo je neprípustné, aby takto znalec vypracoval znalecký posudok (neprípustné by to bolo už v odbornom vyjadrení a nie v znaleckom posudku). Pokiaľ ide o znaleckú organizáciu, ktorá vypracováva znalecký posudok v oblasti ekonomickej, tak žalobca pochybuje o neprekračovaní kompetencii tejto organizácie, keď sa znalec vyjadruje aj k fotografiám zo záverečnej správy Hydropolu a nahrádza prácu hydrogeológa, keďže vie vyhodnotiť čo presne malo byť na fotografiách zachytené a ako to malo byť spracované. Preto z tohto dôvodu už na začiatku žalobca uvádzal, že znalecká organizácia Expert group, k.s. nemá oprávnenie sa vyjadrovať k hydrogeologickému posudku. V následnom texte vypracovaného znaleckého posudku znalec prekračuje svoje kompetencie hodnotiac dôkazy (čo prináleží iba súdu), čo zjavne nesúvisí so zadaním vypracovania predmetného znaleckého posudku z oblasti ekonomie.

20.6 Je nepochopiteľný krok zo strany žalovaného v 2. rade, že pripustil doloženie do súdneho spisu takto účelovo vytvoreného znaleckého posudku len z dôvodu, že sa chce vyhnúť plniť žalobcovi ním uplatnený nárok. Žalobca má za to, že znalecký posudok má byť vypracovaný objektívne tak, aby

súd mohol vyhodnotiť dôkazy podľa seba, a nie aby hodnotenie dôkazov vykonal znalec v znaleckom posudku. V takom prípade nejde o objektívny znalecký posudok, ale o subjektívny znalecký posudok, ktorý je výlučne vypracovaný v prospech strany, ktorá ho dala vypracovať.

Práce vykonané počas ekologickej škody v tomto prípade môžu posudzovať len znalci, ktorí daným postupom rozumejú, a preto vypracovanie znaleckého posudku z oblasti ekonómie je podľa názoru žalobcu nerelevantné. Znalecká organizácia si pribrala na zodpovedanie otázok aj odborného konzultanta, ktorý však nie je oprávnený sa vyjadrovať k postupom týkajúcich sa odstraňovania ekologickej škody. Z vyššie uvedených dôvodov žalobca trval na tom, že nároky žalobcu sú opodstatnené v celej svojej výške, nakoľko odstraňovanie ekologickej škody vykonával s odbornou starostlivosťou pod dohľadom kompetentných inštitúcií. Trval preto na podanej žalobe v znení podania vo veci samej z 2.12.2021, ktorým bolo upravené znenie petitu.

21. K vyjadreniu žalobcu k znaleckému posudku doručil svoje vyjadrenie i žalovaný v 2. rade, a to dňa 27.12.2022. K námietkam žalobcu, ktorý vo svojom vyjadrení vytýkal znaleckému posudku, že nespĺňa kritéria podľa § 209 CSP, pretože nie je opatrený doložkou, že znalec si je vedomý následkov vedome nepravdivého znaleckého posudku, žalovaný v 2. rade uviedol, že uvedené tvrdenie žalobcu sa nezakladá na pravde, pretože znalecký posudok č. 22/2022 obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti podľa aktuálneho znenia zákona o znalcoch tlmočníkoch a prekladateľoch. V znaleckej doložke, strana 93 v znaleckom posudku, je ako posledná veta uvedené, že „Znalecká organizácia si je vedomá následkov vedome nepravdivého znaleckého posudku“, a preto tento znalecký posudok spĺňa všetky kritéria podľa § 209 CSP. K námietke žalobcu, že znalec sa vyjadruje k hydrogeologickému posudku aj napriek tomu, že nemá v danom odbore oprávnenie, žalovaný v 2. rade uviedol, že znalec sa nevyjadruje k hydrogeologickému posudku z hľadiska geologického, t. j. odbornosti jeho spracovania ako dokumentu o sanácii geologického prostredia, ale z hľadiska ekonomického. Žalobca vo svojom liste Okresnému súdu Komárno zo dňa 19.04.2022 uviedol, že hydrogeologický posudok (ďalej aj ako „správa Hydropolu“) plne nahrádza stavebný denník. Znalec teda posudzoval hydrogeologický posudok ako stavebný denník, v ktorom mali byť v chronologickom slede zaznamenané všetky činnosti súvisiace s likvidáciou ekologickej havárie. Každá činnosť v rámci procesu likvidácie ekologickej havárie sa z hľadiska znalca považuje za aktivitu, ktorú je možné oceniť, a ktorá má v konečnom dôsledku vplyv na celkové náklady spojené s likvidáciou ekologickej havárie. Pokiaľ znalec v znaleckom posudku poukázal na personálne prepojenie so spoločnosťou Hydropol Rudolf Polák, s.r.o., tak to nie je z dôvodu neznalosti problematiky likvidácie ekologickej havárie, ale je to z toho dôvodu, že otázka personálneho prepojenia sa v znaleckej praxi bežne posudzuje, pretože táto skutočnosť môže mať vplyv na výšku škody. Žalovaný v 2. rade podotkol, že predmetom sporu nie je skutočnosť, či bola ekologická havária odborne správne sanovaná, ale predmetom sporu je výška nákladov na jej likvidáciu. To znamená, že ide o oblasť, ktorá patrí do kompetencie znalca z oblasti ekonomiky, účtovníctva a kontrolingu. Znalec od žalobcu niekoľkokrát žiadal preukázanie nákladov na likvidáciu ekologickej havárie prostredníctvom výstupov z účtovníctva žalobcu. Žalovaný v 2. rade uviedol, že zo strany znalca boli od žalobcu požadované štandardné výstupy z účtovníctva, ktoré žalobcovi vyplývajú zo zákona o účtovníctve - vytvárať analytické účty k účtom syntetickým s cieľom presne identifikovať náklady a výnosy vzťahujúce sa k danej zákazke, v danom prípade k likvidácii ekologickej havárie. Nakoľko žalobca ani na výzvu súdu nepredložil znalcovi podklady a výstupy z účtovníctva, ktoré by preukázali, že náklady vyplývajúce z predložených faktúr sú reálne a vzťahujú sa iba k danej poisťovnej udalosti, znalec pristúpil k oceneniu jednotlivých činností (Activity Based Costing), z ktorých sa skladá celý proces likvidácie ekologickej havárie. Znalec pritom musel vychádzať zo skutočností uvedených, resp. logicky vyplývajúcich zo záverečnej správy Hydropolu, pretože iný zdroj mu žalobcom nebol predložený.

Ak sa znalec v znaleckom posudku vyjadroval napr. k tomu, či mal dotýčny povolenia k prevozu kontaminovanej zeminu, resp. či mali vozidlá úpravu ADR, tak pozornosť znalca sa nesústreďovala na ekologickú stránku veci, ale na ekonomickú. Cena za prepravu vozidlami s úpravou ADR je totiž iná ako bez ich úpravy ADR.

Na základe vyjadrenia žalobcu, že záverečná správa Hydropolu bola prísne vypracovaná pod drobnohľadom Slovenskej inšpekcie životného prostredia (ďalej len „SIŽP“), žalovaný v 2. rade nadobudol presvedčenie, že celý proces likvidácie tejto ekologickej havárie nebol kontrolovaný nezávislou osobou, a to nielen z ekonomickej stránky, ale dokonca ani z ekologickej. Žalovaný v 2. rade sa totiž domnieva, že je málo pravdepodobné, aby si SIŽP nevšimla, že:

- a) na prevoz kontaminovanej zeminu sa používali vozidlá bez úpravy ADR;
- b) žalobca nedodržiava termíny, ktoré mu SIŽP uložila v Protokole č. 1 (viď Príloha č. 3 záverečnej správy Hydropolu);

c) v záverečnej správe Hydropolu chýba súhlas SIŽP s uvedením odkopaného miesta MZV do pôvodného stavu (uložené opatrenie č. 4);

d) v záverečnej správe Hydropolu chýba oznámenie žalobcu SIŽP o ukončení prác (uložené opatrenie č. 5).

e) fotografia označená v záverečnej správe Hydropolu ako Obr. č. 8 nesúvisí s poistnou udalosťou, nakoľko v jej ľavej časti chýba prehlbujúca sa časť výkopu.

Žalovaný tiež uviedol, že pri likvidácii poistných udalostí je povinný konať s odbornou starostlivosťou a poistnú udalosť riadne vyšetriť a zistiť rozsah škody. Je preto správne, ak žalovaný v 2. rade ako poisťovateľ pri poistnej udalosti skúma výšku škody, ktorú si poškodený uplatnil. Pokiaľ poisťovateľ zistí a má riadne preukázané, že škoda vznikla v takom rozsahu ako tvrdí poškodený, poskytne poistné plnenie. Žalobca však do dnešného dňa jednoznačne nepreukázal, že škoda vznikla v takom rozsahu ako tvrdí, hoci dôkazné bremeno je v tomto prípade na ňom ako žalobcovi. Žalovaný v 2. rade si z dôvodu hospodárnosti a snahy eliminovať trovy konania nechal vypracovať znalecký posudok až vtedy, keď nebolo možno dospieť medzi stranami sporu k zmierlivému ukončeniu súdneho konania, t.j. strany sporu sa nevedeli zhodnúť na preukázanej výške škody. Žalovaný v 2. rade opäť uviedol, že primárne je nevyhnutné uniesť dôkazné bremeno na strane žalobcu, ktorý si svoj nárok uplatnil na súde, no do dnešného dňa ho odmieta riadne preukázať.

21.1 Žalovaný v 2. rade rázne odmietol špekulácie žalobcu o tom, že znalec je zaujatý v jeho prospech. Navyše žalobca vo svojom vyjadrení poukazoval na to, že znalec nevychádzal pri vypracovaní znaleckého posudku zo zákazkových listov predložených žalobcom. Žalovaný v 2. rade uviedol, že je pravdou, že znalec pri výpočte celkových nákladov na likvidáciu ekologickej havárie nevychádzal úmyselne z údajov na zákazkových listoch. Znalec sa dôkladne oboznámil s ich obsahom, porovnal ich s údajmi na faktúrach predložených žalobcom a zistil nasledovné:

a) zákazkový list zo dňa 16.4.2019 zodpovedal položkám uvedeným na faktúre č. 19100273;

b) zákazkový list zo dňa 25.4.2019 nezodpovedal položkám uvedeným na faktúre č. 19100278;

Podľa zákazkového listu mali byť vykonané výkopové práce, ktoré mali realizovať piati pracovníci, pričom v kolónke hod./min bolo u každého z nich uvedené číslo 54. Päť pracovníkov po 54 minút je spolu 270 minút, t. j. 4,5 hod. V zmysle faktúry č. 19100278 boli dňa 25.04.2019 vykonané výkopové práce, ktoré realizovalo spolu 5 osôb po 5 hodín, t. j. spolu 25 hodín. Ak by bol zákazkový list premietnutý do faktúry č. 19100278, tak by suma bola redukovaná minimálne o 820 eur (25 hod. – 4,5 hod. x 40 eur).

c) zákazkový list zo dňa 29.4.2019 nezodpovedal položkám uvedeným na faktúre č. 19100279;

Zákazkový list bol zmätočný. Prijatý bol dňa 29.4.2019, dátum podpisu 23.6.2019.

Výkopové práce mali realizovať štyria pracovníci, pričom v kolónke hod./min bolo u každého z nich uvedené číslo 74. Štyria pracovníci po 74 minút je spolu 4,9 hod. V zmysle faktúry č. 19100279 boli dňa 29.04.2019 vykonané výkopové práce, ktoré realizovali 4 osoby po 7 hodín, t. j. spolu 28 hodín. Ak by bol do faktúry č. 19100279 premietnutý zákazkový list, bola by redukovaná minimálne o 924 eur (28 hod. – 4,9 hod. x 40 eur)

d) zákazkový list zo dňa 2.6.2019 nezodpovedal položkám uvedeným na faktúre č. 19100280;

Podľa zákazkového listu výkopové práce malo realizovať päť pracovníkov, pričom v kolónke hod./min bolo u každého z nich uvedené číslo 84. Piati pracovníci po 84 minút je spolu 7,0 hod. V zmysle faktúry č. 19100280 boli dňa 2.6.2019 vykonané výkopové práce, ktoré realizovalo 5 osôb po 8 hodín, t. j. spolu 40 hodín. Ak by bol do faktúry č. 19100280 premietnutý zákazkový list, bola by redukovaná minimálne o 1 320 eur (40 hod. – 7,0 hod. x 40 eur).

Z uvedeného vyplývalo, že osoba vystavujúca faktúry u žalobcu evidentne nevychádzala z údajov uvedených na zákazkových listoch. Ak by znalec premietol zistenia zo zákazkových listov a redukoval by čiastky na uznaných faktúrach, bola by suma nákladov na likvidáciu ekologickej havárie uvedená v záveroch znaleckého posudku ešte nižšia.

Z daného dôvodu nie je možné považovať znalca za zaujatého v prospech žalovaného v 2. rade, pretože znalec tieto nezrovnalosti ďalej nerozoberal a neznižil ešte viac sumu nákladov. Je zarážajúce, že sám žalobca odporúčal z čoho by mal znalec vychádzať pri zostavovaní posudku, pritom dôkazy, na ktoré žalobca sám poukazuje, sú v jeho neprospech.

21.2 Žalovaný v 2. rade tiež uviedol, že znalec je podľa zákona č. 382/2004 Z.z. oprávnený pri vykonávaní úkonu znaleckej činnosti pribrať na posúdenie čiastkových otázok konzultanta z príslušného oboru. Znalec k vypracovaniu znaleckého posudku musel prizvať konzultanta, pretože žalobca tvrdil, že záverečná správa Hydropolu plne nahrádza stavebný denník. Toto tvrdenie žalobcu znalec nepokladal za správne a nakoľko považoval odpoveď na otázku či záverečná správa Hydropolu skutočne plne

nahrádza stavebný denník za podstatnú z hľadiska objektívneho posúdenia zadanej znaleckej úlohy zadávateľom znaleckého posudku, požiadal externého odborníka o stanovisko, pričom zdôvodnenie uviedol do znaleckého posudku. Žalovaný v 2. rade na záver konštatuje, že žalobca vo svojom vyjadrení nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by spochybňovali výpočty a závery uvedené v znaleckom posudku č. 22/2022, preto žalovaný v 2. rade v plnom rozsahu trval na záveroch uvedených v znaleckom posudku č. 22/2022 a žiadal žalobu zamietnuť.

22. Dňa 24.5.2023 doručil žalovaný v 2. rade súdu námietku nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu na podanie žaloby. Poukázal pritom na znenia § 3d ods. 5 písm. a/ zákona č. 135/1961 Zb. Zákon o pozemných komunikáciách (cestný zákon) „Správu pozemných komunikácií vykonávajú, ak ide o diaľnice a cesty podľa schváleného plánu rozvoja diaľnic a ciest vo vlastníctve štátu okrem ich prejazdnych úsekov cez colné priestory a koncesných ciest – Národná diaľničná spoločnosť“ , § 3d ods. 6 cestného zákona „Vlastníci a správcovia pozemných komunikácií sú povinní pozemné komunikácie udržiavať v stave zodpovedajúcom účelu, na ktorý sú určené.“ , § 3d ods. 7 cestného zákona „Správca pozemnej komunikácie príslušný podľa odseku 5 je oprávnený zabezpečiť plnenie niektorých činností spojených so správou pozemných komunikácií prostredníctvom tretej osoby, a to na základe zmluvy“. Pričom tento zákon odkazuje na zákon o verejnom obstarávaní a doteraz nebolo preukázané, že Národná diaľničná spoločnosť žalobcu vybrala vo verejnom obstarávaní. Žalobca do dnešného dňa neosvedčil, či išlo o prípustné prenesenie výkonu právomoci pri správe miestnej komunikácie, navyše žalobca je obchodná spoločnosť, ktorá v obchodnom registri nemá uvedené totožné predmety podnikania ako Národná diaľničná spoločnosť, a.s.. Na základe horeuvedeného bol žalovaný v 2. rade toho názoru, že konajúci súd sa musí vo svojom rozhodnutí vysporiadať aj s týmito otázkami.

23. Žalovaný v 2. rade dňa 1.6.2023 predložil súdu vyjadrenie, ktoré plánoval ústne predniesť na pojednávaní dňa 30.5.2023, avšak toto sa na žiadosť žalobcu neuskutočnilo a bolo odročené. Žalovaný v 2. rade už vo svojom písomnom podaní zo dňa 24.05.2023 poukázal na skutočnosť, že žalobca do dnešného dňa nepreukázal, že výkon právomoci pri správe miestnej komunikácie na neho zo strany Národnej diaľničnej spoločnosti (ďalej len „NDS“) prešiel v súlade so zákonom č. 135/1961 Zb. Zákon o pozemných komunikáciách (cestný zákon).

23.1 Zo Zmluvy o spolupráci zo dňa 18.06.2014 v znení dodatku zo dňa 27.04.2017 a zo Zmluvy o odstraňovaní prekážok zo dňa 18.06.2014 uzatvorených medzi NDS a žalobcom nevyplýva, že by žalobca bol vybraný na základe verejného obstarávania, a že by v tomto prípade išlo o najvýhodnejšiu cenovú ponuku pre NDS. Cenník žalobcu nie je zverejnený na jeho webových stránkach a samotní žalovaní v 1. a 2. rade s ním boli oboznámení až počas súdneho konania. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 27.10.2021 uviedol, že „cenník za jednotlivé úkony spoločnosti SOSTEAM SLOVAKIA bol známy pred zásahom a je obvyklý v porovnaní s hodinovými sadzbami iných podobných profesií“. Žalovaný v 2. rade poukázal na skutočnosť, že v zmluve o odstraňovaní prekážok je v čl. IV uvedené, že žalobca vykonáva dohodnuté práce pre NDS bezodplatne. V čl. II ods. 3 zmluvy o spolupráci sa uvádza, že výkon žalobcu je možný len na základe súhlasu a konkrétnej požiadavky účastníka premávky. Z uvedeného je evidentné, že žalobca mohol vykonávať svoje služby len na základe zmluvného vzťahu s účastníkom cestnej premávky a to teda žalovaným v 1. rade. Navyše z daného prípadu nie je jasné, kto si objednal služby žalobcu. Žalobca predložil do konania objednávku zo strany NDS zo dňa 16.04.2019 na odstránenie ekologickej škody a taktiež objednávku zo strany žalovaného v 1. rade zo dňa 16.04.2019. Samotný žalobca v konaní často poukazuje na nečinnosť žalovaného v 1. rade, a že škodu neodstránil, a preto žalobca konal na základe pokynu NDS. Uvedený výrok žalobcu sa nezakladá na pravde, lebo žalovaný v 1. rade bezprostredne po nehode podpísal objednávku na odstránenie škody. Z uvedenej objednávky zo dňa 16.04.2019 nevyplýva dohoda o cene služby, jej prílohou nie je cenník žalobcu a je v nej uvedené len „klient berie na vedomie, že naša spoločnosť bude vzniknuté náklady na odstránenie ekologickej havárie vymáhať z PZP alebo z inej poisťky majiteľa vozidla“ a je tam zadefinovaný nasledovný výkon „čistenie komunikácie, trávnatého pásu“.

Z daného nie je žalovanému v 2. rade jasné, na základe ktorej zmluvy konal žalobca, či na základe zmluvného vzťahu s NDS alebo na základe objednávky žalovaného v 1. rade. Žalovaný v 2. rade poukazuje aj na skutočnosť, že ak by aj žalobca konal na základe objednávky žalovaného v 1. rade, tak uvedená objednávka bola podpísaná v tiesni. Žalovaný v 1. rade nemal možnosť urobiť prieskum trhu a vybrať spoločnosť s najlepšou cenou. Z vyjadrenia žalovaného v 1. rade, ktoré poskytol počas likvidácie vyplýva, že žalovaný v 1. rade žalobcu na miesto nehody nezavolať. Žalobca sa tam dostavil

bezprostredne po nehode a žalovaný v 1. rade v strese a zrejme aj pod nátlakom podpísal objednávku služieb žalobcu bez toho, aby bol oboznámený z cenou ponúkaných služieb, a že by sa zmluvné strany na tejto podstatnej náležitosti zmluvy dohodli. Zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade podľa názoru žalovaného v 2. rade nevznikol, pretože objednávku/zmluvu medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade možno považovať za neplatný právny úkon. Žalovaný v 2. rade sa domnieva, že v tomto prípade išlo o konanie v rozpore so zásadou o poctivom obchodnom styku.

23.2 Podľa ustanovenia § 265 Obchodného zákonníka platí, že výkon práva, ktorý je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, nepožíva právnu ochranu. Zneužitie práva možno chápať ako snahu, resp. zámer jednej zmluvnej strany výkonom práva znevýhodniť druhú stranu a spôsobiť jej ujmu.

23.2 Navyše žalobca vo svojich vyjadreniach uvádzal, že je súčasťou integrovaného záchranného systému, pričom toto svoje tvrdenie doposiaľ nepreukázal. Z výpisu z obchodného registra žalobcu nevyplýva, že by mal zapísaný predmet činnosti poskytovanie pomoci pri ochrane života, zdravia, majetku alebo životného prostredia. Tu sa naskytuje otázka, či žalobca vykonáva svoju podnikateľskú činnosť v súlade so zákonmi Slovenskej republiky. V ďalšom žalovaný v 2. rade poukázal na znenie § 1 Zákon č. 129/2002 Z. z. Zákon o integrovanom záchrannom systéme „Tento zákon upravuje organizáciu integrovaného záchranného systému, pôsobnosť a úlohy orgánov štátnej správy a záchranných zložiek v rámci integrovaného záchranného systému, práva a povinnosti obcí a iných právnických osôb, fyzických osôb – podnikateľov a ostatných fyzických osôb pri koordinácii činností súvisiacich s poskytovaním pomoci, ak je bezprostredne ohrozený život, zdravie, majetok alebo životné prostredie.“, § 7 Zákon č. 129/2002 Z. z. Zákon o integrovanom záchrannom systéme „V integrovanom záchrannom systéme pôsobia a) základné záchranné zložky, b) ostatné záchranné zložky.“, § 9 ods. 1 písm. i) Zákon č. 129/2002 Z. z. Zákon o integrovanom záchrannom systéme „Ostatné záchranné zložky sú: iné právnické osoby a fyzické osoby – podnikatelia, ktorým bola udelená akreditácia na úseku integrovaného záchranného systému podľa § 16b.“

23.3 Žalovaný v 2. rade si tiež všimol nezrovnalosť v záverečnej správe zo sanácie geologického prostredia z marca 2019 vypracovanej spoločnosťou HYDROPOL – RUDOLF POLÁK, spol. s r.o. V bode 8 tejto správy je uvedené, že nafta z krajnice a vozovky sa odstránila sorbetom a po jeho nasorbovaní naftou sa odstránil. Spoločnosť AVE zabezpečila zneškodnenie tohto nebezpečného odpadu. Žalobca priložil aj Zmluvu o zhodnocovaní a zneškodňovaní odpadov uzatvorenú medzi ním a spoločnosťou AVE SK odpadové hospodárstvo s.r.o. zo dňa 01.04.2016. Likvidáciu nebezpečného odpadu je podľa výpisu z ORSR žalobca oprávnený zabezpečovať až získaním príslušného živnostenského oprávnenie a to odo dňa 25.10.2017 a preto v zmluve uzatvorenej so spoločnosťou AVE SK odpadové hospodárstvo s.r.o. zo dňa 01.04.2016 si žalobca nemohol dohodnúť likvidáciu nebezpečného dopadu. Žalovaného v 2. rade teda zaujímalo na základe akého právneho titulu sa táto spoločnosť podieľala na likvidácii nebezpečného odpadu.

23.4 Žalovaný v 2. rade sa nesnaží účelovo vyhnúť poskytnutiu poistného plnenia, ale snaží sa náležite objasniť skutkový a právny stav veci. Žalovaný v 2. rade nemôže poskytnúť poistné plnenie v akejkoľvek výške a za akúkoľvek činnosť. Poukazoval na skutočnosť, že len účelne vynaložené náklady je možné spravodlivo požadovať od žalovaného v 2. rade, ktorý je povinný poskytnúť poškodenému poistné plnenie. Žalovaný v 2. rade zastával i naďalej názor, že nároky žalobcu sú nepreukázané, čo dokazuje aj predložený znalecký posudok číslo 22/2022, preto žalovaný žiadal žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť.

24. K vyjadreniu žalovaného v 2. rade sa vyjadril žalobca podaním zo dňa 14.7.2023. Ospravedlnil sa za chybu ohľadne znaleckej doložky, ktorú prehliadol. V ostatnej časti žalobca zotrval na svojom pôvodnom vyjadrení k znaleckému posudku.

Žalovaný v 2. rade odmietol zaujatosť znalca vo svoj prospech avšak z vypracovaného znaleckého posudku je zaujatosť podľa žalobcu evidentná. Žalobca nenavrhol znalecké dokazovanie z dôvodu hospodárnosti, a pokiaľ ide o žalovaného v 2. rade aspoň je viditeľné, že robí všetko pre to, len aby nemusel uhradiť uplatnený nárok žalobcu, aj keď je opodstatnený a tento jeho postoj je nemenný už od začiatku celého konania žalobcu. Ešte pred začiatkom súdneho sporu žalovaný v 2. rade odmietal žalobcovi plniť a nárok, ktorý si uplatňoval žalobca ho ani nezaujímal. Vo svojom liste zo dňa 09.07.2019 odmietol plniť žalobcovi s tým, že znečistenie vozovky odstraňuje Hasičský a záchranný zbor. Povinnosť zavolať Hasičský a záchranný zbor však nemá žalobca, a keď odkazuje žalovaný v

2. rade na skutočnosť, že mal byť zavolaný, tak je otázne prečo sa neobrátil na svojho klienta teda žalovaného v 1. rade, ktorý si túto povinnosť nesplnil.

24.1 Počas súdneho konania mal žalobca záujem na mimosúdnom riešení, avšak žalovaný v 2. rade odmietol osobné stretnutie so žalobcom. Po tom, čo bol vypočutý zamestnanec žalobcu ako aj svedok, ktorí potvrdzovali postup žalobcu pri sanácii škody a po tom, čo súd vyslovil predbežný právny názor, zvolil žalovaný v 2. rade procesnú obranu vo forme vypracovania súkromného znaleckého posudku, ktorý ďalej len pokračuje v spochybňovaní odstraňovania škody žalobcom. Žalobca mal za to, že znalec je zaujatý a vypracoval znalecký posudok na prospech žalovaného v 2. rade.

24.2 K námietke nedostatku vecnej legitímácie, ktorú zaslal žalovaný v 2. rade dňa 24.05.2023, žalobca uviedol, že podľa § 3d ods. 7 cestného zákona: „správca pozemnej komunikácie príslušný podľa odseku 5 je oprávnený zabezpečiť plnenie niektorých činností spojených so správou pozemných komunikácií prostredníctvom tretej osoby, a to na základe zmluvy“. Správca, v tomto konkrétnom prípade Národná diaľničná spoločnosť, a.s. uzatváral zmluvy priamo so spoločnosťami ako je aj žalobca, keďže plnenie zo zmluvy vyplývalo pre správcu vo výške 0,00 €. Tieto zmluvy sú riadne zverejňované aj v centrálnom registri zmlúv a sú platné. Pre prehľad, že žalobca nie je jediným subjektom, ktorý má uzavretú zmluvu s Národnou diaľničnou spoločnosťou, a.s. ako správcou, súdu uviedol, že obdobné zmluvy majú uzavreté aj spoločnosti Peter Klas s.r.o., PETCAR SERVIS, s.r.o., S.O.S. TEAM Nitra, s.r.o., TISO - autoslužby s. r. o., PMP TRUKC SLOVAKIA s.r.o., čiže nejde o výhradnú spoluprácu žalobcu a správcu, ale ide o rýchlosť konania správcu pri odstraňovaní prekážok z ciest, ktoré patria pod správu Národnej diaľničnej spoločnosti.

Rozsudok, ktorý žalovaný v 2. rade pripojil k svojmu podaniu, je žalobcovi známy, avšak ten sa týka iného správcu komunikácií, iného žalovaného a aj uzavreté zmluvy, ktoré mal v tom prípade žalobca so správcou, neboli totožné. Súd tam rozhodoval v inom režime ako sa odvoláva žalovaný v 2. rade vo svojom vyjadrení.

24.3 Ako už bolo oboznámené na súde výpoveďou zamestnanca žalobcu a svedka, cenník je zverejnený riadne v sídle žalobcu. Cenník bol v konaní predložený. Skutočnosť, že žalobca pri uzavretých zmluvách so správcou vykonáva dohodnuté práce pre NDS bezodplatne, je z toho dôvodu, aby bolo zabezpečené plnenie povinností správcu na úseku dopravy s požiadavkou čo najnižšieho zaťaženia verejných financií. Správca komunikácie zabezpečuje efektívne a odborné plnenia svojich zákonných povinností prostredníctvom žalobcu (ale aj iných ako je uvedené vyššie), ktorý pôsobí ako špecializovaný subjekt na vykonávanie týchto povinností. Bezodplatnosť zmluvy je potrebné vnímať len z hľadiska nerealizovania interných účtovných operácií vo vzťahu ku konkrétnej škodovej pohľadávke. Správca a žalobca uzavreli túto zmluvu so záujmom, aby subjekt odstraňujúci škodu mal plný nárok na poskytnutie náhrady za uskutočnený úkon, pričom táto má byť uhradená zo strany zodpovedného poisťovateľa a vinníka. Preto žalobca bol nútený podať žalobu na súd, keďže nedošlo k plneniu ani jedného zo žalovaných pred samotným súdnym konaním.

Žalobca poukazoval na nečinnosť žalovaného v 1. rade, a to najmä v dôsledku, že nezakročil voči rozširovaniu škody, ktorá nastala jeho zavinením. Keďže podmienkou na zásah žalobcu na základe uzavretej zmluvy medzi žalobcom a správcou je súhlas účastníka premávky, tak z tohto dôvodu bola podpísaná objednávka aj zo strany žalovaného v 1. rade. Žalovaný v 2. rade si však protirečí, keď na jednej strane uvádza, že žalovaný v 1. rade bol činný a podpísal objednávku žalobcu na priamy zásah a následne potom uvádza, že táto objednávka bola podpísaná v tiesni. Tak, ako sme už uvádzali predtým, žalovaný v 1. rade vedel kto bude odstraňovať škodu, ktorú spôsobil a nemal voči tomu žiadne výhrady, preto je teraz nepochopiteľná argumentácia zo strany žalovaného v 2. rade a obhajovanie žalovaného v 1. rade v tomto konaní. Žalovaný v 1. rade je samostatný subjekt – právnická osoba a pokiaľ by sa súd rozhodol, že bude tento spor posudzovať výlučne ako obchodno-závazkový vzťah vzniknutý na základe objednávky medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade, tak žalovaný v 2. rade by v tom prípade nebol pasívne vecne legitimovaný. To však záleží na úvahe súdu, ktorý už predtým vyriekol svoj predbežný právny názor po zohľadnení príloh (zmluvy so správcou a objednávky od správcu) a odkazov na tieto prílohy, ktoré boli súčasťou upomínacieho konania a samotného návrhu na vydanie platobného rozkazu. Ku skutočnosti uvádzania, že žalobca je súčasťou záchranného integrovaného systému zaslal žalobca súdu potvrdenie Okresného úradu Bratislava zo dňa 22.04.2016 o zaradení žalobcu do zoznamu ostatných záchranných zložiek IZS.

24.4. Žalobca dodal, že v tomto prípade konal náležite ako mal a použil pri tom vybavenie príslušné k odstráneniu škody. Tieto jeho tvrdenia boli pred súdom objasnené výsluchom zamestnanca žalobcu a v žiadnom prípade nejde o získavanie profitu na úkor iných. Žalobca koná (konal) v záujme správcu, žalovaného v 1. rade a životného prostredia, aby toto nebolo ohrozené a ak už nastal stav, kedy došlo k ohrozeniu životného prostredia, žalobca sa snažil eliminovať škodu na najnižšiu možnú úroveň. Nemal záujem robiť nadprácu, ale svoju prácu berie vážne a v takýchto prípadoch, kedy dochádza k vytečeniu prevádzkových kvapalín aj na nespevnený terén (mimo telesa vozovky) je nutné zasiahnuť rýchlo, bezprostredne a efektívne. Žalobca nemal a ani nemá najmenší záujem poškodzovať iného, avšak žalobca vynakladá nemalé finančné prostriedky pri odstraňovaní takýchto škôd, ktoré v zahraničí sú bezpodmienečne vnímané a zahrnuté pod povinné zmluvné poistenie.

Žalobca poukázal aj na ustanovenie § 419 Občianskeho zákonníka: „Kto odvracal hroziacu škodu, má právo na náhradu účelne vynaložených nákladov a na náhradu škody, ktorú pritom utrpel, aj proti tomu, v koho záujme konal, a to najviac v rozsahu zodpovedajúcom škode, ktorá bola odvrátená“.

Žalobca opätovne poukázal aj na ustanovenie § 17 ods. 1 Zákona č. 17/1992 Zb. Zákon o životnom prostredí: „Každý je povinný, predovšetkým opatreniami priamo pri zdroji, predchádzať znečisťovaniu alebo poškodzovaniu životného prostredia a minimalizovať nepriaznivé dôsledky svojej činnosti na životné prostredie“.

Navyše žalobca uviedol, že nečinnosťou zamedzenia rozširovania škody žalovaným v 1. rade dochádzalo aj k porušovaniu ustanovení trestného zákona a bolo by možné jeho konanie resp. nekonanie považovať aj za jeden z trestných činov vymedzených v trestnom zákone. Toto však nikdy nebolo cieľom žalobcu, aby bol vinník postihnutý trestnoprávne, ale zasa žalobca trvá na uplatnenom nároku na tunajšom súde, aby mu bolo uhradené všetko to, čo vynaložil za žalovaného v 1. rade pri odstraňovaní škody.

24.5 Žalobca dal do pozornosti súdu a protistrán znenie článku 44 ods. 2 a ods. 3 Ústavy SR, a to z toho dôvodu, že pokiaľ ako žalobca či už na základe objednávky, alebo aj bez nej je privolaný odstraňovať škodlivý následok (v tomto prípade za žalovaného v 1. rade, aj s objednávkou správcu a súhlasom žalovaného v 1. rade), tak svoju činnosť si riadne splní a chráni tým životné prostredie. Svojou činnosťou a odborne vykonaným zásahom zamedzuje väčšiemu rozširovaniu škody, ktorá by mohla vzniknúť, ak by nikto nekonal. Žalobca funguje v tomto režime 24 hodín denne, 7 dní v týždni a ide o vnútornú politiku spoločnosti, kedy v krízových prípadoch urobí všetko pre to, aby škoda bola najmenšieho možného rozsahu. Žalobca teda zotrval na podanej žalobe v súlade s podaním vo veci samej zo dňa 02.12.2021, v ktorom bolo upravené znenie petitu.

25. Dňa 23.11.2023 pokračoval súd v nariadenom pojednávaní. Po oznámení výsledkov doterajšieho konania v spise vzhľadom na dlhší časový odstup od posledného pojednávania PZ žalobcu poukázal na svoje podanie zo dňa 2.12.2021 – čiastočné späťvzatie návrhu a zmenu petitu, v ktorom svoj nárok v časti vykonaného plnenia zo strany žalovaného v 2. rade vo výške 9 054,28 eur zobral späť a v tejto časti navrhol konanie zastaviť. Naďalej však zotrval na zvyšnej časti návrhu, a to uložiť povinnosť žalovanému v 2. rade zaplatiť 13140,60 eur so zákonným úrokom z omeškania od splatnosti jednotlivých čiastkových istín až do jeho zaplatenia, a žalovanému v 1. rade uložiť povinnosť uhradiť žalobcovi sumu 4438,98 eur tiež so zákonným úrokom z omeškania od splatnosti jednotlivých čiastkových istín až do jeho zaplatenia. Samotné omeškanie žalobca ustálil tak, že žalovaný v 2. rade vykonaným plnením označil, ktoré zo žalobcom uplatnených faktúr považuje za dôvodné, a na ktoré vykonal plnenie, na ktorej istine žalobca následne započítal toto plnenie.

Čo sa týka uloženia povinnosti žalovanému v 1. rade vo výške 4 438,98 eur žalobca to zdôvodnil tým, že nakoľko žalovaný v 2. rade poistné plnenie vykonáva bez DPH a žalobca je platcom DPH, tento nárok (titulom DPH) z celkovej sumy, t. j. 26 633,86 eur 20 % DPH predstavuje žalobou uplatnenú sumu voči žalovanému v 1. rade.

Právny zástupca žalobcu ďalej uviedol, že so závermi znaleckého posudku najmä v časti, podľa ktorej nemali byť uznané ako dôvodné žalobcom vyúčtované náklady spojené s odstránením škody, právny zástupca žalobcu nesúhlasil. Po konzultácii so žalobcom, či žalobca mieni dať vypracovať súkromný znalecký posudok, alebo navrhne výsluch svedkov, alebo či predloží listinné dôkazy, v určenej lehote podá súdu písomné stanovisko.

Právny zástupca žalovaného v 1. rade zotrval zatiaľ bez vyjadrenia, avšak k žalobnému návrhu žalobcu voči žalovanému v 1. rade titulom DPH v určenej lehote súdu zaujme písomné stanovisko.

25.1 Zástupkyňa žalovaného v 2. rade zotrvala na dôvodoch svojich doterajších prednesov a zastala názor napriek predbežnému právnomu posúdeniu, že žalobca nemá aktívnu legitimáciu na uplatnenie istiny, vychádzajúc zo záverov rozhodnutia KS v Bratislave (predložené v spise). Súčasne poukázala na svoje vyjadrenie zo dňa 24.5.2023, ktoré koriguje v tom, že v čase realizácie sanačných prác od apríla do júla 2019 ustanovenie zákona č. 135/1961 Zb. v § 3d odsek 7 neumožňoval uzatváranie zmlúv s inými poskytovateľmi než v zákone označenými. Novela počnúc od 1.7.2022, ktorou bola zavedená táto možnosť, v čase vykonania úkonov žalobcom a ani uzavretia zmluvného vzťahu žalobcom s NDS účinná nebola.

K samotnej objednávke žalovaného v 1. rade na vykonanie úkonov – odstránenie havarijného stavu adresovanej žalobcovi, zastala názor, že žalovaný v 1. rade v čase zadania objednávky nemal možnosť výberu, nakoľko žalovaný v 2. rade sa domnieva, že žalovaný v 1. rade myslel pri zadaní objednávky, že túto objednávku zadáva zákonnému subjektu na odstránenie prekážky podľa zákona, z čoho vyplýva, že žalobca konal v postavení správcu verejnej komunikácie, čo v tom čase možné nebolo.

Na dotaz sudcu na objasnenie okolností zadania objednávky (č.l. 107 súdneho spisu), sa právny zástupca žalovaného v 1. rade nevedel k tomu náležite vyjadriť, prisľúbil, že túto skutočnosť tiež ozrejní v písomnom podaní.

Právny zástupca žalobcu ďalej uviedol, že čo sa týka písomného vyjadrenia žalovaného v 1. rade jednak k uplatnenému DPH ako aj k podmienkam vykonania objednávky poukazuje na § 153 CSP o koncentrácii konania a navrhuje, aby súd neprihliadol na prípadné vyjadrenie v tejto časti, nakoľko žalovaný v 1. rade doteraz žiadny návrh nepredložil a uplatnené DPH bolo súdu doručené už dňa 2.12.2021. K ostatným námietkam uviedol, že zotrváva na doterajších písomných vyjadreniach v spise, najmä na posledné zo dňa 14.7.2023.

Poverený zástupca žalovaného v 2. rade navrhol súdu, aby vydal medzitimný rozsudok, či nárok žalobcu je daný, alebo nie, vzhľadom na vyriešenie základnej otázky aktívnej legitimácie žalobcu. Svoj procesný návrh súdu v písomnej forme v krátkej lehote doručí. Následne bolo pojednávanie odročené s tým, že právny zástupca žalobcu súdu v lehote 30 dní oznámi a súčasne označí prostriedky svojho procesného útoku, právny zástupca žalovaného v 1. rade doručí svoje písomné vyjadrenie v lehote 30 dní a žalovaný v 2. rade súdu v lehote 10 dní predloží svoj procesný návrh na vydanie medzitimného rozsudku.

26. Žalovaný v 2. rade dňa 1.12.2023 doručil súdu návrh na vydanie medzitimného rozsudku. Žalovaný v 2. rade trval na tom, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný, na čo poukázal i podaním zo dňa 24.05.2023 odkazujúc na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob/6/2023. Žalobca realizoval odstraňovanie prekážok z vozovky a sanačné práce na základe Zmluvy o spolupráci a Zmluvy o odstraňovaní prekážok uzatvorenej medzi Národnou diaľničnou spoločnosťou, a.s. ako správcou diaľnice a žalobcom. Uvedené potvrdzuje aj Žiadosť o odstránenie ekologickej havárie zo dňa 16.04.2019, č. 06/41510/2019, ktorú vystavila Národná diaľničná spoločnosť a adresovala žalobcovi, či samotné vyjadrenia žalobcu v tomto konaní (napr. v samotnom návrhu na vydanie platobného rozkazu). V čase škodovej udalosti podľa platného a účinného znenia zákona č. 135/1961 Zb. vykonávala správu diaľnic, rýchlostných ciest a ciest podľa schváleného plánu rozvoja diaľnic a ciest vo vlastníctve štátu okrem ich prejazdnych úsekov cez colné priestory a koncesných ciest Národná diaľničná spoločnosť (§ 3d ods. 5 písm. a/). Ustanovenie § 3d ods. 5 písm. a/ zákona č. 135/1961 Zb. neumožňuje rozdelenie jednotlivých oprávnení správcu cesty medzi viaceré subjekty navzájom. Prenos právomocí správcu cesty bol v tom čase možný výlučne len na obchodnú spoločnosť založenú osobitne iba na tento účel. Žalobca preto nebol spôsobilým subjektom na to, aby vykonával správu diaľnice, pretože podľa výpisu z obchodného registra na takýto účel ani nebol založený. Medzi Národnou diaľničnou spoločnosťou, a.s. a žalobcom tak išlo o zákonom neprípustné prenesenie výkonu právomoci pri správe diaľnice. Nemohol preto žalobcovi ani vzniknúť nárok na náhradu vynaložených nákladov spojených s odstránením prekážky voči žalovaným. V tejto súvislosti nemá žiadnu relevanciu skutočnosť, že objednávku na odstránenie prekážky podpísal žalovaný v 1. rade, keďže z vyššie uvedeného je nepochybné, že žalobca realizoval činnosti ako správca diaľnice na základe pokynu / poverenia Národnej diaľničnej spoločnosti, a.s., ktorá naňho neoprávnené a v rozpore s vtedy platnou právnou úpravou preniesla časť výkonu právomoci. Na základe uvedeného mal žalovaný v 2. rade preukázané, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný. Z dôvodu zachovania hospodárnosti konania, najmä s prihliadnutím na záujem žalobcu predkladať ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré by mohli bezdôvodne zaťažovať a predlžovať toto súdne konanie, navrhol, aby súd vydal medzitimný rozsudok v znení: Súd určuje, že neexistuje právo žalobcu voči žalovanému 1/ ani voči žalovaného 2/ na náhradu škody za odstraňovanie prekážok

na vozovke a iných zásahových prác, ktoré boli žalobcom vykonávané v dôsledku dopravnej nehody zavinennej žalovaným v 1. rade dňa 16.04.2019.

27. Žalobca v súlade s pokynom súdu na pojednávaní dňa 23.11.2023 doručil súdu dňa 20.12.2023 označenie prostriedkov procesného útoku. Na základe opätovne vyjadreného právneho názoru súdu, ktorý vyslovil na pojednávaní konanom dňa 23.11.2023 a predloženého súkromného znaleckého posudku č. 22/2022 žalovaným v 2. rade uviedol, že požiadal a objednal si v Ústave súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline posúdenie znaleckého posudku č. 22/2022 zo dňa 19.09.2022 znaleckej organizácie Expert Group, k.s., a to po vecnej a formálnej stránke. Zároveň súdu dal na vedomie, že podľa vyjadrenia ústavu pre vysokú zaťaženosť výsledok posúdenia bude hotový až ku koncu apríla 2024.

28. Dňa 22.3.2024 bola zo strany žalobcu súdu doručená žiadosť o vypracovanie doplnku k znaleckému posudku č. 22/2022 a to z dôvodu, že porovnávaním jednotlivých položiek z faktúr s podkladmi k fakturáciám a s obsahom Záverečnej správy zo sanácia geologického prostredia MZV č. 052-017-2019-BA od Hydropol – Rudolf Polák, s.r.o. žalobca zistil niektoré nezrovnalosti v samotnej záverečnej správe. Konkrétne išlo o prvý odkop zeminy, ktorý sa uskutočnil dňa 25.4. a 29.4.2019, a nie 16.4. a 25.4.2019, ako sa uvádza v záverečnej správe Hydropolu. Rovnako bola chyba na doklade o prevzatí zeminy – sprievodný list nebezpečného odpadu z 16.4. (množstvo 13,12 t), kde mal byť správny dátum 25.4.2019. Tieto chyby v dátume tak spôsobili, že znaleckej organizácii J. K., k.s. nedávali zmysel niektoré fakturované položky. Po korekcii týchto dátumov tak celý sled úkonov sedí s fakturáciou a podkladmi k fakturácii. Zároveň vo faktúre č. 19100278 pri položkách pomocná sila – 5h, znalec nesprávne prečítal 5h ako 54 a doplnil si, že ide o minúty. Rovnako vo faktúre č. 19100279 znalec údaj 7h prečítal ako 74 a vo faktúre č. 19100280 údaj 8h prečítal ako 84 a doplnil, že ide o minúty. Uvedená žiadosť žalobcu bola súdom zaslaná spoločnosti EXPERT GROUP, k.s., ktorá dňa 12.4.2024 doručila súdu svoje vyjadrenie, podľa ktorého znalecká organizácia vyhodnotila žiadosť žalobcu o vypracovanie doplnku k znaleckému posudku č. 22/2022 z titulu nákladov na mzdy pomocnej sily ako neopodstatnenú, pričom naďalej trvala na svojich tvrdeniach a záveroch uvedených v znaleckom posudku č. 22/2022.

29. Žalobca sa dňa 24.4.2025 písomne vyjadril k návrhu žalovaného v 2. rade na vydanie medzitémneho rozsudku. S názorom a žiadosťou žalovaného v 2. rade sa nestotožnil. Mal totiž za to, že rozsudkom sa má rozhodnúť o celej prejednávanej veci a vyčerpať celý predmet konania (§ 212 CSP), čo je prejavom zásady hospodárnosti konania (čl. 17 CSP). Výnimkou je čiastočný rozsudok a medzitémny rozsudok. Predpokladom vydania medzitémneho rozsudku je účelnosť. Vydanie medzitémneho rozsudku bude účelné spravidla vtedy, keď by si určenie výšky nároku vyžadovalo podrobné a časovo náročné dokazovanie, pričom sa javí byť účelné v prvom rade ustálenie otázky opodstatnenosti uplatneného nároku s tým, že o výške nároku sa rozhodne v konečnom rozsudku. Pokiaľ je súd toho názoru, že je základ alebo dôvod žaloby opodstatnený, t.j. je tu právo, od ktorého celkom alebo sčasti závisí rozhodnutie vo veci samej, vydá medzitémny rozsudok, vo výroku ktorého konštatuje, že uplatnený základ alebo dôvod žaloby je opodstatnený, a zároveň uvedie, že o výške nároku rozhodne v konečnom rozsudku. Záporný medzitémny rozsudok nie je možné vydať, keďže pokiaľ súd dospeje k záveru, že základ nároku nie je opodstatnený, zamietne celú žalobu a takýto rozsudok je už rozsudkom konečným. Žiadosťou žalovaného v 2. rade, aby vydal medzitémny rozsudok „iba“ o neexistencii práva žalobcu voči žalovaným na náhradu škody, by bolo rozhodnutím konečným a takéto rozhodnutie vadou, ktorú by odvolací súd musel odstrániť a to tak, že by vec vrátil súdu prvej inštancie na nové rozhodnutie. Žalobca poukázal aj na judikatúru Najvyššieho súdu SR obsiahnutú v rozhodnutiach zo dňa 28.01.2024, sp. zn.: 4 Cdo 188/2013, a zo dňa 25.02.2015, sp. zn.: 4 Cdo 358/2013, podľa ktorej je možné rozhodnúť iba kladným medzitémnym rozsudkom. Žalobca dal do pozornosti žalovaného v 2. rade vyslovenie predbežného právneho názoru konajúceho súdu, ktorým už viackrát poukazoval na skutočnosť, že právo žalobcu tu je (nárok je opodstatnený) a práve z tohto dôvodu bolo nutné doplniť dokazovanie zo strany žalobcu.

30. Dňa 24.4.2025 doručil žalobca súdu odborné vyjadrenie Ústavu súdneho inžinierstva ŽU v Žiline č. 48/2025 zo dňa 31.3.2025. Žalobca podaním z 15.5.2025 zaslal súdu k tomuto odbornému vyjadreniu svoje stanovisko. Odborné vyjadrenie č. 48/2025 bolo vypracované za účelom, či boli oprávnené vynaložené náklady žalobcu pri odstraňovaní následkov ekologickej havárie zo dňa 16.04.2019. Znalci pri vypracovaní odborného vyjadrenia č. 48/2025 vychádzali z podkladov, ktoré sú dôkazným materiálom vykonaným v tomto súdnom konaní. S ohľadom na spochybňovanie postupov žalobcu zo strany

žalovaného v 2. rade boli Ústavu súdneho inžinierstva predložené aj cenníky služieb, cenotvorba žalobcu (príloha č. 19 odborného vyjadrenia č. 48/2025) a iné. Na strane č. 12 odborného vyjadrenia č. 48/2025 sa nachádza posúdenie činností znaleckým ústavom. V tomto posúdení ústav uviedol, že žalobca je špecializovaným subjektom na odstraňovanie následkov nehôd a ekologických havárií, a že ide o firmu špecializovanú aj na prácu súvisiacu s likvidáciou nebezpečného odpadu. Dokonca sa ústav vyjadril aj ku skutočnosti, že v prípade takéhoto akútneho zásahu sa odvoz kontaminovanej zeminy nemusí vykonávať vozidlami s karnetom ADR, ale pod dozorom zodpovedného pracovníka s platným školením ADR. Na vykonané práce týkajúce sa odstraňovania následkov ekologickej škody spôsobenej žalovaným v 1. rade dozeral hydrogeológ, ktorý je zároveň odborne spôsobilým subjektom na výkon uvedených činností. Znalecký ústav pri vypracovaní odborného vyjadrenia č. 48/2025 bral na zreteľ aj to, že sa žalovaný v 2. rade snaží vyplatiť čo najmenšiu sumu ako výšku škody poistenému. Avšak podľa jeho názoru výška nákladov na odstránenie takejto udalosti nemá nič spoločné s chybami pri účtovaní či chybami pri písaní faktúr, subjektívnymi názormi či malo byť použité také, alebo iné množstvo biodegradačného roztoku, či si mal prečerpanú naftu prevziať poistený, či je potrebné túto naftu odpočítať od nákladov, či vyteklo 253 litrov alebo 350 litrov nafty, čo je asi málo podstatné na vznik znečistenia. Znalecký ústav v odbornom vyjadrení rozobral aj problematiku týkajúcu sa ekologického znečistenia, v súvislosti s ktorým by bolo vhodné, aby pri takýchto zásahoch bol prítomný ich pracovník ako tomu býva pri haváriách. Išlo by o efektívne riešenie, aby následne nebol problém pri preplácaní nákladov za práce a materiál subjektu, ktorý sa postaral o odstránenie ekologickej škody. Znalecký ústav potvrdil aj to, že na všetko dozerala Slovenská inšpekcia životného prostredia (postup kontrolovala a odobrila ukončenie prác) a aj znečistenie vytečením nafty do nespevneného terénu bolo kontrolované v laboratóriu, na základe ktorého výsledkov boli stanovené ďalšie postupy. Znalecký ústav v odbornom vyjadrení potvrdil aj samotným žalobcom tvrdené skutočnosti, že tak, ako bolo znaleckým posudkom č. 22/2022 ako aj žalovaným v 2. rade prezentované pred súdom o absencii stavebného denníka, že tento nebolo potrebné viesť, nakoľko nešlo o stavbu podľa zákona č. 50/1976 Z. z. (stavebný zákon), na čo však už v predchádzajúcich vyjadreniach upozorňoval aj žalobca. Odborné vyjadrenie reflektovalo ekonomické náklady, ktoré si v tomto súdnom konaní uplatňuje žalobca a v závere odborného vyjadrenia č. 48/2025 dospel znalecký ústav k tomu, že tieto sú oprávnené vo výške cca 22 000,00 eur (bez DPH). Pritom od samotného žalobcu bola znalcom poskytnutá tabuľka so zoznamom 26 podobných poistných udalostí s potrebou odstraňovania ekologické znečistenia, čo tvorí prílohu č. 23 odborného vyjadrenia. Znalecký ústav sa vyjadril aj k rizikovému príplatku, ktorý bol takisto spochybnovaný žalovaným v 2. rade, či bol aj vyplatený a podrobne to uviedli v závere odborného vyjadrenia, kde dali za príklad aj autoservisy účtujúce si podľa typu vozidiel hodinovú mzdu, ktorá je iná ako majú automechanici, pretože v tej hodinovej taxe sú zahrnuté aj školenia, pracovné pomôcky a iná réžia. Túto skutočnosť už takisto reflektoval žalobca vo svojich predchádzajúcich vyjadreniach (napríklad vyjadrenie k doplneným námietkam zo dňa 27. 10. 2021). Znalecký ústav s ohľadom na predložené dôkazy a vykonané znalecké skúmanie považoval sumu 22000,00 € (bez DPH) za ekonomicky oprávnené náklady na odstránenie predmetnej ekologickej havárie. Podľa nich by ekologickú haváriu nebolo technicky možné odstrániť inými známymi postupmi, a z tohto dôvodu ústav považoval túto sumu za technicky aj ekonomicky prijateľnú. V ostatnom žalobca zotrval na svojich doterajších tvrdeniach, či už písomných alebo ústnych prednesoch prezentovaných priamo pred súdom. Žalobca navrhol súdu, aby po skončení dokazovania vydal po zohľadnení úhrady časti istiny zo strany žalovaného v 2. rade nasledovné rozhodnutie:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie istiny 9 054,28 eura s prislúchajúcim úrokom z omeškania zastavuje.

II. Žalovaný v 1. rade je povinný uhradiť žalobcovi sumu vo výške 4 438,98 eur spolu s

- 5,00 % úrokom z omeškania ročne od 02.07.2019 do zaplatenia zo sumy 250,76 eur
- 5,00 % úrokom z omeškania ročne od 10.07.2019 do zaplatenia zo sumy 481,42 eur
- 5,00 % úrokom z omeškania ročne od 10.07.2019 do zaplatenia zo sumy 1 187,44 eur
- 5,00 % úrokom z omeškania ročne od 10.07.2019 do zaplatenia zo sumy 431,44 eur
- 5,00 % úrokom z omeškania ročne od 10.07.2019 do zaplatenia zo sumy 968,24 eur
- 5,00 % úrokom z omeškania ročne od 10.07.2019 do zaplatenia zo sumy 661,48 eur
- 5,00 % úrokom z omeškania ročne od 12.07.2019 do zaplatenia zo sumy 400,00 eur
- 5,00 % úrokom z omeškania ročne od 07.08.2019 do zaplatenia zo sumy 58,20 eur.

II. Žalovaný v 2. rade je povinný uhradiť žalobcovi sumu vo výške 13 140,60 eur spolu s

- 5,00 % úrokom z omeškania ročne od 26.10.2019 do 14.07.2021 zo sumy 1 253,80 eur, t. j. 107,52 eur
- 5,00 % úrokom z omeškania ročne od 26.10.2019 do 14.07.2021 zo sumy 2 407,10 eur, t. j. 206,42 eur
- 5,00 % úrokom z omeškania ročne od 26.10.2019 do 14.07.2021 zo sumy 5 393,38 eur, t. j. 462,50 eur
- 5,00 % úrokom z omeškania ročne od 15.07.2021 do zaplatenia zo sumy 543,82 eur
- 5,00 % úrokom z omeškania ročne od 26.10.2019 do zaplatenia zo sumy 2 157,20 eur

- 5,00 % úrokom z omeškania ročne od 26.10.2019 do zaplataenia zo sumy 4 841,20 eur
- 5,00 % úrokom z omeškania ročne od 26.10.2019 do zaplataenia zo sumy 3 307,38 eur
- 5,00 % úrokom z omeškania ročne od 26.10.2019 do zaplataenia zo sumy 2 000,00 eur
- 5,00 % úrokom z omeškania ročne od 26.10.2019 do zaplataenia zo sumy 291,00 eur.

III. Žalovaný v 1. a 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne uhradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %.

31. Žalovaný v 2. rade sa podaním zo dňa 26.5.2025 vyjadril k predmetnému odbornému vyjadreniu ústavu v tom zmysle, že ten je pre stanovenie výšky skutočnej škody, ktorej náhradu si v tomto konaní žalobca uplatňuje, absolútne irelevantný. Znalecký posudok poskytuje odpoveď na otázku, aké sú približné ekonomické oprávnené náklady na odstránenie ekologickej havárie, pričom tieto náklady znalci kalkulovali na základe žalobcom predloženého zoznamu 26 podobných poistných udalostí s potrebou odstraňovať ekologické znečistenie. Zo znaleckého posudku vyplýva, že znalecký ústav sa nezaoberal účtovnými či inými dokladmi žalobcu, ktorými žalobca v tomto konaní preukazuje výšku nákladov na odstránenie ekologickej havárie. Znalecký posudok poskytuje len odhad nákladov vo výške 22.000 eur bez DPH, bez bližšieho zdôvodnenia alebo akejkoľvek individualizácie týchto nákladov k ekologickej havárii - škodovej udalosti, ktorá je predmetom tohto sporu. Takýto znalecký posudok nemôže poskytovať relevantnú odpoveď pre stanovenie skutočnej výšky škody a nemá absolútne žiadnu výpovednú hodnotu. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Ustálená judikatúra skutočnou škodou rozumie majetkovú ujmu, ktorá spočíva v zmenšení majetku poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t. j. peniazmi. Ide v podstate o vyjadrenie rozdielu v hodnote poškodeného majetku pred spôsobením škody a po spôsobení škody na veci (R 55/1971). V iných rozhodnutiach sa vyskytuje definícia škody ako majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, spočívajúcej v zničení, strate, zmenšení či nezhodnotení majetku poškodeného a predstavujúce majetkové hodnoty potrebné na uvedenie do predchádzajúceho stavu (stanovisko Najvyššieho súdu ČSR, sp. zn. Cpj 87/70). V súlade s vyššie uvedeným výkladom pojmu skutočná škoda preto škoda žalobcu predstavuje preukázateľné náklady, ktoré musel vynaložiť na odstránenie ekologickej havárie a uvedenie vozovky a príslušného územia do pôvodného stavu. Za účelom preukázania účelnosti a oprávnenosti žalobcom uplatnených nákladov si žalovaný v 2. rade zabezpečil znalecký posudok č. 22/2022 znaleckej organizácie Expert Group, k.s., ktorý stanovil výšku skutočnej škody na sumu 7.483,86 eur. Predmetný znalecký posudok zaslal žalovaný v 2. rade konajúcemu súdu dňa 28.09.2022 a spolu s ním aj vyjadrenie, ktorého sa v plnom rozsahu žalovaný v 2. rade pridrižiava. Pre úplnosť žalovaný v 2. rade uviedol, že škodu žalobcu nemožno, vzhľadom na charakter škody a spôsob jej odstraňovania, nahradiť porovnaním ceny obvyklej, akú mala vec pred poškodením, s obvyklou cenou po poškodení, ale škodu možno určiť len vo forme vyčíslenia preukázateľných a účelných nákladov vynaložených žalobcom na jej odstránenie. Vzhľadom na to, že žalobca si žalobou uplatnil nárok v sume 22.194,88 eur bez DPH, a žalovaný v 2. rade uhradil žalobcovi v priebehu súdneho konania sumu 9.054,28 eur bez DPH, t.j. sumu, ktorá je vyššia ako znaleckou organizáciou Expert Group, k.s., stanovená výška skutočnej škody (7.483,86 eur), žalobcom predložený znalecký posudok nemá žiadnu relevanciu, pretože neposkytuje odpoveď na to, aká je skutočná výška škody, žalovaný v 2. rade považoval zvyšný nárok žalobcu za nepreukázaný. V prípade, ak konajúci súd nepristúpi k vydaniu medzitémneho rozsudku podľa opakovaného návrhu žalovaného v 2. rade zo dňa 03.04.2025, žalovaný v 2. rade navrhol, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

32. Dňa 2.10.2025 súd pokračoval v nariadenom pojednávaní. Žalobca podaním zo dňa 15.5.2025 (č.l. 1029-1030) svoj návrh v časti vo výške plnenia žalovaného v 2. rade v sume 9 054,28 eur zobral späť. Súčasne sa voči žalovanému v 1. rade svojím návrhom domáhal zaplataenia 20 % DPH zo sumy 9 054,28 eur, nakoľko žalovaný v 2. rade plnenie uskutočňuje bez DPH. Jednotlivé istiny tvoriace príslušenstvo voči žalovanému v 2. rade (250,76 eur, 481,42 eur a nasl.) predstavujú 20 % DPH zo súm, ktoré si žalobca v pôvodnom návrhu uplatnil. Žalobca sa voči žalovanému v 1. rade domáhal zaplataenia DPH z finančného plnenia žalovaného v 2. rade. Čo sa týka nároku žalobcu voči žalovanému v 2. rade vo výške 13 460,- eur, táto suma predstavuje rozdiel medzi žalobou uplatnenou sumou a čiastočným plnením. Nakoľko k plneniu došlo dňa 14.7.2021 žalobca si vyčísli i úrok z omeškania do dátumu plnenia a zo zvyšných súm úrok z omeškania od splatnosti jednotlivých faktúr až do zaplataenia. Žalobca podaním čl. 1029 – 1030 nemienil podať zmenu návrhu, len upresnenie vzhľadom na čiastočné plnenie žalovaného v 2. rade.

Následne strany konania zhodne uviedli, že ich skutkové i právne stanoviská boli vo veci prednesené v písomnej podobe, a na nich zotrvávajú. Sudca skonštatoval, že strany v konaní boli poučené podľa § 154

CSP o tom, že prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Strany konania zhodne uviedli, že poučeniu porozumeli, ďalšie dôkazy vo veci nepredniesli. Na dotaz sudcu ohľadom listinných dôkazov v priebehu konania predložených stranami konania, s ktorými sú strany oboznámené, či navrhujú oboznámiť prečítaním uvedené listinné dôkazy i napriek tejto skutočnosti, strany konania zhodne uviedli, že dôkazy predložené v spise sú im známe a netrvajú na ich oboznámení prečítaním pred ukončením dokazovania. Právny zástupca žalobcu v závere poukazuje na výsledky vykonaného dokazovania navrhol žalobe v súlade s jeho upresnením vyhovieť a súčasne si uplatnil plnú výšku náhrady trov konania. Do spisu krátkou cestou založil písomné vyhotovenie záverečnej reči, ktoré predniesol prečítaním. Žalobca v záverečnej reči uviedol, že trvá na podanej žalobe. Mal za to, že nárok žalobcu je opodstatnený a preukázaný predloženými dôkazmi vykonanými na pojednávaní. Žalobca mal riadne uzavreté zmluvy so správcom cestnej komunikácie a po objednávke správcu zasial. Žalovaný v 1. rade bol riadne informovaný a na znak súhlasu podpísal takisto objednávku s odstraňovaním ekologickej škody dňa 16.04.2019 žalobcovi ako aj protokol č. 1 zo dňa 25.04.2019 Slovenskej inšpekcie životného prostredia. Ak by s niečím žalovaný v 1. rade nesúhlasil, napr. akým spôsobom bolo v čase zásahu pri ekologickej škode a po nej postupované zo strany žalobcu, ale aj iných inštitúcií či tretích osôb, ktoré sa podieľali na odstraňovaní ekologickej škody spôsobenej žalovaným v 1. rade, tak by určite nepodpísal dokumenty vyššie uvedené na znak súhlasu. Sumu uhradenú vo výške 9 054,28 eur splnil žalovaný v 2. rade žalobcovi na základe predložených dôkazov. V tej časti čiastočného plnenia žalovaný v 2. rade považoval návrh už za nedôvodný, čo uviedol prostredníctvom poverenej zástupkyne aj do zápisnice na pojednávaní dňa 16.11.2021. V konaní bol vypočutý vedúci zásahu E. F., ktorý potvrdil a opísal priebeh odstraňovania ekologickej škody podrobne. Navyše tiež potvrdil, že žalobca je súčasťou integrovaného záchranného systému, k čomu bol počas konania predložený dôkaz. Dňa 02.12.2021 došlo zo strany žalobcu k čiastočnému späťvzatiu žaloby a úprave petitu, avšak k tomuto kroku došlo až na základe čiastočného plnenia žalovaného v 2. rade. Späťvzatie návrhu v časti nebolo zavinené žalobcom, ale žalovaným v 2. rade. Žalovaný v 2. rade až po tom, čo čiastočne plnil, dal vypracovať znalecký posudok, ktorý je podľa názoru žalobcu účelovo vypracovaný. Pokiaľ žalovaný v 2. rade plnil čiastočne a mal za preukázanú časť nároku uplatneného žalobcom, tak nie je zrejmé, prečo si dával žalovaný v 2. rade až po vykonaní tohto čiastočného plnenia spracovať znalecký posudok na celý žalobcom uplatnený nárok. Pokiaľ mal pochybnosti o činnosti žalobcu, tak tento znalecký posudok si mal dať spracovať hneď na začiatku súdneho konania ešte pred čiastočným plnením. Žalobca ponechal na úvahe súdu uplatnenie sudcovskej koncentrácie konania podľa § 153 CSP. Bol toho názoru, že ak by žalovaný v 2. rade konal starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania, mal a mohol dať spracovať znalecký posudok ešte pred čiastočným plnením nároku žalobcu. V podaní zo dňa 01.06.2023 žalovaný v 2. rade požadoval už zamietnuť žalobu v celom rozsahu bez toho, aby sa vysporiadal so svojim čiastočným plnením a späťvzatím žaloby žalobcom v časti zo dňa 02.12.2021. Žalovaný v 2. rade oslovil znalca, ktorý podľa žalobcu nemá oprávnenie sa vyjadrovať k činnosti hydrogeológa a ani k postupom Slovenskej inšpekcie životného prostredia. Žalobca uviedol akým spôsobom bol zásah vykonaný pri ekologickej škode spôsobenej žalovaným v 1. rade, z akých dôvodov boli vykonané služby tretích subjektov vo forme subdodávok a v akom režime boli služby vykonané. Podľa názoru žalobcu, žalovaný v 2. rade požadoval od žalobcu predloženie dôkazov, ktoré sú nad rámec potrebného dokazovania (ako hlavnú účtovnú knihu), k čomu sa žalobca vyjadril, že túto nie je možné poskytnúť oddelene na jednotlivé prípady odstraňovania ekologickej škody. K samotnému znaleckému posudku sa žalobca podrobne vyjadroval vo svojich písomných podaniach zo dňa 15.11.2022 a zo dňa 14.07.2023. Považoval za potrebné poukázať na kľúčové fakty v znaleckom posudku, kedy znalec spochybňoval fotografie (konkrétne fotografiu č. 8) uvedené v záverečnej správe Hydropolu, že tie nemajú súvisieť s predmetom ekologickej škody, ktoré však už žalovaný v 2. rade mal k dispozícii aj samostatne od žalobcu (boli prílohou k vyjadreniu k odporom zo dňa 24.07.2020) a znalca mal upozorniť na to, že sa jedná o fotografie z miesta zásahu pri ekologickej škode. Znalec navyše v znaleckom posudku prekročil svoje oprávnenie, keď hodnotil dôkazy predložené žalobcom, k čomu je oprávnený iba súd. Znalec sa opomenul vysporiadať so zákazkovými listami predloženými žalobcom vo svojom znaleckom posudku. Znalec pribral k vypracovaniu posudku odborného konzultanta, ktorý vo forme domnienok a úvah hodnotil postup žalobcu či tretieho subjektu. Ide o znalecký posudok vypracovaný znalcom, v ktorom nemajú čo hľadať predpoklady, úvahy, hodnotenia a domnienky znalca, a ani pribratého odborného konzultanta. Znalec nedôsledným spôsobom preveroval skutočnosti a preto z jeho strany došlo k znižovaniu uplatneného nároku žalobcom. Ide teda o znalecký posudok subjektívny, nie objektívne vypracovaný pre účely dokazovania na súde. Hodnotiť dôkazy môže podľa § 191 CSP iba súd a nie znalec či odborný konzultant. Žalobca v neposlednom rade poukazyval na odborné vyjadrenie č.

48/2025 vypracované Ústavom súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline, v závere ktorého bola suma vo výške 22 000,00 eur bez DPH považovaná za oprávnený náklad na odstránenie predmetnej ekologickej havárie. Z dôvodu, že predmetnú ekologickú haváriu by nebolo možné odstrániť inými známymi postupmi, tak Ústav súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline považoval túto sumu za technicky a ekonomicky prijateľnú. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol súdu, aby rozhodol v zmysle Článku III. bod 3.2. vyjadrenia žalobcu k odbornému vyjadreniu č. 43/2025 zo dňa 15.05.2025.

32.1 Právny zástupca žalovaného v 1. rade v závere navrhol žalobu zamietnuť a súčasne udelil súhlas s čiastočným späťvzatím žalobcu. Pri samotnom zdôvodnení svojho postoja sa pridržiaval doterajších svojich písomných i ústnych prednesov, ako i prednesov žalovaného v 2. rade. Poverený zástupca žalovaného v 2. rade poukazujúc na výsledky vykonaného dokazovania s čiastočným späťvzatím žalobcu súhlasil a vo zvyšku návrh ako nedôvodný navrhol zamietnuť. V prvom rade poukazoval na nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní (rozhodnutie KS v Bratislave). V časti výšky žalobcom uplatnenej sumy zotrval na dôvodoch znaleckého posudku predloženého žalovaným v 2. rade, kde znalec ustálil uplatnené náklady – výšku škody v nižšej sume, než žalovaný v 2. rade vykonal plnenie, preto návrh žalobcu v uplatnenej výške považoval za nedôvodný. V časti predloženého odborného vyjadrenia žalovaný v 2. rade poukazoval na príliš všeobecnú povahu, na hypotézu v obdobných prípadoch, ako i na skutočnosť, že pri vypracovaní nevychádzal z konkrétnych podkladov, ale vyjadroval sa všeobecne. V závere si uplatnil náhradu trov konania. Na to bolo vyhlásené uznesenie, ktorým súd vyhlásil dokazovanie za skončené.

33. Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení účinnom ku dňu 16.4.2019 Kto spôsobil prekážku cestnej premávky, je povinný ju bezodkladne odstrániť. Ak to neurobí, je povinný ju bezodkladne odstrániť na jeho náklady správca cesty.27) Ten, kto odstráni prekážku cestnej premávky, je povinný bezodkladne zabezpečiť aj odstránenie predmetov a odpadov prekážajúcich v zjazdnosti na ceste, ktoré s prekážkou cestnej premávky súvisia.

33.1 Poznámka č. 27 k vyššie uvedenému ustanoveniu odkazuje na § 9 ods. 1 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách, podľa ktorého ustanovenia účinného ku dňu 16.4.2019 Závady v zjazdnosti diaľnic, ciest a miestnych komunikácií sú bez prieťahov povinní odstraňovať ich správcovia. Správcovia sú povinní vykonávať pravidelné kontroly bezpečnosti pozemných komunikácií, ktoré sú súčasťou transeurópskej cestnej siete2i) a prieskumy možného vplyvu prác na týchto pozemných komunikáciách na bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky.

34. Podľa § 3d ods. 1 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v znení účinnom ku dňu 16.4.2019 Diaľnice, rýchlostné cesty a cesty I. triedy vrátane ich prejazdnych úsekov cez colné priestory a obce sú vo vlastníctve štátu, ak osobitný predpis neustanovuje inak. Diaľnice, rýchlostné cesty a cesty I. triedy, ktorých verejným obstarávateľom je Slovenská republika na základe koncesnej zmluvy podľa osobitného predpisu2c)ba) (ďalej len „koncesné cesty“), sú vo vlastníctve štátu.

35. Podľa § 3d ods. 5 písm. a/ cestného zákona v znení účinnom ku dňu 16.4.2019 Správu pozemných komunikácií vykonávajú, ak ide o diaľnice, rýchlostné cesty a cesty podľa schváleného plánu rozvoja diaľnic a ciest vo vlastníctve štátu okrem ich prejazdnych úsekov cez colné priestory a koncesných ciest – Národná diaľničná spoločnosť.

36. Podľa § 3d ods. 6 cestného zákona v znení účinnom ku dňu 16.4.2019 Vlastníci a správcovia pozemných komunikácií sú povinní pozemné komunikácie udržiavať v stave zodpovedajúcom účelu, na ktorý sú určené.

37. Podľa § 9 ods. 4 cestného zákona v znení účinnom ku dňu 16.4.2019 Pri znečistení diaľnice, cesty alebo miestnej cesty, ktoré spôsobí alebo môže spôsobiť závalu v zjazdnosti, je povinný ten, kto znečistenie spôsobil, bez prieťahov ho odstrániť a komunikáciu uviesť do pôvodného stavu; ak sa tak nestane, je povinný uhradiť správcovi komunikácie náklady spojené s odstránením znečistenia a s uvedením komunikácie do pôvodného stavu.

38. Podľa § 2 písm. g/ zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení účinnom ku dňu 16.4.2019 Na účely tohto zákona

sa rozumie poškodeným ten, kto utrpel prevádzkou motorového vozidla škodu a má nárok na náhradu škody podľa tohto zákona.

39. Podľa § 4 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení účinnom ku dňu 16.4.2019

(1) Poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťnej zmluve.

(2) Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu

a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,

b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí,

c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poisťné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poisťné plnenie,

d) ušlého zisku.

(3) Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil príslušným subjektom uplatnené, preukázané a vyplatené náklady zdravotnej starostlivosti, nemocenské dávky, dávky nemocenského zabezpečenia, úrazové dávky, dávky úrazového zabezpečenia, dôchodkové dávky, dávky výsluhového zabezpečenia a dôchodky starobného dôchodkového sporenia, ak poistený je povinný ich nahradiť týmto subjektom.

(4) Poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poisťné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

40. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení účinnom ku dňu 16.4.2019 Náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

41. Podľa § 536 Obchodného zákonníka

(1) Zmluvou o dielo sa zaväzuje zhotoviteľ vykonať určité dielo a objednávatel' sa zaväzuje zaplatiť cenu za jeho vykonanie.

(2) Dielom sa rozumie zhotovenie určitej veci, pokiaľ nespadá pod kúpnu zmluvu, montáž určitej veci, jej údržba, vykonanie dohodnutej opravy alebo úpravy určitej veci alebo hmotne zachytený výsledok inej činnosti. Dielom sa rozumie vždy zhotovenie, montáž, údržba, oprava alebo úprava stavby alebo jej časti.

(3) Cena musí byť v zmluve dohodnutá alebo v nej musí byť aspoň určený spôsob jej určenia, ibaže strany v zmluve prejavia vôľu uzavrieť zmluvu aj bez tohto určenia.

42. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka

Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

43. Podľa § 451 Občianskeho zákonníka

(1) Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

(2) Bez dôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

44. Podľa § 458 Občianskeho zákonníka

(1) Musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

45. Podstatné časti zmluvy o dielo sú a) označenie zmluvných strán a konajúcich osôb, b) dohoda o predmete plnenia, c) dohoda o cene (ods. 3) a záväzok objednávateľa ju zaplatiť. Dohoda o cene patrí podľa § 536 ods. 3 OBZ medzi podstatné časti zmluvy o dielo, ktorá musí byť v zmluve vyjadrená. Zmluva o dielo má zásadne odpltnú povahu. Vždy záleží od stupňa vedomosti zmluvných strán v čase uzavierania zmluvy o ocenení položiek predmetu budúceho diela a od konkrétnej predstavy zmluvných strán o cene za dielo, podľa ktorej sa môžu dohodnúť na výške ceny. Na platnosť zmluvy sa nevyžaduje uvedenie určitej presnej výšky ceny. Strany sa môžu dohodnúť aj na postupe, ako sa cena vypočíta v budúcnosti. Pokiaľ ide o vznik zmluvy o dielo, zmluvné strany sa o nej dohodnú alebo v nej musí byť aspoň určený spôsob jej určenia, ibaže strany v zmluve prejavujú vôľu uzavrieť zmluvu aj bez tohto určenia. Požiadavka na splnenie podmienky dohody o cene v zmluve o dielo je splnená aj výslovným prejavom zmluvných strán, že chcú uzavrieť zmluvu aj bez určenia ceny (bez dohody o výške ceny alebo o spôsobe jej určenia). Na platnosť takéhoto prejavu vôle je však potrebné, aby svoj prejav vôle, že chcú zmluvu uzavrieť bez určenia ceny, prejavili výslovne a jednoznačne.

46. Súd skutkový stav v danom prípade ustálil na skutočnostiach, že dňa 16.4.2019 došlo v dôsledku prevádzky vozidla patriacemu žalovanému v 1. rade ku kontaminácii vozovky a priľahlého terénu pohonnými hmotami, čím došlo k ich znečisteniu a ekologickej škode.

Vlastníkom diaľnice bol v danom čase podľa § 3d ods. 1 cestného zákona štát s tým, že správu diaľnice podľa § 3d ods. 5 písm. a/ cestného zákona vykonávala v rozhodnom čase Národná diaľničná spoločnosť, a.s.. Národná diaľničná spoločnosť, a.s. v čase škodovej udalosti nemohla poveriť plnením niektorých činností spojených so správou tejto pozemnej komunikácie tretiu osobu, t.j. ani žalobcu, pretože jej to zákon neumožňoval. Možnosť zabezpečiť plnenie niektorých činností spojených so správou pozemných komunikácií prostredníctvom tretej osoby, a to na základe zmluvy, umožnila až novela cestného zákona účinná od 1.7.2022. Poukazujúc na vyššie uvedené súd skúmal aktívnu legitimitáciu žalobcu voči žalovanému v 2/ rade, pričom dospel k záveru o ich nedostatku. Obdobné závery o nedostatku aktívnej legitimitácie ustálil rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn.3Cdo/70/2003), rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2MCdo/11/2011. Súd v závere poznamenáva, že podmienky na rozhodnutie medzitímnym rozsudkom o základe nároku žalobcu na návrh žalovaného v rade 2/ splnené neboli poukazujúc na postavenie žalovaného v rade 1/, ktorý bol v právnom vzťahu so žalobcom.

47. Súd pri skúmaní nároku žalobcu voči žalovanému v rade 1. poukazuje na uzatvorenú objednávku so žalobcom zo dňa 16.4.2021 s predmetom „čistenie komunikácie, trávnatého pásu“. Predmetná objednávka vykazuje zákonné znaky zmluvy o dielo podľa § 536 a nasl. Obchodného zákonníka vzhľadom na charakter strán konania (§ 261 ods.1 Táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti). Následne súd skúmal podstatné náležitosti zmluvy o dielo a dospel k záveru, že strany konania nespĺnili zákonnú podmienku – dohodu o cene, resp. strany v zmluve prejavujú vôľu uzavrieť zmluvu aj bez tohto určenia. Požiadavka na splnenie podmienky dohody o cene v zmluve o dielo je splnená aj výslovným prejavom zmluvných strán, že chcú uzavrieť zmluvu aj bez určenia ceny, čo v predmetnom prípade splnené nebolo. Následne súd záväzkový vzťah žalobcu a žalovaného v rade 1/ vyhodnotil s poukazom na § 39 a § 451 Občianskeho zákonníka ako bezdôvodné obohatenie žalovaného v rade 1/ na úkor žalobcu. Pri ustálení výšky bezdôvodného obohatenia súd vychádzal jednak z uplatnenej istiny a následne zo znaleckého posudku č. 22/2022, ako aj odborného vyjadrenia Ústavu súdneho inžinierstva ŽU v Žiline č. 48/2025.

Z vyššie uvedených dôkazov súd mal za preukázané, že výška bezdôvodného obohatenia žalovaného v rade 1/ je minimálne vo výške žalobcom uplatnenej sume po jeho čiastočnom späť vzatí t.j. v sume 4 438,98 eur s príslušenstvom, kde počiatok úroku z omeškania je určený nasledujúcim dňom, po splatnosti jednotlivých faktúr. V tomto prípade sám žalovaný v 1. rade pristúpil k odstráneniu škody prostredníctvom žalobcu, keď uňho za tým účelom objednal čistenie komunikácie a trávnatého pásu, a to objednávkou z 16.4.2019. Žalovaný v 1. rade teda splnil povinnosť uloženú mu ustanovením § 9 ods. 4 cestného zákona. Na základe tejto objednávky vznikol medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade

právny vzťah, ktorého obsahom boli vzájomné práva a povinnosti zmluvných strán, t.j. žalobca odstránil na základe vôle žalovaného v 1. rade znečistenie a za toto odstránenie bol žalovaný v 1. rade povinný žalobcovi zaplatiť. Ak teda škodca odstránil škodu prostredníctvom žalobcu, prípadnej náhrady nákladov sa mohol žalobca domáhať výlučne proti škodcovi, teda žalovanému v 1. rade. Z uvedeného dôvodu súd vyhovel žalobe v časti nároku uplatneného žalobcom proti žalovanému v 1. rade a zaviazal ho na náhradu nákladov spojených s odstránením znečistenia komunikácie a príslušného terénu v žalobcom uplatnenej výške 4438,98 eur s príslušenstvom, keď žalobcove náklady na odstránenie predmetnej škody boli v žalovanej výške dostatočne v konaní preukázané, a to jednak predloženými faktúrami žalobcu, výsluchom zamestnanca žalobcu ako aj svedka, znaleckým posudkom č. 22/2022, ako aj odborným vyjadrením Ústavu súdneho inžinierstva ŽU v Žiline č. 48/2025.

48. Súd v súlade s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP priznal žalovanému v 2. rade, ktorý bol v konaní proti žalobcovi plne úspešný, nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Súčasne priznal žalobcovi ako úspešnej strane vo vzťahu k žalovanému v 1. rade rovnaký nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, nakoľko žaloba svoj návrh v časti o zaplatenie 9054,28 eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania zobral späť z dôvodu, že bolo vykonané v tejto sume plnenie a vo zvyšku návrhu bol úspešný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.